**EUROOPAN UNIONI**

**EUROOPAN PARLAMENTTI** **NEUVOSTO**

**Bryssel, 21. marraskuuta 2018**
**(OR. en)**

**2016/0375 (COD)** **PE-CONS 55/18**

**ENER 264**
**CLIMA 127**
**CODEC 1222**

**SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET**

| | |
|---|---|
| Asia: | EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, direktiivin 94/22/EY, direktiivin 98/70/EY, direktiivin 2009/31/EY, asetuksen (EY) N:o 663/2009, asetuksen (EY) N:o 715/2009, direktiivin 2009/73/EY, neuvoston direktiivin 2009/119/EY, direktiivin 2010/31/EU, direktiivin 2012/27/EU, direktiivin 2013/30/EU ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta |

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON**
**ASETUS (EU) 2018/…,**

**annettu … päivänä …kuuta …,**

**energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta,**
**direktiivin 94/22/EY, direktiivin 98/70/EY, direktiivin 2009/31/EY,**
**asetuksen (EY) N:o 663/2009, asetuksen (EY) N:o 715/2009,**
**direktiivin 2009/73/EY, neuvoston direktiivin 2009/119/EY,**
**direktiivin 2010/31/EU, direktiivin 2012/27/EU, direktiivin 2013/30/EU**
**ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/652 muuttamisesta**
**sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta**

**(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan ja 194 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[1],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[2],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä[3],

---

1 EUVL C 246, 28.7.2017, s. 34.
2 EUVL C 342, 12.10.2017, s. 111.
3 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. marraskuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty ….

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Tässä asetuksessa vahvistetaan tarvittava lainsäädäntöperusta luotettavalle, osallistavalle, kustannustehokkaalle, läpinäkyvälle ja ennakoitavalle energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnolle, jäljempänä 'hallintojärjestelmä', jolla varmistetaan energiaunionin vuodelle 2030 ja pitkälle aikavälille asetettujen tavoitteiden ja päämäärien saavuttaminen Yhdistyneiden kansakuntien ilmastosopimuksen osapuolten 21. konferenssissa vuonna 2015 tehdyn ilmastonmuutosta koskevan Pariisin sopimuksen (jäljempänä 'Pariisin sopimus') mukaisesti unionin ja sen jäsenvaltioiden toteuttamien täydentävien, johdonmukaisten ja kunnianhimoisten toimien avulla, samalla kun rajoitetaan hallinnon monimutkaisuutta.

(2) Energiaunionin olisi katettava seuraavat viisi ulottuvuutta: energiaturvallisuus, energian sisämarkkinat, energiatehokkuus, hiilestä irtautuminen sekä tutkimus, innovointi ja kilpailukyky.

(3) Tavoitteena on luoda kunnianhimoiseen ilmastopolitiikkaan perustuva joustava energiaunioni, jossa turvataan varma, kestävä, kilpailukykyinen ja kohtuuhintainen energiansaanti unionin kuluttajille, myös kotitalouksille ja yrityksille, ja edistetään tutkimusta ja innovointia houkuttelemalla investointeja, mikä edellyttää, että Euroopan energiajärjestelmää on muutettava perusteellisesti. Tällainen muutos liittyy läheisesti myös tarpeeseen säilyttää ympäristön laatu sekä suojella ja parantaa sitä sekä edistää luonnonvarojen maltillista ja järkevää käyttöä erityisesti energiatehokkuuden ja energiansäästön edistämisen sekä uusien ja uusiutuvien energiamuotojen kehittämisen avulla. Kyseinen tavoite voidaan saavuttaa vain koordinoidulla toiminnalla, jossa yhdistetään lainsäädäntö- ja muita toimia unionin tasolla sekä alueellisella, kansallisella ja paikallisella tasolla.

(4) Täysin toimiva ja joustava energiaunioni tekee unionista innovoinnin, investointien, kasvun sekä sosiaalisen kehityksen ja talouskehityksen johtavan alueen, mikä puolestaan toimii hyvänä esimerkkinä siitä, miten ilmastonmuutoksen hillintää koskevat kunnianhimoiset tavoitteet yhdistetään innovointia, investointeja ja kasvua edistäviin toimenpiteisiin.

(5) Samanaikaisesti tämän asetuksen kanssa komissio on laatinut ja hyväksynyt joukon alakohtaisia energiapoliittisia aloitteita, jotka liittyvät erityisesti uusiutuvaan energiaan, energiatehokkuuteen, rakennusten energiatehokkuus mukaan luettuna, ja energiamarkkinoiden rakenteisiin. Kyseiset aloitteet muodostavat paketin, jonka yleisinä teemoina ovat energiatehokkuus etusijalle -periaate, unionin maailmanlaajuinen johtoasema uusiutuvan energian alalla sekä energian kuluttajien kohtuulliset sopimusehdot ja johon sisältyy muun muassa energiaköyhyyden torjuminen ja reilun kilpailun edistäminen sisämarkkinoilla.

(6) Eurooppa-neuvosto tuki 23 ja 24 päivänä lokakuuta 2014 antamissaan päätelmissä vuoteen 2030 ulottuvia unionin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteita, jotka perustuvat neljään unionin tason avaintavoitteeseen: kasvihuonekaasupäästöjä alennetaan koko talouden laajuudelta vähintään 40 prosenttia, energiatehokkuutta parannetaan vähintään 27 prosenttia ohjeellisena tavoitteena, jota tarkastellaan vuoteen 2020 mennessä pyrkien nostamaan taso 30 prosenttiin, uusiutuvan energian osuus unionissa kulutetusta energiasta nostetaan vähintään 27 prosenttiin ja sähköverkkojen yhteenliitäntäaste nostetaan vähintään 15 prosenttiin. Eurooppa-neuvosto totesi, että uusiutuvaa energiaa koskeva tavoite on sitova unionin tasolla ja se toteutetaan jäsenvaltioiden panoksilla, joita ohjaa tarve saavuttaa unionin tavoite yhteisesti. Uudelleenlaaditussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/28/EY[1] on otettu käyttöön uusi sitova unionin tavoite, jonka mukaan uusiutuvan energian osuuden on oltava vähintään 32 prosenttia vuoteen 2030 mennessä, ja siinä säädetään uudelleentarkastelusta unionin tason tavoitteen nostamiseksi vuoteen 2023 mennessä. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU[2] muutoksissa on asetettu unionin tason tavoite energiatehokkuuden nostamiseksi vähintään 32,5 prosenttiin vuonna 2030 ja siinä säädetään uudelleentarkastelusta unionin tason tavoitteiden nostamiseksi.

---

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16).

2 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

(7) Sitova, koko talouden laajuinen tavoite vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vuoteen 2030 mennessä vähintään 40 prosentilla vuoteen 1990 verrattuna hyväksyttiin virallisesti unionin ja sen jäsenvaltioiden suunniteltuna kansallisesti määriteltynä panoksena Pariisin sopimukseen 6 päivänä maaliskuuta 2015 pidetyssä ympäristöneuvoston kokouksessa. Unioni ratifioi Pariisin sopimuksen 5 päivänä lokakuuta 2016[1], ja se tuli voimaan 4 päivänä marraskuuta 2016. Sopimuksella korvataan unionin neuvoston päätöksellä 2002/358/EY[2] hyväksymään vuoden 1997 Kioton pöytäkirjaan perustuva lähestymistapa, jota ei noudateta vuoden 2020 jälkeen. Päästöjä ja poistumia koskeva unionin seuranta- ja raportointijärjestelmä olisi ajantasaistettava vastaavasti.

(8) Pariisin sopimuksella nostettiin ilmastonmuutoksen hillintää koskevaa maailmanlaajuista tavoitetasoa, ja siinä asetetaan pitkän aikavälin tavoite, joka vastaa tavoitetta pitää maapallon keskilämpötilan nousu selvästi alle kahdessa celsiusasteessa esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna ja jatkaa toimia lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna.

---

1 Neuvoston päätös (EU) 2016/1841, annettu 5 päivänä lokakuuta 2016, ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyn Pariisin sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (EUVL L 282, 19.10.2016, s. 1).

2 Neuvoston päätös 2002/358/EY, tehty 25 huhtikuuta 2002, ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sen velvoitteiden täyttämisestä yhteisesti (EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1).

(9) Pariisin sopimuksen lämpötilatavoitteiden saavuttamiseksi unionin olisi pyrittävä saavuttamaan tasapaino kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvien ihmisen toiminnan aiheuttamien kasvihuonekaasupäästöjen ja -nielujen aikaansaamien poistumien välillä mahdollisimman pian ja tämän jälkeen tarvittaessa saavuttamaan negatiiviset päästöt.

(10) Ilmastojärjestelmässä ihmisen toiminnan aiheuttamat kumulatiiviset yhteenlasketut kokonaispäästöt ovat merkittäviä ilmakehän koko kasvihuonekaasupitoisuuden kannalta. Komission olisi analysoitava eri skenaarioita siitä, miten unioni voi edistää pitkän aikavälin tavoitteita, muun muassa kasvihuonekaasujen nollanettopäästöjen saavuttamista unionissa vuoteen 2050 mennessä ja tämän jälkeen negatiivisten päästöjen saavuttamista, sekä kyseisten skenaarioiden vaikutusta jäljelle jäävään maailmanlaajuiseen ja unionin hiilitaseeseen**.** Komission olisi laadittava analyysi pitkän aikavälin unionin strategiasta unionin panosta varten sellaisten Pariisin sopimuksen mukaisten sitoumusten edistämiseksi, joiden mukaan maapallon keskilämpötilan nousu on pidettävä selvästi alle kahdessa celsiusasteessa esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna ja jatkaa toimia lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna, mukaan lukien eri skenaariot, muun muassa skenaario kasvihuonekaasujen nollanettopäästöjen saavuttamisesta unionissa vuoteen 2050 mennessä ja negatiivisista päästöistä tämän jälkeen sekä niiden vaikutukset maailmanlaajuiseen ja unionin hiilitaseeseen.

(11) Vaikka unioni lupasi toteuttaa kunnianhimoisia kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä vuoteen 2030 mennessä, ilmastonmuutoksen uhka on maailmanlaajuinen ongelma. Unionin ja sen jäsenvaltioiden olisikin tehtävä yhteistyötä kansainvälisten kumppaneidensa kanssa, jotta voidaan varmistaa, että kaikki osapuolet toteuttavat kunnianhimoisia toimia Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteiden mukaisesti.

(12) Eurooppa-neuvosto sopi 23 ja 24 päivänä lokakuuta 2014 antamissaan päätelmissä myös, että olisi kehitettävä luotettava ja avoin hallintojärjestelmä, jonka avulla voidaan varmistaa, että unioni saavuttaa energiapoliittiset tavoitteensa ilman tarpeetonta hallinnollista taakkaa ja suomalla jäsenvaltioille riittävästi joustavuutta, ja jossa kunnioitetaan täysin jäsenvaltioiden vapautta määrittää energialähteidensä yhdistelmä. Se painotti, että tällaisen hallintojärjestelmän olisi perustuttava olemassa oleviin rakenteisiin, esimerkiksi kansallisiin ilmasto-ohjelmiin, uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskeviin kansallisiin suunnitelmiin sekä tarpeeseen virtaviivaistaa ja yhdistää erilliset suunnittelu- ja raportointiosiot. Se myös sopi, että vahvistetaan kuluttajien asemaa ja oikeuksia ja parannetaan avoimuutta ja ennakoitavuutta investoijien kannalta muun muassa seuraamalla järjestelmällisesti kohtuuhintaisen, turvallisen, kilpailukykyisen, varman ja kestävän energiajärjestelmän keskeisiä indikaattoreita, helpotetaan kansallisten ilmasto- ja energiapolitiikkojen koordinointia ja kannustetaan jäsenvaltioiden väliseen alueelliseen yhteistyöhön.

(13) Komissio totesi 25 päivänä helmikuuta 2015 antamassaan tiedonannossa "Joustavaa energiaunionia ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ilmastonmuutospolitiikkaa koskeva puitestrategia", että tarvitaan yhdennettyä hallintojärjestelmää sen varmistamiseksi, että kaikki energiaan liittyvät toimet unionin, jäsenvaltioiden, alueellisella ja paikallisella tasolla edistävät energiaunionin tavoitteita, ja laajensi näin hallinnon soveltamisalaa vuoteen 2030 ulottuvien ilmasto- ja energiapolitiikan puitteiden yli energiaunionin kaikkiin viiteen ulottuvuuteen.

(14) Komissio täsmensi 18 päivänä marraskuuta 2015 energiaunionin tilasta antamassaan tiedonannossa, että yhdennetyt kansalliset energia- ja ilmastosuunnitelmat, joissa otetaan huomioon energiaunionin kaikki viisi ulottuvuutta, ovat tarpeen energia- ja ilmastopolitiikkojen strategisen suunnittelun parantamiseksi. Komissio on tiedonannon yhteydessä antanut jäsenvaltioille yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevia ohjeita, joiden perusteella jäsenvaltiot aloittavat kansallisten suunnitelmien laatimisen kaudelle 2021–2030, sekä vahvistanut hallintojärjestelmän keskeiset osatekijät. Tiedonannossa todetaan myös, että tällaisesta hallintojärjestelmästä olisi säädettävä lainsäädännössä.

(15) Energiaunionin hallintojärjestelmästä 26 päivänä marraskuuta 2015 antamissaan päätelmissä neuvosto totesi, että energiaunionin hallintojärjestelmä on olennainen väline energiaunionin tehokkaan ja tuloksellisen perustamisen ja sen päämäärien saavuttamisen kannalta. Neuvosto korosti, että hallintojärjestelmän perustana olisi oltava strategisen suunnittelun ja ilmasto- ja energiapolitiikkojen täytäntöönpanosta raportoinnin yhdistämisperiaate sekä ilmasto- ja energiapolitiikasta unionin ja jäsenvaltioiden sekä alueellisella tasolla vastaavien toimijoiden koordinointi. Se korosti myös, että hallintojärjestelmällä olisi varmistettava, että vuodelle 2030 sovittuihin energia- ja ilmastotavoitteisiin päästään, ja että sillä olisi seurattava unionin yhteistä edistymistä poliittisten päämäärien saavuttamisessa kaikkien viiden energiaunionin ulottuvuuden osalta.

(16) Euroopan parlamentti totesi 15 päivänä joulukuuta 2015 annetussa päätöslauselmassaan "Kohti Euroopan energiaunionia" edellyttävänsä, että energiaunionin hallintojärjestelmä on kunnianhimoinen, luotettava, avoin ja demokraattinen, että siinä otetaan täysin huomioon Euroopan parlamentin asema ja että sillä varmistetaan vuodelle 2030 asetettujen ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttaminen.

(17) Eurooppa-neuvosto on toistuvasti painottanut, että on tarpeen toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä sähköverkkojen yhteenliitäntöjen 10 prosentin vähimmäistavoitteen saavuttamisen varmistamiseksi. Eurooppa-neuvosto päätti 23 ja 24 päivänä lokakuuta 2014 antamissaan päätelmissä, että komissio ryhtyy jäsenvaltioiden tukemana kiireellisiin toimiin, jotta voidaan varmistaa sähköverkkojen yhteenliitäntöjen 10 prosentin vähimmäistavoitteen nopea saavuttaminen, ja että tämän on tapahduttava kiireellisesti viimeistään vuonna 2020 ainakin niissä jäsenvaltioissa, jotka eivät ole vielä saavuttaneet energian sisämarkkinoihin integroitumisen vähimmäistasoa. Euroopan energiaverkkojen vahvistamisesta 23 päivänä marraskuuta 2017 annetussa komission tiedonannossa arvioidaan edistymistä kohti yhteenliitäntöjen 10 prosentin tavoitteen saavuttamista ja ehdotetaan keinoja vuodelle 2030 asetetun yhteenliitäntöjen 15 prosentin tavoitteen toteuttamiseksi.

(18) Hallintojärjestelmän päätavoitteena olisi tämän vuoksi oltava mahdollistaa energiaunionin tavoitteiden ja erityisesti vuoteen 2030 ulottuvien ilmasto- ja energiapolitiikan puitteiden tavoitteiden saavuttaminen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian ja energiatehokkuuden alalla. Kyseiset tavoitteet ja päämäärät perustuvat unionin energiapolitiikkaan ja tarpeeseen säilyttää ympäristön laatu sekä suojella ja parantaa sitä sekä edistää luonnonvarojen maltillista ja järkevää käyttöä, kuten perussopimuksissa määrätään. Mitään näistä toisiinsa erottamattomasti liittyvistä tavoitteista ei voida pitää toissijaisena toisiin nähden. Sen vuoksi tämä asetus on kytköksissä alakohtaiseen lainsäädäntöön, jolla pannaan täytäntöön vuoteen 2030 ulottuvat energia- ja ilmastotavoitteet. Vaikka jäsenvaltioiden olisi voitava joustavasti valita omaan kansalliseen energialähteiden yhdistelmäänsä ja valintoihinsa parhaiten sopivat toimintapolitiikat, joustavuuden olisi oltava yhteensopiva markkinoiden suuremman yhdentämisen, kilpailun lisäämisen, ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamisen ja asteittaisen kestävään vähähiiliseen talouteen siirtymisen kanssa.

(19) Sosiaalisesti hyväksyttävissä oleva ja oikeudenmukainen siirtymä kestävään vähähiiliseen talouteen edellyttää muutoksia niin julkisen kuin yksityisen sektorin sijoittajien toimintatavoissa ja kannustimia kaikilla politiikan aloilla sekä niiden kansalaisten ja alueiden huomioon ottamista, joihin vähähiiliseen talouteen siirtyminen voisi vaikuttaa haitallisesti. Kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen edellyttää, että Euroopan talouden tehokkuutta ja innovointia edistetään, ja sen olisi erityisesti myös luotava kestäviä työpaikkoja, myös korkean teknologian aloilla, ja johdettava ilmanlaadun ja kansanterveyden parantumiseen.

(20) Ottaen huomioon Pariisin sopimuksen kansainväliset sitoumukset jäsenvaltioiden olisi raportoitava toimista, joita ne ovat toteuttaneet energia-alan tukien ja erityisesti fossiilisille polttoaineille myönnettyjen tukien lakkauttamiseksi asteittain. Raportoidessaan jäsenvaltiot voivat halutessaan käyttää nykyisiä fossiilisten polttoaineiden tukien määritelmiä, joita käytetään kansainvälisesti.

(21) Koska kasvihuonekaasut ja ilman epäpuhtaudet johtuvat pääosin yhteisistä lähteistä, kasvihuonekaasujen vähentämiseen tarkoitetulla politiikalla voi olla etenkin kaupunkialueilla kansanterveyden ja ilmanlaadun suhteen sivuhyötyjä, jotka voisivat korvata kasvihuonekaasupäästöjen hillitsemisestä johtuvat lyhyen aikavälin kustannukset. Koska Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2284[1] nojalla raportoidut tiedot ovat tärkeitä kasvihuonekaasuinventaarioiden ja kansallisten suunnitelmien laadinnassa, olisi huolehdittava siitä, että direktiivin (EU) 2016/2284 nojalla kerätyt ja raportoidut tiedot ovat yhdenmukaisia kasvihuonekaasuinventaarion kanssa.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2284, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä, direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2001/81/EY kumoamisesta (EUVL L 344, 17.12.2016, s. 1).

(22) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013[1] täytäntöönpanosta saatu kokemus on tuonut esiin tarpeen lisätä synergiaa ja yhdenmukaisuutta muiden säädösten nojalla tehtävän raportoinnin kanssa; tällaisia säädöksiä ovat erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY[2], Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 166/2006[3], Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1099/2008[4] sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 517/2014[5]. Yhdenmukaisten tietojen käyttö kasvihuonekaasupäästöjen raportoimisessa on olennaisen tärkeää päästöraportoinnin laadun varmistamiseksi.

---

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastonmuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 13).

2 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

3 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 166/2006, annettu 18 päivänä tammikuuta 2006, epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevan eurooppalaisen rekisterin perustamisesta ja neuvoston direktiivien 91/689/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1).

4 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1099/2008, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, energiatilastoista (EUVL L 304, 14.11.2008, s. 1).

5 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 517/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, fluoratuista kasvihuonekaasuista ja asetuksen (EY) N:o 842/2006 kumoamisesta (EUVL L 150, 20.5.2014, s. 195).

(23) Hallintojärjestelmän olisi komission vakaasti ajaman paremman sääntelyn tavoitteen mukaisesti ja johdonmukaisesti tutkimusta, innovointia ja investointeja edistävän politiikan kanssa johdettava siihen, että jäsenvaltioiden, asiaankuuluvien sidosryhmien, komission ja muiden unionin toimielinten hallinnollinen taakka ja monimutkaisuus vähenevät merkittävästi. Sen pitäisi myös auttaa varmistamaan sellaisten unionin ja jäsenvaltioiden tasolla toteutettujen politiikkojen ja toimenpiteiden johdonmukaisuus ja asianmukaisuus, joilla pyritään muuttamaan energiajärjestelmää kestävän vähähiilisen talouden suuntaan.

(24) Energiaunionin tavoitteiden ja päämäärien saavuttaminen olisi varmistettava yhdistämällä unionin aloitteita ja yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissa vahvistettuja johdonmukaisia kansallisia politiikkoja. Unionin energia- ja ilmastoalan alakohtaisessa lainsäädännössä vahvistetaan suunnitteluvaatimuksia, jotka ovat olleet hyödyllisiä muutokseen kannustavia välineitä kansallisella tasolla. Koska niitä on otettu käyttöön eri aikoina, niissä on päällekkäisyyksiä eikä politiikan alojen välisiä synergioita ja vuorovaikutuksia ole otettu riittävästi huomioon, mikä vähentää kustannustehokkuutta. Sen vuoksi ilmasto- ja energia-alan nykyistä erillistä suunnittelua, raportointia ja seurantaa olisi virtaviivaistettava ja yhdennettävä niin paljon kuin mahdollista.

(25) Yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien olisi katettava kymmenen vuoden ajanjakso, ja niissä olisi esitettävä yhteenveto nykyisen energiajärjestelmän ja politiikan tilasta. Niissä olisi vahvistettava kansalliset tavoitteet energiaunionin kullekin viidelle ulottuvuudelle sekä vastaavat politiikat ja toimenpiteet kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi, ja niillä olisi oltava analyyttinen perusta. Ensimmäisissä, vuodet 2021–2030 kattavissa yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissa olisi otettava erityisesti huomioon kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä, uusiutuvaa energiaa, energiatehokkuutta ja sähköverkkojen yhteenliitäntää koskevat vuodelle 2030 asetetut tavoitteet. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä varmistamaan, että yhdennetyt kansalliset energia- ja ilmastosuunnitelmat ovat johdonmukaiset Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen tavoitteiden kanssa ja edistävät niiden saavuttamista. Jäsenvaltioiden olisi voitava yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan käyttää lähtökohtana olemassa olevia kansallisia strategioita tai suunnitelmia. Ensimmäiselle yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman luonnokselle ja lopulliselle suunnitelmalle asetetaan erilainen määräaika kuin seuraaville suunnitelmille, jotta jäsenvaltioille jäisi ensimmäisiä suunnitelmiaan varten riittävästi valmisteluaikaa tämän asetuksen antamisen jälkeen. Jäsenvaltioita kannustetaan kuitenkin esittämään ensimmäiset yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien luonnoksensa mahdollisimman aikaisin vuonna 2018, jotta mahdollistettaisiin asianmukainen valmistelu erityisesti ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) osapuolten konferenssin päätöksen 1/CP.21 mukaisesti vuonna 2018 koolle kutsuttavaa taustoittavaa vuoropuhelua varten.

(26) Jäsenvaltioiden olisi yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan arvioitava energiaköyhyydessä olevien kotitalouksien määrä ja otettava huomioon välttämättömät kotimaiset energiapalvelut, joita tarvitaan takaamaan peruselintaso kulloisessakin kansallisessa tilanteessa, nykyiset sosiaalipolitiikka ja muut asiaankuuluvat politiikat sekä komission suuntaa-antavat ohjeet asiaankuuluvista indikaattoreista, maantieteellinen jakautuminen mukaan luettuna, jotka perustuvat energiaköyhyyttä koskevaan yhteiseen lähestymistapaan. Jos jossakin jäsenvaltiossa havaitaan, että merkittävä määrä sen kotitalouksista on energiaköyhyydessä, jäsenvaltion olisi sisällytettävä suunnitelmaansa kansallinen ohjeellinen tavoite energiaköyhyyden vähentämiseksi.

(27) Yhdennetyille kansallisille energia- ja ilmastosuunnitelmille olisi vahvistettava pakollinen malli, jotta kaikki kansalliset suunnitelmat olisivat riittävän kattavat ja jotta niiden vertailu ja yhdistäminen helpottuisi; samalla olisi varmistettava, että jäsenvaltioille annetaan riittävästi joustovaraa määritellä kansallisten suunnitelmien yksityiskohdat siten, että niissä otetaan huomioon kansalliset tarpeet ja erityispiirteet.

(28) Energia- ja ilmastoalojen politiikkojen ja toimenpiteiden täytäntöönpano vaikuttaa ympäristöön. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi varmistettava, että yleisölle annetaan ajoissa ja tosiasiallisesti mahdollisuus osallistua yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien valmistelemiseen ja tulla kuulluksi tällaisen valmistelun yhteydessä tapauksen mukaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY[1] säännösten sekä tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa 25 päivänä kesäkuuta 1998 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) yleissopimuksen, jäljempänä 'Århusin yleissopimus', mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava työmarkkinaosapuolten osallistuminen yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien laatimiseen ja pyrittävä vähentämään hallinnollista monimutkaisuutta julkisia kuulemisia koskevia velvoitteitaan täyttäessään.

(29) Toteuttaessaan julkisia kuulemisia ja Århusin yleissopimuksen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi pyrittävä varmistamaan yhdenvertainen osallistuminen ja yleisölle tiedottaminen julkisin ilmoituksin tai muiden soveltuvien keinojen, kuten sähköisten välineiden, avulla sekä se, että kaikki asiaa koskevat asiakirjat ovat yleisön saatavilla ja että on toteutettu yleisön osallistumiseen liittyviä käytännön järjestelyjä.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

(30) Kunkin jäsenvaltion olisi perustettava energia-alan pysyvä monitasoinen vuoropuhelu, jossa on mukana paikallisviranomaisia, kansalaisyhteiskunnan järjestöjä, liike-elämän edustajia, sijoittajia ja muita asiaankuuluvia sidosryhmiä ja jossa keskustellaan energia- ja ilmastopolitiikkaa koskevista eri vaihtoehdoista. Kyseisen vuoropuhelun puitteissa olisi voitava keskustella jäsenvaltion yhdennetystä kansallisesta energia- ja ilmastosuunnitelmasta sekä sen pitkän aikavälin strategiasta. Vuoropuhelun paikaksi sopii mikä tahansa kansallinen rakenne, kuten verkkosivusto, julkisen kuulemisen foorumi tai muu vuorovaikutteinen viestintäväline.

(31) Alueellinen yhteistyö on keskeisessä asemassa, kun halutaan varmistaa energiaunionin tavoitteiden saavuttaminen mahdollisimman kustannustehokkaasti. Komission olisi helpotettava tällaista jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus kommentoida toisten jäsenvaltioiden yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia ennen kuin niistä tulee lopullisia, jotta vältetään epäjohdonmukaisuudet ja mahdolliset kielteiset vaikutukset muihin jäsenvaltioihin ja varmistetaan, että yhteisiin tavoitteisiin päästään yhteisesti. Yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien laadinnassa ja viimeistelyssä sekä niiden myöhemmässä täytäntöönpanossa tehtävän alueellisen yhteistyön olisi oltava olennaisen tärkeää toimenpiteiden vaikuttavuuden ja tehokkuuden parantamiseksi sekä markkinoiden yhdentämisen ja energiaturvallisuuden edistämiseksi.

(32) Tehdessään yhteistyötä tämän asetuksen puitteissa jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon olemassa olevat alueelliset yhteistyöfoorumit, kuten Itämeren energiamarkkinoiden yhteenliitäntäsuunnitelma (BEMIP), keskisen Itä-Euroopan ja Kaakkois-Euroopan kaasuyhteenliitännät (CESEC), Keski- ja Länsi-Euroopan alueelliset energiamarkkinat (CWREM), Pohjanmeren maiden offshore-verkkoaloite (NSCOGI), viidenvälinen energiafoorumi, Lounais-Euroopan yhteenliitännät ja Euro–Välimeri-kumppanuus. Jäsenvaltioita kannustetaan harkitsemaan yhteistyötä energiayhteisön perustamissopimuksen allekirjoittajien, Euroopan talousalueen jäsenenä olevien kolmansien maiden ja tarvittaessa muiden asiaankuuluvien kolmansien maiden kanssa. Lisäksi komissio voi markkinoiden yhdentymistä ja kustannustehokkaita politiikkoja sekä tehokasta yhteistyötä, kumppanuuksia ja kuulemisia edistääkseen määrittää alueellisen yhteistyön lisämahdollisuuksia, jotka kattavat yhden tai useamman energiaunionin viidestä ulottuvuudesta, tämän asetuksen ja pitkän aikavälin vision mukaisesti vallitsevien markkinaolojen pohjalta.

(33) Komissio voi käydä keskusteluja asiaankuuluvien kolmansien maiden kanssa selvittääkseen mahdollisuutta ulottaa tämän asetuksen mukaisesti vahvistettujen säännösten ja erityisesti alueelliseen yhteistyöhön liittyvien säännösten soveltaminen koskemaan niitä.

(34) Yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien olisi oltava vakaita, jotta voidaan varmistaa kansallisten politiikkojen ja toimenpiteiden avoimuus ja ennustettavuus investointivarmuuden varmistamiseksi. Kansallisia suunnitelmia olisi kuitenkin päivitettävä kerran asianomaisella kymmenvuotisjaksolla, jotta jäsenvaltiot saisivat mahdollisuuden mukauttaa niitä merkittävästi muuttuneisiin olosuhteisiin. Jäsenvaltioiden olisi päivitettävä vuodet 2021–2030 kattavat suunnitelmansa 30 päivään kesäkuuta 2024 mennessä. Tavoitteita, päämääriä ja panoksia olisi muutettava vain, jotta voidaan ottaa huomioon korkeammalle tasolle asetettu yleistavoite erityisesti vuoden 2030 energia- ja ilmastotavoitteiden osalta. Jäsenvaltioiden olisi päivitysten yhteydessä pyrittävä hillitsemään mahdollisia yhdennetyssä raportoinnissa esiin tulleita haitallisia ympäristövaikutuksia.

(35) Vakaat pitkän aikavälin strategiat ovat olennaisen tärkeitä, jotta voidaan edistää talouden muutosta, työpaikkoja ja kasvua, saavuttaa laajempia kestävän kehityksen tavoitteita sekä edetä oikeudenmukaisesti ja kustannustehokkaasti kohti Pariisin sopimuksessa vahvistettua pitkän aikavälin tavoitetta. Lisäksi Pariisin sopimuksen osapuolia on pyydetty julkistamaan vuoteen 2020 mennessä vuosisadan puoliväliin ulottuvat pitkän aikavälin kehitysstrategiansa alhaisten kasvihuonekaasupäästöjen saavuttamiseksi. Tässä yhteydessä Eurooppa-neuvosto pyysi 22 päivänä maaliskuuta 2018 komissiota esittämään vuoden 2019 ensimmäisen neljänneksen loppuun mennessä ehdotuksen strategiaksi unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi pitkällä aikavälillä Pariisin sopimuksen mukaisesti, ottaen huomioon yhdennetyt kansalliset energia- ja ilmastosuunnitelmat.

(36) Jäsenvaltioiden olisi laadittava vähintään 30 vuotta kattavia pitkän aikavälin strategioita edistääkseen UNFCCC:n ja Pariisin sopimuksen mukaisten sitoumustensa saavuttamista osana Pariisin sopimuksen tavoitetta pitää maapallon keskilämpötilan nousu selvästi alle kahdessa celsiusasteessa esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna ja jatkaa toimia nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna sekä kasvihuonekaasupäästöjen pitkän aikavälin vähentämisen ja nielujen aikaansaamien poistumien tehostamiseksi kaikilla sektoreilla unionin tavoitteen mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi laadittava strategiansa avoimesti ja läpinäkyvästi sekä varmistettava, että yleisö saa tosiasiallisesti mahdollisuuden osallistua niiden valmisteluun. Niiden yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien ja pitkän aikavälin strategioiden olisi oltava keskenään johdonmukaisia.

(37) Maankäytön, maankäytön muutoksen ja metsätalouden (LULUCF) ala on erittäin altis ja hyvin haavoittuva ilmastonmuutokselle. Samanaikaisesti tällä alalla on suuret mahdollisuudet tarjota pitkäaikaisia ilmastohyötyjä ja edistää merkittävästi unionin ja kansainvälisten pitkän aikavälin ilmastotavoitteiden saavuttamista. Ala voi myötävaikuttaa ilmastonmuutoksen hillitsemiseen monin tavoin, erityisesti vähentämällä päästöjä sekä ylläpitämällä ja tehostamalla nieluja ja hiilivarantoja ja tuottamalla biomateriaaleja, joilla voidaan korvata fossiili- tai hiili-intensiivisiä materiaaleja. Pitkän aikavälin strategiat, jotka tukevat tehokkaan hiilen talteenoton lisäämiseen tähtääviä kestäviä investointeja, sekä kestävä luonnonvarojen hoito ja hiilivarastojen pitkän aikavälin pysyvyys ja sopeutumiskyky ovat ratkaisevan tärkeitä.

(38) Uusia yhteenliitäntöjä kehitettäessä on tärkeää arvioida kokonaisvaltaisesti niiden kustannuksia ja hyötyjä, mukaan lukien kaikki tekniset, sosioekonomiset ja ympäristövaikutukset, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 347/2013[1] edellytetään, ja ottaa huomioon yhteenliitäntöjen myönteiset ulkoisvaikutukset, kuten uusiutuvien energialähteiden mukaan ottaminen, toimitusvarmuus ja kilpailun lisääntyminen sisämarkkinoilla.

(39) Kuten suunnittelun kohdalla, unionin energia- ja ilmastoalan alakohtaisessa lainsäädännössä vahvistetaan raportointivaatimuksia, joista monet ovat olleet hyödyllisiä muutokseen kannustavia ja markkinauudistuksia täydentäviä välineitä kansallisella tasolla, mutta koska niitä on otettu käyttöön eri aikoina, niissä on päällekkäisyyksiä ja kustannustehottomuutta, eikä eri politiikan alojen (kuten kasvihuonekaasujen hillitseminen, uusiutuva energia, energiatehokkuus ja markkinoiden yhdentäminen) välisiä synergioita ja vuorovaikutuksia ole otettu riittävästi huomioon. Jotta löydettäisiin sopiva tasapaino yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien täytäntöönpanon asianmukaisen seurannan varmistamisen tarpeen ja hallinnollisen monimutkaisuuden vähentämistarpeen välillä, jäsenvaltioiden olisi laadittava suunnitelmien täytäntöönpanosta ja energiajärjestelmän muusta kehityksestä joka toinen vuosi edistymisraportit. Joissakin tapauksissa on kuitenkin edelleen tarpeen raportoida vuosittain, erityisesti kun kyseessä ovat UNFCCC:stä ja unionin lainsäädännöstä johtuvat ilmastoalan raportointivaatimukset.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 347/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1364/2006/EY kumoamisesta sekä asetusten (EY) N:o 713/2009, (EY) N:o 714/2009 ja (EY) N:o 715/2009 muuttamisesta (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 39).

(40) Jäsenvaltioiden yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevien edistymisraporttien olisi vastattava yhdennetyille kansallisille energia- ja ilmastosuunnitelmille vahvistetussa mallissa olevia seikkoja. Koska yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevat edistymisraportit ovat luonteeltaan teknisiä ja koska ensimmäiset edistymisraportit on toimitettava vuonna 2023, yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevien edistymisraporttien malli olisi vahvistettava täytäntöönpanosäädöksissä. Edistymisraportit olisi laadittava, jotta voidaan varmistaa avoimuus unioniin, toisiin jäsenvaltioihin, alue- ja paikallisviranomaisiin, markkinatoimijoihin, kuluttajat mukaan lukien, kaikkiin muihin asiaankuuluviin sidosryhmiin sekä suureen yleisöön nähden. Niissä olisi käsiteltävä energiaunionin viittä ulottuvuutta, ja ensimmäisen kauden osalta niissä olisi keskityttävä samanaikaisesti vuoteen 2030 ulottuvien ilmasto- ja energiapolitiikan puitteiden tavoitteiden piiriin kuuluviin aloihin.

(41) Unioni ja sen jäsenvaltiot ovat UNFCCC:n mukaan velvolliset laatimaan, päivittämään säännöllisesti, julkaisemaan ja raportoimaan osapuolten konferenssille kansalliset inventaariot ihmisen toiminnan aiheuttamista kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvistä päästöistä ja nielujen aikaansaamista kaikkien kasvihuonekaasujen poistumista käyttäen osapuolten konferenssissa sovittuja vertailukelpoisia menetelmiä. Kasvihuonekaasujen inventaariot ovat keskeisessä asemassa seurattaessa hiilestä irtautumista koskevan ulottuvuuden täytäntöönpanon edistymistä ja arvioitaessa ilmastolainsäädännön, etenkin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/842[1] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/841[2], noudattamista.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasujen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen ja -poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 1).

(42) UNFCCC:n osapuolten konferenssin päätöksessä 1/CP.16 edellytetään kansallisten järjestelyjen perustamista ihmisen toiminnan aiheuttamien kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvien päästöjen ja nielujen aikaansaamien kaikkien kasvihuonekaasujen poistumien arvioimiseksi. Tässä asetuksessa olisi mahdollistettava kyseisten kansallisten järjestelyjen perustaminen.

(43) Asetuksen (EU) N:o 525/2013 täytäntöönpanosta saatu kokemus on osoittanut tietojen läpinäkyvyyden, tarkkuuden, johdonmukaisuuden, kattavuuden ja vertailtavuuden tärkeyden. Tällä asetuksella olisi kyseiset kokemukset huomioon ottaen varmistettava, että jäsenvaltiot käyttävät kaikkien viiden ulottuvuuden yhteydessä tarkkoja ja johdonmukaisia tietoja ja olettamuksia ja asettavat yleisön saataville kattavat tiedot lopullisissa skenaarioissa ja ennusteissa käytetyistä oletuksista, parametreistä ja menetelmistä ottaen huomioon tilastolliset rajoitukset, kaupallisesti arkaluontoiset tiedot ja tietosuojasääntöjen noudattamisen, ja että jäsenvaltioiden politiikoista, toimenpiteistä ja ennusteista raportointi on edistymisraporttien keskeinen osio. Kyseisten raporttien sisältämien tietojen avulla olisi voitava osoittaa asetuksen (EU) 2018/842 mukaisten sitoumusten oikea-aikainen täytäntöönpano. Kun järjestelmien hallinnoiminen ja jatkuvat parannustoimet unionin ja jäsenvaltioiden tasolla yhdistetään raportointia koskeviin parempiin ohjeisiin, hiilestä irtautumista koskevan ulottuvuuden edistymisen seuraamiseksi tarvittavien tietojen pitäisi jatkuvasti tulla paremmiksi.

(44) Tällä asetuksella olisi varmistettava, että jäsenvaltiot raportoivat ilmastonmuutokseen sopeutumisesta sekä taloudellisen, teknologisen ja valmiuksia kehittävän tuen antamisesta kehitysmaille ja näin edistävät UNFCCC:n ja Pariisin sopimuksen mukaisten unionin sitoumusten täytäntöönpanoa. Tiedot kansallisista sopeutumistoimista ja tuesta ovat tärkeitä myös yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien kannalta erityisesti ilmastonmuutoksen niihin haittavaikutuksiin sopeutumisen osalta, jotka liittyvät unionin energian toimitusvarmuuteen, kuten voimalaitosten jäähdytysvesien saatavuuteen ja biomassan saatavuuteen energiantuotantoa varten, sekä energiaunionin ulkoisen ulottuvuuden kannalta merkityksellistä tukea koskevien tietojen osalta.

(45) Pariisin sopimuksessa on vahvistettu, että osapuolten olisi ilmastonmuutosta käsittelevissä toimissaan kunnioitettava ja edistettävä ihmisoikeuksiin sekä sukupuolten tasa-arvoon liittyviä velvoitteitaan ja otettava ne huomioon. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi asianmukaisesti sisällytettävä ihmisoikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa koskevat ulottuvuudet yhdennettyihin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiinsa sekä pitkän aikavälin strategioihinsa. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava kaksivuotisissa edistymisraporteissaan tiedot siitä, miten niiden yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien täytäntöönpanolla edistetään ihmisoikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa.

(46) Komission olisi jäsenvaltioille ja komissiolle aiheutuvan hallinnollisen taakan rajoittamiseksi perustettava verkkopohjainen alusta (sähköinen alusta) viestinnän helpottamiseksi, yhteistyön edistämiseksi ja tietojen julkisen saatavuuden edistämiseksi. Tämän pitäisi helpottaa raporttien oikea-aikaista toimittamista ja parantaa kansallisen raportoinnin avoimuutta. Sähköisen alustan olisi täydennettävä nykyisiä, esimerkiksi Euroopan ympäristökeskuksen, Eurostatin ja yhteisen tutkimuskeskuksen raportointiprosesseja, tietokantoja ja sähköisiä välineitä sekä unionin ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmästä saatua kokemusta, jotka olisi otettava kyseisen alustan perustaksi ja joita olisi hyödynnettävä siinä.

(47) Komission olisi varmistettava, että lopulliset yhdennetyt kansalliset energia- ja ilmastosuunnitelmat ovat yleisön saatavilla verkossa. Kunhan sähköinen alusta on toiminnassa, komission olisi käytettävä sitä siihen, että se säilyttää ja asettaa yleisön saataville lopulliset yhdennetyt kansalliset energia- ja ilmastosuunnitelmat ja niiden päivitykset, pitkän aikavälin strategiat ja muut jäsenvaltioiden toimittamat asiaankuuluvat raportointitiedot. Ennen kuin sähköinen alusta on toiminnassa, komissio käyttää omia verkkosivustojaan siihen, että se helpottaa yleisön mahdollisuutta saada tutustua verkossa lopullisiin yhdennettyihin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiin.

(48) Kun jäsenvaltiot toimittavat komissiolle tietoja kansallisen suunnittelun ja raportoinnin kautta, kyseiset tiedot eivät saisi olla päällekkäisiä niiden tietojen ja tilastojen kanssa, jotka on jo asetettu saataville Eurostatin kautta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 223/2009[1] nojalla samassa muodossa kuin tämän asetuksen mukaisissa suunnittelu- ja raportointivelvoitteissa edellytetään ja jotka ovat vielä komission (Eurostat) saatavilla samoilla arvoilla. Yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissa raportoitujen tietojen ja ennusteiden – jos niitä on saatavilla ja jos ajankohta on asianmukainen – olisi perustuttava Eurostatin tietoihin ja asetuksen (EY) N:o 223/2009 mukaisesti Euroopan tilastoista raportoinnissa käytettävään menetelmään ja oltava niiden kanssa johdonmukaiset.

(49) Komission on olennaisen tärkeää arvioida yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien luonnokset, yhdennetyt kansalliset energia- ja ilmastosuunnitelmat sekä edistymisraporttien perusteella niiden täytäntöönpano, jotta energiaunionistrategian tavoitteet saavutettaisiin yhteisesti ja jotta voitaisiin erityisesti luoda täysin toimiva ja joustava energiaunioni. Tämä koskee ensimmäisellä kymmenvuotisjaksolla erityisesti unionin vuodelle 2030 asetettujen energia- ja ilmastotavoitteiden saavuttamista ja kansallisia panoksia kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Tällainen arviointi olisi tehtävä joka toinen vuosi ja vain tarvittaessa vuosittain, ja se olisi vahvistettava komission energiaunionin tilaa koskevissa raporteissa.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 223/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, Euroopan tilastoista sekä salassapidettävien tilastotietojen luovuttamisesta Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolle annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1101/2008, yhteisön tilastoista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97 ja Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomitean perustamisesta tehdyn neuvoston päätöksen 89/382/ETY, Euratom kumoamisesta (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164).

(50) Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi käsiteltävä vuosittain energiaunionin edistymistä energia- ja ilmastopolitiikan kaikissa ulottuvuuksissa ottaen asianmukaisesti huomioon komission aloiteoikeuden, tavallisen lainsäätämisjärjestyksen ja toimielinten välisen toimivallan tasapainon.

(51) Komission olisi arvioitava yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien politiikkojen ja toimenpiteiden kokonaisvaikutusta unionin ilmasto- ja energiapolitiikan toimenpiteiden toimivuuteen, ja sen olisi erityisesti arvioitava, tarvitaanko Pariisin sopimuksen sitoumusten mukaisen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen ja poistumien tehostamiseksi unionissa unionin lisäpolitiikkoja ja -toimenpiteitä.

(52) Ilmailu vaikuttaa maailman ilmastoon hiilidioksidipäästöjen ja muiden päästöjen, typen oksidien päästöt mukaan lukien, sekä cirruspilvien muodostumisen kaltaisten mekanismien tuloksena. Koska tieteellinen käsitys näistä vaikutuksista kehittyy nopeasti, asetuksessa (EU) N:o 525/2013 säädetään jo ajantasaisesta arvioinnista, joka koskee ilmailun muista kuin hiilidioksidipäästöistä aiheutuvia vaikutuksia maailman ilmastoon. Tässä yhteydessä käytettävä mallintaminen olisi mukautettava tieteen kehitykseen. Tällaisia vaikutuksia koskevien arviointiensa pohjalta komission olisi viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020 esitettävä päivitetty analyysi ilmailun muiden kuin hiilidioksidipäästöjen vaikutuksista sekä tarvittaessa ehdotus siitä, miten kyseisiin vaikutuksiin voitaisiin parhaiten puuttua.

(53) UNFCCC:n nykyisten kasvihuonekaasuja koskevien raportointiohjeiden mukaisesti metaanipäästöjen laskenta ja niistä raportointi perustuvat lämmitysvaikutuksiin sadan vuoden ajanjaksolla. Koska metaanin lämmitysvaikutus on suuri ja se säilyy ilmakehässä suhteellisen lyhyen aikaa ja vaikuttaa siten merkittävästi ilmastoon lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä, komission olisi selvitettävä, mitä vaikutuksia tällä olisi politiikkojen ja toimenpiteiden toteuttamiseen, jotta voidaan vähentää metaanipäästöjen lyhyen ja keskipitkän aikavälin vaikutusta unionin kasvihuonekaasupäästöihin. Komission olisi punnittava erilaisia toimintavaihtoehtoja, jotta metaanipäästöihin voidaan reagoida nopeasti, ja esitettävä metaania koskeva unionin strateginen suunnitelma, jonka olisi oltava erottamaton osa unionin pitkän aikavälin strategiaa.

(54) Jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus kansallisten ja unionin politiikkojen ja energiaunionin tavoitteiden välillä, komission ja jäsenvaltioiden välillä ja tarvittaessa jäsenvaltioiden kesken olisi käytävä jatkuvaa vuoropuhelua. Komission olisi tarvittaessa annettava jäsenvaltioille suosituksia, jotka koskevat muun muassa yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien luonnosten tavoitetasoa, ilmoitettuihin yhdennettyihin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiin sisältyvien politiikkojen ja toimenpiteiden myöhempää täytäntöönpanoa ja muita kansallisia politiikkoja ja toimenpiteitä, joilla on merkitystä energiaunionin täytäntöönpanon suhteen. Vaikka suositukset eivät Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 288 artiklan mukaan ole sitovia, jäsenvaltioiden olisi kuitenkin otettava tällaiset suositukset asianmukaisesti huomioon ja selitettävä seuraavissa edistymisraporteissa, miten ne ovat tehneet tämän. Komission arvioinnin on perustuttava uusiutuvan energian osalta objektiivisiin kriteereihin. Jos komissio antaa suosituksen jäsenvaltion kansallisen suunnitelman luonnoksesta, se tekee niin mahdollisimman pian ottaen huomioon yhtäältä komission tarpeen koota yhteen kaikkien jäsenvaltioiden tietyt määrälliset suunnitellut panokset arvioidakseen unionin tason tavoitteellisuuden ja toisaalta tarpeen antaa asianomaiselle jäsenvaltiolle riittävästi aikaa ottaa asianmukaisesti huomioon komission suositukset ennen kansallisen suunnitelmansa viimeistelemistä ja tarpeen välttää jäsenvaltion kansallisen suunnitelman viivästymisen riski.

(55) Uusiutuvan energian kustannustehokas käyttöönotto on yksi keskeisistä objektiivisista kriteereistä jäsenvaltioiden panosten arvioinnissa. Uusiutuvan energian käyttöönoton kustannusrakenne on monimutkainen ja vaihtelee merkittävästi jäsenvaltiosta toiseen. Siihen sisältyvät tukijärjestelmien kustannusten lisäksi muun muassa myös laitosten liittämiskustannukset, varajärjestelmä, järjestelmän turvallisuudesta huolehtiminen ja ympäristörajoitusten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset. Vertailtaessa jäsenvaltioita kyseisen kriteerin perusteella olisi siis otettava huomioon kaikki käyttöönottoon liittyvät kustannukset riippumatta siitä, vastaavatko niistä jäsenvaltio, lopulliset kuluttajat vai hankkeiden kehittäjät. Komission jäsenvaltioiden uusiutuvaa energiaa koskevista tavoitteista antamien suositusten olisi perustuttava tässä asetuksessa vahvistettuun laskentakaavaan, joka perustuu objektiivisiin kriteereihin. Jäsenvaltioiden uusiutuvaa energiaa koskevien tavoitteiden arvioinnissa olisi siten tuotava esiin jäsenvaltioiden suhteellinen panos ja otettava samalla huomioon uusiutuvan energian kehittämiseen vaikuttavat asiaankuuluvat olosuhteet. Arvioinnin olisi myös sisällettävä tietoja, jotka ovat peräisin riippumattomista määrällisistä tai laadullisista tietolähteistä.

(56) Jos yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien tai niiden päivitysten tavoitetaso ei riitä siihen, että energiaunionin tavoitteet ja ensimmäisellä kaudella erityisesti uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskevat vuodelle 2030 asetetut tavoitteet saavutetaan yhteisesti, komission olisi toteutettava unionin tasolla toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kyseiset tavoitteet ja päämäärät saavutetaan yhteisesti (eli tavoitetasoihin liittyvät vajeet katetaan). Jos unionin edistyminen kyseisten tavoitteiden ja päämäärien saavuttamisessa ei riitä niiden toteutumiseen, komission olisi suositusten antamisen lisäksi ehdotettava toimenpiteitä ja käytettävä toimivaltaansa unionin tasolla tai jäsenvaltioiden olisi toteutettava lisätoimenpiteitä näiden tavoitteiden ja päämäärien saavuttamisen varmistamiseksi (eli toteutukseen liittyvät vajeet katetaan). Tällaisissa toimenpiteissä olisi otettava huomioon myös jäsenvaltioiden varhaisessa vaiheessa toteuttamat toimet vuoden 2030 uusiutuvaan energiaan liittyvän tavoitteen saavuttamiseksi, kun ne ovat saavuttaneet vuonna 2020 tai ennen sitä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden kansallisen sitovan tavoitteensa ylittävästi tai edistyneet odotettua nopeammin kansallisen sitovan vuoden 2020 tavoitteensa saavuttamisessa tai pannessaan täytäntöön panostaan unionin sitovaan tavoitteeseen saada vähintään 32 prosenttia energiasta uusiutuvista lähteistä vuonna 2030. Uusiutuvan energian osalta tällaisiin toimenpiteisiin voi kuulua myös se, että jäsenvaltio myöntää vapaaehtoisia määrärahoja komission hallinnoimaan unionin uusiutuvan energian rahoitusmekanismiin, jota käytetään kustannustehokkaimpia uusiutuvaa energiaa koskevien hankkeiden edistämiseen koko unionissa ja annetaan näin jäsenvaltioille vaihtoehto edistää unionin tavoitteen saavuttamista mahdollisimman alhaisin kustannuksin. Jäsenvaltioiden kansallisia uusiutuvaa energiaa koskevia vuoden 2020 tavoitteita olisi käytettävä uusiutuvan energian perusosuutena vuodesta 2021 eteenpäin, ja niissä olisi pitäydyttävä koko kauden ajan. Energiatehokkuuden alalla voidaan toteuttaa lisätoimenpiteitä erityisesti tuotteiden, rakennusten ja liikenteen energiatehokkuuden parantamiseksi.

(57) Jäsenvaltioiden kansallisia uusiutuvaa energiaa koskevia vuoden 2020 tavoitteita, sellaisina kuin ne ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/...[1+] liitteessä I, olisi käytettävä lähtökohtana niiden kansalliselle ohjeelliselle kehityskululle kaudelle 2021–2030, ellei jokin jäsenvaltio päätä vapaaehtoisesti asettaa lähtökohtaa korkeammalle. Lisäksi niiden olisi muodostettava tälle kaudelle pakollinen perusosuus, joka myös on osa direktiiviä (EU) 2018/...[++]. Näin ollen kyseisellä kaudella uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus kunkin jäsenvaltion energian kokonaisloppukulutuksesta ei saisi olla alhaisempi kuin sen perusosuus.

(58) Jos jäsenvaltio ei säilytä perusosuuttaan sellaisena kuin se on mitattuna yhden vuoden ajanjaksolla, sen olisi yhden vuoden kuluessa toteutettava lisätoimenpiteitä kattaakseen tämän perusskenaariossaan ilmenneen vajeen. Jos jäsenvaltio on tosiasiallisesti toteuttanut tällaisia tarvittavia toimenpiteitä ja täyttänyt velvoitteensa vajeen kattamiseksi, sen olisi katsottava täyttävän perusskenaarionsa pakolliset vaatimukset siitä hetkestä alkaen, kun kyseinen vaje ilmeni, ja sekä tämän asetuksen että direktiivin (EU) 2018/...[++] mukaisesti.

---

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/…, annettu … (EUVL L …).

+ Virallinen lehti: Lisätään otsikko, numero ja julkaisuviite menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

++ Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

(59) Jotta jäsenvaltiot ja komissio voivat toteuttaa riittävää seurantaa ja varhaisia korjaavia toimia ja jotta voidaan välttää "vapaamatkustusvaikutus", kaikkien jäsenvaltioiden ohjeellisten kehityskulkujen (ja näin ollen myös unionin ohjeellisen kehityskulun) olisi saavutettava vuosina 2022, 2025 ja 2027 vähintään tietyt vähimmäisprosenttiosuudet vuodelle 2030 ennustetusta uusiutuvan energian kokonaislisäyksestä tämän asetuksen mukaisesti. Komissio arvioi näiden vertailukohtien saavuttamista vuosina 2022, 2025 ja 2027 muun muassa jäsenvaltioiden yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevien edistymisraporttien perusteella, jotka jäsenvaltioiden olisi esitettävä. Vertailukohtansa alittavien jäsenvaltioiden olisi selitettävä seuraavassa edistymisraportissaan, miten ne aikovat kattaa vajeen. Jos unionin ohjeellisia vertailukohtia ei saavuteta, vertailukohtansa alittavien jäsenvaltioiden olisi katettava vaje toteuttamalla lisätoimenpiteitä.

(60) Unionin ja jäsenvaltioiden olisi pyrittävä toimittamaan kasvihuonekaasupäästöistä ja -poistumista tuoreinta tietoa. Tällä asetuksella olisi mahdollistettava se, että tällaiset arviot laaditaan mahdollisimman lyhyessä määräajassa käyttäen tilastotietoja ja muita tietoja, kuten tarvittaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 377/2014[1] perustetun Copernicus-ohjelman ja muiden satelliittijärjestelmien tarjoamia avaruusperusteisia tietoja.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 377/2014, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, Copernicus-ohjelman perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 911/2010 kumoamisesta (EUVL L 122, 24.4.2014, s. 44).

(61) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 406/2009/EY[1] vahvistettua vuosittaisen sitoumuskierroksen lähestymistapaa olisi jatkettava asetuksen (EU) 2018/842 mukaisesti. Kyseinen lähestymistapa edellyttää jäsenvaltioiden kasvihuonekaasuinventaarioiden kattavaa tarkastusta, jotta säännösten noudattaminen voidaan arvioida ja soveltaa tarvittaessa korjaavia toimia. Unionin tason menettely jäsenvaltioiden toimittamien kasvihuonekaasuinventaarioiden tarkastamiseksi on tarpeen, jotta asetuksen (EU) 2018/842 noudattamista arvioidaan uskottavasti, johdonmukaisesti, läpinäkyvästi ja oikea-aikaisesti.

(62) Jäsenvaltioiden ja komission olisi varmistettava tiivis yhteistyö kaikissa energiaunionin täytäntöönpanoon liittyvissä kysymyksissä ja se, että Euroopan parlamentti on tiiviisti mukana tähän asetukseen liittyvien kysymysten käsittelyssä. Komission olisi tarvittaessa avustettava jäsenvaltioita tämän asetuksen täytäntöönpanossa erityisesti yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien ja niihin liittyvien valmiuksien kehittämisen osalta muun muassa ottamalla käyttöön sisäisten mallintamisvalmiuksien sisäisiä resursseja ja tarvittaessa ulkoista asiantuntemusta.

(63) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissa otetaan huomioon viimeisimmät eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä annetut maakohtaiset suositukset.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY, tehty 23 päivänä huhtikuuta 2009, jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136).

(64) Jäsenvaltioiden olisi toimittava energiatehokkuus etusijalle -periaatteen mukaisesti eli niiden olisi harkittava ennen energia-alan suunnittelua, politiikkaa ja investointipäätösten tekemistä, voitaisiinko kustannustehokkailla ja teknisesti, taloudellisesti ja ympäristön kannalta kestävillä vaihtoehtoisilla energiatehokkuustoimenpiteillä korvata kokonaan tai osittain kaavaillut suunnittelua, politiikkaa ja investointeja koskevat toimenpiteet siten, että kuitenkin saavutetaan niitä koskevien päätösten tavoitteet. Tähän kuuluu erityisesti se, että energiatehokkuutta pidetään olennaisena osana ja keskeisenä näkökohtana tulevissa unionin energiainfrastruktuuria koskevissa investointipäätöksissä. Tällaisia kustannustehokkaita vaihtoehtoja ovat esimerkiksi toimenpiteet, joilla tehostetaan energian kysyntää ja tarjontaa erityisesti kustannustehokkaiden energian loppukäyttöä koskevien säästöjen, kysyntäjoustoa koskevien aloitteiden sekä energian tehokkaamman muuntamisen, siirtämisen ja jakelun avulla. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava levittämään kyseistä periaatetta alue- ja paikallistasolla sekä yksityisellä sektorilla.

(65) Euroopan ympäristökeskuksen olisi tarvittaessa avustettava komissiota vuosittaisen työohjelmansa mukaisesti arviointi-, seuranta- ja raportointityössä.

(66) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä SEUT 290 artiklan mukaisesti yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien yleisten puitteiden (malli) muuttamiseksi, jotta mallia voidaan mukauttaa unionin energia- ja ilmastopolitiikan puitteisiin tehtyihin muutoksiin, jotka liittyvät suoraan ja nimenomaisesti UNFCCC:stä ja Pariisin sopimuksesta johtuviin unionin panoksiin, lämmitysvaikutuksissa ja kansainvälisesti hyväksytyissä inventaario-ohjeissa tapahtuneiden muutosten huomioon ottamiseksi, unionin inventaariojärjestelmän sisällöllisten vaatimusten vahvistamiseksi ja rekisterien perustamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa[1] vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle olisi toimitettava kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä. Sen olisi otettava huomioon tarvittaessa myös mahdolliset UNFCCC:n ja Pariisin sopimuksen nojalla tehdyt päätökset.

[1] EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

(67) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano erityisesti yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevien edistymisraporttien, kansallisia sopeutumistoimia, kehitysmaille annettavaa taloudellista ja teknistä tukea sekä huutokauppatuloja koskevan yhdennetyn raportoinnin, kasvihuonekaasuinventaarioiden ennakkotietoja, kasvihuonekaasuinventaarioita ja kirjattuja kasvihuonekaasupäästöjä ja -poistumia koskevan vuotuisen raportoinnin, unionin uusiutuvan energian rahoitusmekanismin, kansallisten inventaariojärjestelmien, inventaarion tarkastuksen, politiikkojen ja toimenpiteiden ja ennusteiden unionin ja kansallisten järjestelmien osalta sekä kasvihuonekaasupolitiikkojen ja -toimenpiteiden ja -ennusteiden raportoinnin osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011[1] mukaisesti.

(68) Jotta komissio voisi käyttää tässä asetuksessa vahvistettua täytäntöönpanovaltaa, ilmastonmuutoskomitean, joka korvaa nykyisen, päätöksen 93/389/ETY 8 artiklalla, päätöksen 280/2004/EY 9 artiklalla ja asetuksen (EU) N:o 525/2013 26 artiklalla perustetun ilmastonmuutoskomitean, ja energiaunionikomitean olisi avustettava sitä sen tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoidossa. Politiikkojen johdonmukaisuuden varmistamiseksi ja alojen välisten synergioiden maksimoimiseksi molempien komiteoiden kokouksiin olisi kutsuttava sekä ilmasto- että energia-alan asiantuntijoita tämän asetuksen täytäntöönpanon yhteydessä.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(69) Komissio tarkastelee tämän asetuksen täytäntöönpanoa vuonna 2024 ja tämän jälkeen viiden vuoden välein ja tekee tarvittaessa muutosehdotuksia sen moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi ja sen tavoitteiden saavuttamiseksi. Kyseisissä tarkasteluissa olisi otettava huomioon kehitys ja Pariisin sopimusta koskevan maailmanlaajuisen tilannekatsauksen tulokset.

(70) Tällä asetuksella olisi yhdennettävä, muutettava, korvattava ja kumottava tiettyjä suunnittelu-, raportointi- ja seurantavelvollisuuksia, jotka nykyisellään sisältyvät unionin alakohtaisiin energia- ja ilmastosäädöksiin, virtaviivaisen ja yhdennetyn lähestymistavan varmistamiseksi pääasiallisille suunnittelu-, raportointi- ja seurantaosioille. Seuraavat säädökset olisi sen vuoksi muutettava:

– Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/22/EY[1],

– Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/70/EY[2],

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/22/EY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1994, hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä (EYVL L 164, 30.6.1994, s. 3).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/70/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 1998, bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta ja neuvoston direktiivin 93/12/ETY muuttamisesta (EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58).

– Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY[1],

– Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 663/2009[2],

– Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2009[3],

– Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/73/EY[4],

– neuvoston direktiivi 2009/119/EY[5],

---

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, hiilidioksidin geologisesta varastoinnista ja neuvoston direktiivin 85/337/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/60/EY, 2001/80/EY, 2004/35/EY, 2006/12/EY ja 2008/1/EY ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 muuttamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114).

2 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 663/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, yhteisön rahoitustukea energia-alan hankkeille koskevasta talouden elvytysohjelmasta (EUVL L 200, 31.7.2009, s. 31).

3 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 36).

4 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/73/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94).

5 Neuvoston direktiivi 2009/119/EY, annettu 14 päivänä syyskuuta 2009, jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa (EUVL L 265, 9.10.2009, s. 9).

– Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU[1],

– direktiivi 2012/27/EU,

– Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/30/EU[2],

– neuvoston direktiivi (EU) 2015/652[3].

(71) Johdonmukaisuuden ja oikeusvarmuuden vuoksi mikään tässä asetuksessa ei saisi estää unionin asiaankuuluvan sähköä ja riskeihin varautumista sähköalalla koskevan alakohtaisen lainsäädännön mukaisten poikkeusten soveltamista.

---

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, rakennusten energiatehokkuudesta (EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13).

2 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/30/EU, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuudesta ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta (EUVL L 178, 28.6.2013, s. 66).

3 Neuvoston direktiivi (EU) 2015/652, annettu 20 päivänä huhtikuuta 2015, bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY mukaisista laskentamenetelmistä ja raportointivaatimuksista (EUVL L 107, 25.4.2015, s. 26).

(72) Tähän asetukseen olisi myös sisällytettävä asetuksen (EU) N:o 525/2013 säännökset kokonaan. Sen vuoksi asetus (EU) N:o 525/2013 olisi kumottava 1 päivästä tammikuuta 2021. Eräiden säännösten soveltamista olisi kuitenkin jatkettava kyseisen päivämäärän jälkeen sen varmistamiseksi, että päätöksen N:o 406/2009/EY täytäntöönpano jatkuu asetuksen (EU) N:o 525/2013 nojalla ja että eräät Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanoon liittyvät seikat ovat edelleen lainsäädännön alaisia.

(73) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla yksinään saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan ehdotetun toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

# 1 LUKU
# YLEISET SÄÄNNÖKSET

*1 artikla*

*Kohde ja soveltamisala*

1. Tällä asetuksella perustetaan hallintojärjestelmä, jolla

a) pannaan täytäntöön energiaunionin tavoitteiden ja päämäärien sekä Pariisin sopimuksen mukaisten unionin kasvihuonekaasupäästöjä koskevien pitkän aikavälin sitoumusten saavuttamiseksi laaditut strategiat ja toimenpiteet ja ensimmäisen, vuodet 2021–2030 kattavan kymmenvuotisjakson osalta erityisesti vuoteen 2030 ulottuvat unionin energia- ja ilmastotavoitteet;

b) edistetään energiaunionin tavoitteiden ja päämäärien saavuttamiseksi tehtävää jäsenvaltioiden yhteistyötä, tarvittaessa myös alueellisella tasolla;

c) varmistetaan unionin ja sen jäsenvaltioiden UNFCCC:n ja Pariisin sopimuksen sihteeristölle suorittaman raportoinnin oikea-aikaisuus, läpinäkyvyys, tarkkuus, johdonmukaisuus, vertailtavuus ja kattavuus;

d) parannetaan sääntely- ja investointivarmuutta ja autetaan hyödyntämään täysimääräisesti talouskehitystä, investointien edistämistä, työpaikkojen luomista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevia mahdollisuuksia.

Hallintojärjestelmän perustana ovat pitkän aikavälin strategiat, yhdennetyt kansalliset energia- ja ilmastosuunnitelmat, jotka kattavat kymmenen vuoden ajanjaksot alkaen vuosista 2021–2030, jäsenvaltioiden laatimat yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevat edistymisraportit sekä komission vahvistamat yhdennetyt seurantajärjestelyt. Hallintojärjestelmällä varmistetaan, että yleisö saa tosiasiallisesti mahdollisuuden osallistua kyseisten kansallisten suunnitelmien ja pitkän aikavälin strategioiden valmisteluun. Se käsittää komission ja jäsenvaltioiden välisen monivaiheisen jäsennellyn, avoimen prosessin, jota noudatetaan yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien viimeistelyssä ja myöhemmässä täytäntöönpanossa, myös alueellisen yhteistyön osalta, sekä vastaavat komission toimet.

2. Tätä asetusta sovelletaan energiaunionin viiteen ulottuvuuteen, jotka liittyvät läheisesti toisiinsa ja ovat toisiaan vahvistavia:

a) energiaturvallisuus;

b) energian sisämarkkinat;

c) energiatehokkuus;

d) hiilestä irtautuminen; sekä

e) tutkimus, innovointi ja kilpailukyky.

*2 artikla*

*Määritelmät*

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) 'politiikoilla ja toimenpiteillä' kaikkia välineitä, jotka edistävät yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien tavoitteiden saavuttamista ja/tai UNFCCC:n 4 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisten sitoumusten täytäntöönpanoa; kyseisiin sitoumuksiin voivat kuulua ne, joiden ensisijaisena tavoitteena ei ole kasvihuonekaasupäästöjen rajoittaminen ja vähentäminen tai energiajärjestelmän muuttaminen;

2) 'nykyisillä politiikoilla ja toimenpiteillä' täytäntöönpantuja politiikkoja ja toimenpiteitä ja hyväksyttyjä politiikkoja ja toimenpiteitä;

3) 'täytäntöönpannuilla politiikoilla ja toimenpiteillä' politiikkoja ja toimenpiteitä, jotka täyttävät yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman tai yhdennettyä kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaa koskevan edistymisraportin jättöpäivänä yhden tai useamman seuraavista edellytyksistä: sellaisenaan sovellettava unionin oikeus tai kansallinen lainsäädäntö on voimassa, yksi tai useampia vapaaehtoisia sopimuksia on tehty, määrärahoja on myönnetty, henkilöresursseja on otettu käyttöön;

4) 'hyväksytyillä politiikoilla ja toimenpiteillä' politiikkoja ja toimenpiteitä, joiden osalta on tehty yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman tai yhdennettyä kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaa koskevan edistymisraportin jättöpäivään mennessä virallinen hallituksen päätös ja joiden täytäntöönpanon jatkamiseen on selkeästi sitouduttu;

5) 'suunnitelluilla politiikoilla ja toimenpiteillä' keskustelun kohteena olevia vaihtoehtoja, joilla on realistinen mahdollisuus tulla hyväksytyiksi ja toteutetuiksi yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman tai yhdennettyä kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaa koskevan edistymisraportin jättöpäivän jälkeen;

6) 'politiikkojen, toimenpiteiden ja ennusteiden järjestelmällä' institutionaalisten, oikeudellisten ja menettelyihin liittyvien järjestelyjen järjestelmää, joka on perustettu sellaisista politiikoista ja toimenpiteistä ja ennusteista, jotka koskevat ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä, nielujen aikaansaamia poistumia ja energiajärjestelmää muun muassa 39 artiklassa vaaditun mukaisesti;

7) 'ennusteilla' ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia tai energiajärjestelmän kehittymistä koskevia ennusteita, joihin sisältyy ainakin määrälliset arviot raportointivuotta välittömästi seuraavista neljästä vuodesta, joiden viimeinen luku on 0 tai 5;

8) 'ennusteilla, joissa ei oteta huomioon toimenpiteitä', ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia koskevia ennusteita, joissa ei ole otettu huomioon sen vuoden jälkeen, joka on valittu kyseisen ennusteen lähtökohdaksi, suunniteltujen, hyväksyttyjen tai täytäntöönpantujen politiikkojen ja toimenpiteiden vaikutuksia;

9) 'ennusteilla, joissa on otettu huomioon toimenpiteet', ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia koskevia ennusteita, joissa on otettu huomioon hyväksyttyjen ja täytäntöönpantujen politiikkojen ja toimenpiteiden vaikutukset kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiin tai energiajärjestelmän kehitykseen;

10) 'ennusteilla, joissa on otettu huomioon lisätoimenpiteet', ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia tai energiajärjestelmän kehittymistä koskevia ennusteita, joissa on otettu huomioon ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi tai energiatavoitteiden saavuttamiseksi hyväksyttyjen ja täytäntöönpantujen politiikkojen ja toimenpiteiden sekä tätä varten suunniteltujen politiikkojen ja toimenpiteiden vaikutukset kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiin;

11) 'vuoteen 2030 ulottuvilla unionin energia- ja ilmastotavoitteilla' unionin laajuista sitovaa tavoitetta, jonka mukaan unionin kasvihuonekaasupäästöjä alennetaan koko talouden laajuudelta vuoteen 2030 mennessä vähintään 40 prosenttia vuoteen 1990 verrattuna, unionin tason sitovaa tavoitetta, jonka mukaan vähintään 32 prosenttia unionissa vuonna 2030 kulutetusta energiasta on peräisin uusiutuvista energialähteistä, unionin tason yleistavoitetta, jonka mukaan energiatehokkuus on parantunut vuonna 2030 vähintään 32,5 prosenttia, sekä tavoitetta, jonka mukaan sähköverkkojen yhteenliitäntäaste on vuonna 2030 vähintään 15 prosenttia, tai muita Eurooppa-neuvoston tai Euroopan parlamentin ja neuvoston tältä osin myöhemmin vuodelle 2030 sopimia tavoitteita;

12) 'kansallisella inventaariojärjestelmällä' jäsenvaltiossa perustettua institutionaalisten, oikeudellisten ja menettelyihin liittyvien järjestelyjen järjestelmää, jolla arvioidaan ihmisen toiminnan aiheuttamat kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvät päästöt ja nielujen aikaansaamat poistumat sekä raportoidaan ja arkistoidaan inventaariotiedot;

13) 'indikaattorilla' määrällistä tai laadullista tekijää tai muuttujaa, joka auttaa paremmin ymmärtämään edistymistä täytäntöönpanossa;

14) 'keskeisillä indikaattoreilla' indikaattoreita, joilla mitataan komission ehdottamien energiaunionin viiden ulottuvuuden suhteen saavutettua edistymistä;

15) 'teknisillä korjauksilla' kansallisiin kasvihuonekaasuinventaarioihin sisältyvien arvioiden mukautuksia, jotka tehdään 38 artiklan mukaisesti tehtävän tarkastuksen yhteydessä, kun toimitetut inventaariotiedot ovat puutteellisia tai ne on laadittu tavalla, joka ei ole johdonmukainen asiaa koskevien kansainvälisten tai unionin sääntöjen tai ohjeiden kanssa, ja joiden on tarkoitus korvata alun perin toimitetut arviot;

16) 'laadunvarmistuksella' suunniteltua tarkastusmenettelyjä koskevaa järjestelmää, jolla varmistetaan, että tiedon laatutavoitteet saavutetaan ja että parhaista mahdollisista arvioista ja tiedoista raportoidaan laadunvalvontaohjelman tehokkuuden tukemiseksi ja jäsenvaltioiden avustamiseksi;

17) 'laadunvalvonnalla' rutiininomaisten teknisten toimien järjestelmää, jolla koottujen tietojen ja arvioiden laatua mitataan ja valvotaan niiden eheyden, paikkansapitävyyden ja kattavuuden varmistamiseksi, virheiden ja puutteiden havaitsemiseksi ja käsittelemiseksi, tietojen ja muiden käytettävien materiaalien dokumentoimiseksi ja arkistoimiseksi sekä kaikkien laadunvarmistustoimien kirjaamiseksi;

18) 'energiatehokkuus etusijalle -periaatteella' sitä, että energiaa koskevassa suunnittelussa ja politiikassa ja investointipäätöksissä otetaan mahdollisimman hyvin huomioon vaihtoehtoiset kustannustehokkaat energiatehokkuustoimenpiteet, joilla tehostetaan energian kysyntää ja tarjontaa erityisesti kustannustehokkaiden energian loppukäyttöä koskevien säästöjen, kysyntäjoustoa koskevien aloitteiden sekä energian tehokkaamman muuntamisen, siirtämisen ja jakelun avulla siten, että kuitenkin saavutetaan kyseisten päätösten tavoitteet;

19) 'SET-suunnitelmalla' 15 päivänä syyskuuta 2015 annetussa komission tiedonannossa "Towards an Integrated Strategic Energy Technology (SET) Plan: Accelerating the European Energy System Transformation" (Integroitu strateginen energiateknologiasuunnitelma (SET): Euroopan energiajärjestelmän muutoksen nopeuttaminen) esitettyä strategista energiateknologiasuunnitelmaa;

20) 'varhaisilla toimilla'

a) uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa koskevan unionin vuoden 2030 tavoitteen ja jäsenvaltioiden kokonaispanoksen välillä mahdollisesti olevaa eroa arvioitaessa sitä, että jäsenvaltio saavuttaa uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden, joka ylittää jäsenvaltion kansallisen sitovan vuoden 2020 tavoitteen, joka on vahvistettu direktiivin (EU) 2018/...[+] liitteessä I, tai sitä, että jäsenvaltio edistyy odotettua nopeammin kansallisen sitovan vuoden 2020 tavoitteensa saavuttamisessa;

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

b) 29 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa koskevan arvioinnin perusteella annettujen komission suositusten yhteydessä sitä, että jäsenvaltio panee varhaisessa vaiheessa täytäntöön panoksensa unionin sitovaan tavoitteeseen, jonka mukaan vuonna 2030 vähintään 32 prosenttia energiasta on peräisin uusiutuvista lähteistä, verrattuna sen uusiutuvaa energiaa koskeviin kansallisiin vertailukohtiin;

21) 'alueellisella yhteistyöllä' yhteistyötä kahden tai useamman jäsenvaltion välillä, jotka osallistuvat kumppanuuteen, joka kattaa yhden tai useampia energiaunionin viidestä ulottuvuudesta;

22) 'uusiutuvista lähteistä peräisin olevalla energialla' tai 'uusiutuvalla energialla' direktiivin (EU) 2018/...[+] 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa tai uusiutuvaa energiaa;

23) 'energian kokonaisloppukulutuksella' direktiivin (EU) 2018/...[+] 2 artiklan 4 alakohdassa määriteltyä energian kokonaisloppukulutusta;

24) 'tukijärjestelmällä' direktiivin (EU) 2018/...[+] 2 artiklan 5 alakohdassa määriteltyä tukijärjestelmää;

25) 'voimalaitoksen päivittämisellä' direktiivin (EU) 2018/...[+] 2 artiklan 10 alakohdassa määriteltyä voimalaitoksen päivittämistä;

26) 'uusiutuvan energian yhteisöllä' direktiivin (EU) 2018/...[+] 2 artiklan 16 alakohdassa määriteltyä uusiutuvan energian yhteisöä;

---

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

27) 'kaukolämmityksellä' tai 'kaukojäähdytyksellä' direktiivin (EU) 2018/...[+] 2 artiklan 19 alakohdassa määriteltyä kaukolämmitystä tai kaukojäähdytystä;

28) 'jätteellä' direktiivin (EU) 2018/...[+] 2 artiklan 23 alakohdassa määriteltyä jätettä;

29) 'biomassalla' direktiivin (EU) 2018/...[+] 2 artiklan 24 alakohdassa määriteltyä biomassaa;

30) 'maatalousbiomassalla' direktiivin (EU) 2018/...[+] 2 artiklan 25 alakohdassa määriteltyä maatalousbiomassaa;

31) 'metsäbiomassalla' direktiivin (EU) 2018/...[+] 2 artiklan 26 alakohdassa määriteltyä metsäbiomassaa;

32) 'biomassapolttoaineilla' direktiivin (EU) 2018/...[+] 2 artiklan 27 alakohdassa määriteltyjä biomassapolttoaineita;

33) 'biokaasulla' direktiivin (EU) 2018/…[+] 2 artiklan 28 alakohdassa määriteltyä biokaasua;

34) 'bionesteillä' direktiivin (EU) 2018/...[+] 2 artiklan 32 alakohdassa määriteltyjä bionesteitä;

35) 'biopolttoaineilla' direktiivin (EU) 2018/...[+] 2 artiklan 33 alakohdassa määriteltyjä biopolttoaineita;

---

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

36) 'kehittyneillä biopolttoaineilla' direktiivin (EU) 2018/...[+] 2 artiklan 34 alakohdassa määriteltyjä kehittyneitä biopolttoaineita;

37) 'kierrätetyillä hiilipitoisilla polttoaineilla' direktiivin (EU) 2018/...[+] 2 artiklan 35 alakohdassa määriteltyjä kierrätettyjä hiilipitoisia polttoaineita;

38) 'paljon tärkkelystä sisältävillä viljelykasveilla' direktiivin (EU) 2018/...[+] 2 artiklan 39 alakohdassa määriteltyjä paljon tärkkelystä sisältäviä viljelykasveja;

39) 'ravinto- ja rehukasveilla' direktiivin (EU) 2018/...+ 2 artiklan 40 alakohdassa määriteltyjä ravinto- ja rehukasveja;

40) 'lignoselluloosalla' direktiivin (EU) 2018/...[+] 2 artiklan 41 alakohdassa määriteltyä lignoselluloosaa;

41) 'tähteellä' direktiivin (EU) 2018/...[+] 2 artiklan 43 alakohdassa määriteltyä tähdettä;

42) 'primäärienergian kulutuksella' direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä primäärienergian kulutusta;

43) 'energian loppukulutuksella' direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 3 alakohdassa määriteltyä energian loppukulutusta;

---

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

44) 'energiatehokkuudella' direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 4 alakohdassa määriteltyä energiatehokkuutta;

45) 'energiansäästöillä' direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 5 alakohdassa määriteltyjä energiansäästöjä;

46) 'energiatehokkuuden parantamisella' direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 6 alakohdassa määriteltyä energiatehokkuuden parantamista;

47) 'energiapalvelulla' direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 7 alakohdassa määriteltyä energiapalvelua;

48) 'kokonaishyötypinta-alalla' direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 10 alakohdassa määriteltyä kokonaishyötypinta-alaa;

49) 'energianhallintajärjestelmällä' direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 11 alakohdassa määriteltyä energianhallintajärjestelmää;

50) 'velvoitetulla osapuolella' direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 14 alakohdassa määriteltyä velvoitettua osapuolta;

51) 'täytäntöönpanevalla viranomaisella' direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 17 alakohdassa määriteltyä täytäntöönpanevaa viranomaista;

52) 'yksittäisellä toimella' direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 19 alakohdassa määriteltyä yksittäistä toimea;

53) 'energian jakelijalla' direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 20 alakohdassa määriteltyä energian jakelijaa;

54) 'jakeluverkonhaltijalla' direktiivin 2009/72/EY 2 artiklan 6 alakohdassa ja direktiivin 2009/73/EY 2 artiklan 6 alakohdassa määriteltyä jakeluverkonhaltijaa;

55) 'energian vähittäismyyntiyrityksellä' direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 22 alakohdassa määriteltyä energian vähittäismyyntiyritystä;

56) 'energiapalvelujen tarjoajalla' direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 24 alakohdassa määriteltyä energiapalvelujen tarjoajaa;

57) 'energiatehokkuutta koskevalla sopimuksella' direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 27 alakohdassa määriteltyä energiatehokkuutta koskevaa sopimusta;

58) 'yhteistuotannolla' direktiivin 2012/27/EU 2 artiklan 30 alakohdassa määriteltyä yhteistuotantoa;

59) 'rakennuksella' tarkoitetaan direktiivin 2010/31/EU 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä rakennusta;

60) 'lähes nollaenergiarakennuksella' direktiivin 2010/31/EU 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä lähes nollaenergiarakennusta;

61) 'lämpöpumpulla' direktiivin 2010/31/EU 2 artiklan 18 alakohdassa määriteltyä lämpöpumppua;

62) 'fossiilisilla polttoaineilla' uusiutumattomia hiilipohjaisia energialähteitä kuten kiinteitä polttoaineita, maakaasua ja öljyä.

# 2 LUKU
# YHDENNETYT KANSALLISET ENERGIA- JA ILMASTOSUUNNITELMAT

*3 artikla*

*Yhdennetyt kansalliset energia- ja ilmastosuunnitelmat*

1. Kunkin jäsenvaltion on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019 ja sen jälkeen viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2029 ja sen jälkeen joka kymmenes vuosi annettava komissiolle tiedoksi yhdennetty kansallinen energia- ja ilmastosuunnitelma. Suunnitelmien on sisällettävä tämän artiklan 2 kohdassa ja liitteessä I esitetyt seikat. Ensimmäinen suunnitelma kattaa vuodet 2021–2030, ja siinä otetaan huomioon pidemmän aikavälin näkymät. Seuraavien suunnitelmien on katettava kymmenvuotisjakso, joka alkaa välittömästi edellisen suunnitelman kattaman ajanjakson päätyttyä.

2. Yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissa on oltava seuraavat pääosiot:

a) yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman laadintaprosessista tehty yhteenveto, jonka muodostavat tiivistelmä, kuvaus julkisista kuulemisista ja sidosryhmien osallistumisesta ja näiden tuloksista sekä kuvaus alueellisesta yhteistyöstä muiden jäsenvaltioiden kanssa suunnitelman laadintavaiheessa, sellaisena kuin se esitetään tämän asetuksen 10–12 artiklassa ja liitteessä I olevan 1 osan A jakson 1 kohdassa;

b) kuvaus kansallisista tavoitteista, päämääristä ja panoksista, jotka liittyvät energiaunionin ulottuvuuksiin, sellaisina kuin ne esitetään 4 artiklassa ja liitteessä I;

c) kuvaus suunnitelluista politiikoista ja toimenpiteistä, jotka koskevat vastaavia b alakohdassa säädettyjä tavoitteita, päämääriä ja panoksia, sekä yleiskatsaus tarvittavista investoinneista kyseisten tavoitteiden, päämäärien ja panosten saavuttamiseksi;

d) kuvaus energiaunionin viiden ulottuvuuden nykytilanteesta, myös energiajärjestelmän, kasvihuonekaasupäästöjen ja -poistumien osalta, sekä b alakohdassa tarkoitettuja tavoitteita koskevat ennusteet, joissa on otettu huomioon nykyiset politiikat ja toimenpiteet;

e) tapauksen mukaan kuvaus sääntelyyn liittyvistä ja muista kuin sääntelyyn liittyvistä esteistä ja haitoista, jotka koskevat uusiutuvaan energiaan ja energiatehokkuuteen liittyvien tavoitteiden, päämäärien tai panosten saavuttamista;

f) arvio b alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi suunniteltujen politiikkojen ja toimenpiteiden vaikutuksista, mukaan lukien niiden johdonmukaisuus Pariisin sopimuksen mukaisten, kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevien pitkän aikavälin tavoitteiden sekä 15 artiklassa tarkoitettujen pitkän aikavälin strategioiden kanssa;

g) yleinen arvio suunniteltujen politiikkojen ja toimenpiteiden vaikutuksista kilpailukykyyn energiaunionin viiden ulottuvuuden osalta;

h) tämän asetuksen liitteessä III esitettyjä vaatimuksia ja rakennetta noudattaen laadittu liite, jossa esitetään jäsenvaltion menetelmät ja politiikkatoimet energiansäästövaatimuksen saavuttamiseksi direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan ja liitteen V mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan

a) vähennettävä hallinnollista monimutkaisuutta ja kustannuksia kaikkien sidosryhmien kannalta;

b) otettava huomioon energiaunionin viiden ulottuvuuden väliset yhteydet ja etenkin energiatehokkuus etusijalle -periaate;

c) käytettävä tarkkoja ja johdonmukaisia tietoja ja oletuksia tarvittaessa kaikkien viiden ulottuvuuden kohdalla;

d) arvioitava energiaköyhyydessä olevien kotitalouksien määrä ja otettava tässä yhteydessä huomioon peruselintason takaamiseen kulloisessakin kansallisessa tilanteessa tarvittavat kotimaiset energiapalvelut, nykyiset sosiaalipolitiikka ja muut asiaankuuluvat politiikat sekä komission suuntaa-antavat ohjeet asiaankuuluvista energiaköyhyyden indikaattoreista.

Jos jossakin jäsenvaltiossa havaitaan ensimmäisen alakohdan d alakohdan mukaisesti, että merkittävä määrä sen kotitalouksista on todennettavissa oleviin tietoihin perustuvan arvion mukaan energiaköyhyydessä, jäsenvaltion on sisällytettävä suunnitelmaansa kansallinen ohjeellinen tavoite energiaköyhyyden vähentämiseksi. Asianomaisten jäsenvaltioiden on hahmoteltava yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan politiikat ja toimenpiteet, joilla paneudutaan mahdolliseen energiaköyhyyteen, mukaan lukien sosiaalipolitiikan toimenpiteet ja muut asiaa koskevat kansalliset ohjelmat.

4. Kunkin jäsenvaltion on asetettava komissiolle tämän artiklan mukaisesti toimitettu yhdennetty kansallinen energia- ja ilmastosuunnitelmansa yleisön saataville.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 43 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteessä I olevan 1 osan A jakson 2.1.1 ja 3.1.1 kohdan, B jakson 4.1 ja 4.2.1 kohdan sekä 2 osan 3 kohdan muuttamiseksi, jotta ne voidaan mukauttaa unionin energia- ja ilmastopolitiikan puitteiden muutoksiin, jotka liittyvät suoraan ja nimenomaisesti UNFCCC:n ja Pariisin sopimuksen mukaisiin unionin panoksiin.

*4 artikla*

*Kansalliset tavoitteet, päämäärät ja panokset*

*energiaunionin viiden ulottuvuuden osalta*

Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava yhdennetyssä kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassaan seuraavat keskeiset tavoitteet, päämäärät ja panokset, kuten liitteessä I olevan A jakson 2 kohdassa täsmennetään:

a) Hiilestä irtautuminen:

1) kun kyseessä ovat kasvihuonekaasupäästöt ja -poistumat koko talouden laajuudelta sovellettavan unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteen saavuttamisen edistämiseksi:

i) kasvihuonekaasupäästöjä koskeva jäsenvaltion sitova kansallinen tavoite ja asetuksen (EU) 2018/842 mukaiset vuotuiset sitovat kansalliset rajat;

ii) jäsenvaltion asetuksen (EU) 2018/841 mukaiset sitoumukset;

iii) tapauksen mukaan energiaunionin tavoitteiden ja päämäärien sekä Pariisin sopimuksen mukaisten, kasvihuonekaasupäästöjä koskevien unionin pitkän aikavälin sitoumusten saavuttamiseksi asetetut muut tavoitteet ja päämäärät, mukaan lukien alakohtaiset päämäärät ja mukauttamistavoitteet;

2) Uusiutuva energia:

Direktiivin (EU) 2018/...[+] 3 artiklassa tarkoitetun unionin sitovan tavoitteen, jonka mukaan vähintään 32 prosenttia energiasta saadaan vuonna 2030 uusiutuvista energialähteistä, saavuttamiseksi kyseiseen tavoitteeseen osoitettu panos, joka liittyy uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuteen energian kokonaisloppukulutuksesta jäsenvaltiossa vuonna 2030, sekä kyseisen panoksen ohjeellinen kehityskulku vuodesta 2021 lähtien. Ohjeellisen kehityskulun on saavutettava vuoteen 2022 mennessä vertailukohta, joka on vähintään 18 prosenttia uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden kokonaislisäyksestä kyseisen jäsenvaltion sitovan vuoden 2020 kansallisen tavoitteen ja sen vuoden 2030 tavoitteeseen antaman panoksen välillä. Ohjeellisen kehityskulun on saavutettava vuoteen 2025 mennessä vertailukohta, joka on vähintään 43 prosenttia uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden kokonaislisäyksestä kyseisen jäsenvaltion sitovan vuoden 2020 kansallisen tavoitteen ja sen vuoden 2030 tavoitteeseen antaman panoksen välillä. Ohjeellisen kehityskulun on saavutettava vuoteen 2027 mennessä vertailukohta, joka on vähintään 65 prosenttia uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden kokonaislisäyksestä kyseisen jäsenvaltion sitovan vuoden 2020 kansallisen tavoitteen ja sen vuoden 2030 tavoitteeseen antaman panoksen välillä.

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

Ohjeellisen kehityskulun on saavutettava vuoteen 2030 mennessä vähintään kyseisen jäsenvaltion suunniteltu panos. Jos jäsenvaltio odottaa ylittävänsä vuodelle 2020 asetetun sitovan kansallisen tavoitteensa, sen ohjeellinen kehityskulku voi alkaa tasolta, jonka sen odotetaan saavuttavan. Jäsenvaltioiden ohjeelliset kehityskulut muodostavat yhdessä unionin vertailukohdat vuosina 2022, 2025 ja 2027 ja unionin sitovan tavoitteen, jonka mukaan vuonna 2030 vähintään 32 prosenttia energiasta on peräisin uusiutuvista lähteistä. Erillään panoksestaan unionin tavoitteeseen ja ohjeellisesta kehityskulustaan tämän asetuksen soveltamiseksi jäsenvaltio voi esittää korkeampia tavoitteita kansallista politiikkaa varten;

b) Energiatehokkuus:

1) ohjeellinen kansallinen energiatehokkuuspanos direktiivin 2012/27/EU 1 artiklan 1 kohdassa ja 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen unionin energiatehokkuutta koskevien vähintään 32,5 prosentin tavoitteiden saavuttamiseksi vuonna 2030, joko primääri- tai loppuenergian kulutuksen tai primääri- tai loppusäästöjen taikka energiaintensiteetin perusteella.

Jäsenvaltioiden on ilmaistava kulutuksensa primäärienergian kulutuksen ja loppuenergian kulutuksen absoluuttisena tasona vuonna 2020 ja primäärienergian kulutuksen ja loppuenergian kulutuksen absoluuttisena tasona vuonna 2030 ja ilmoitettava panoksen ohjeellinen kehityskulku vuodesta 2021 eteenpäin. Niiden on selitettävä käyttämänsä menetelmät ja muuntokertoimet;

2) energian loppukäyttöä koskevien säästöjen kumulatiivinen määrä, joka aiotaan saavuttaa energiatehokkuusvelvoitteiden osalta vuosina 2021–2030 direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla;

3) ohjeelliset välitavoitteet pitkän aikavälin strategialle, joka koskee sekä julkisten että yksityisten asuinrakennusten ja muiden kuin asuinrakennusten kansallisen kannan peruskorjaamista, etenemissuunnitelma, joka sisältää kansallisesti määriteltyjä mitattavissa olevia edistymisen indikaattoreita, näyttöön perustuva arvio odotetuista energiasäästöistä ja laajemmista hyödyistä sekä panokset direktiivin 2012/27/EU mukaisiin unionin energiatehokkuustavoitteisiin direktiivin 2010/31/EU 2 a artiklan mukaisesti;

4) korjattava kokonaispinta-ala tai vastaavat vuotuiset energiasäästöt, jotka aiotaan saavuttaa esimerkkinä toimivien julkisten elinten rakennusten osalta vuosina 2021–2030 direktiivin 2012/27/EU 5 artiklan nojalla;

c) Energiaturvallisuus:

1) kansalliset tavoitteet, jotka liittyvät

– energialähteiden monipuolistamiseen ja kolmansista maista tuleviin toimituksiin ja joiden tarkoituksena voi olla vähentää riippuvuutta tuotavasta energiasta;

– kansallisen energiajärjestelmän joustavuuden parantamiseen; ja

– puuttumiseen jonkin energialähteen rajoittuneisiin tai keskeytyneisiin toimituksiin alueellisten ja kansallisten energiajärjestelmien häiriönsietokyvyn parantamiseksi, mukaan lukien aikataulu tavoitteiden saavuttamiselle;

d) Energian sisämarkkinat:

1) sähköverkkojen yhteenliitäntäaste, johon jäsenvaltio pyrkii vuonna 2030 ottaen huomioon tavoite, jonka mukaan sähköverkkojen yhteenliitäntäaste on vuonna 2030 vähintään 15 prosenttia, strategialla, jonka mukainen taso vuodesta 2021 eteenpäin määritellään tiiviissä yhteistyössä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa ottaen huomioon vuodelle 2020 asetettu yhteenliitäntöjen 10 prosentin tavoite sekä liitteessä I olevan 1 osan A jakson 2.4.1 kohdassa esitettyjen toimien kiireellisyyden indikaattorit, jotka määräytyvät tukkumarkkinoiden hintaeron sekä rajayhdysjohtojen huippukuormitukseen ja asennettuun uusiutuvan energian tuotantokapasiteettiin suhteutetun nimellisen siirtokyvyn perusteella. Kullekin uudelle rajayhdysjohdolle on tehtävä sosioekonominen ja ympäristöön liittyvä kustannushyötyanalyysi, ja rajayhdysjohto on toteutettava ainoastaan, jos potentiaaliset hyödyt ovat suuremmat kuin kustannukset;

2) tärkeimmät sähkön ja kaasun siirtoinfrastruktuuriin liittyvät hankkeet ja tarvittaessa nykyaikaistamishankkeet, jotka ovat tarpeen tavoitteiden ja päämäärien saavuttamiseksi energiaunionin viiden ulottuvuuden osalta;

3) kansalliset tavoitteet, jotka liittyvät energian sisämarkkinoiden muihin näkökohtiin, joita ovat esimerkiksi järjestelmän joustavuuden parantaminen erityisesti politiikoilla ja toimenpiteillä, jotka liittyvät markkinapohjaiseen hinnoitteluun sovellettavan lainsäädännön mukaisesti, markkinoiden yhdentäminen ja yhteenkytkeminen, joilla on tarkoitus lisätä nykyisten rajayhdysjohtojen ja -putkien kaupankäyntikapasiteettia, älykkäitä verkkoja, aggregointia, kysyntäjoustoa, varastointia, hajautettua tuotantoa sekä ajojärjestyksen, ajojärjestyksen muuttamisen ja tuotannon rajoittamisen mekanismeja, ja reaaliaikaiset hintasignaalit, mukaan lukien aikataulu tavoitteiden saavuttamiselle, sekä energian sisämarkkinoihin liittyvät muut kansalliset tavoitteet, jotka on esitetty liitteessä I olevan 1 osan A jakson 2.4.3 kohdassa;

e) Tutkimus, innovointi ja kilpailukyky:

1) energiaunioniin liittyvän julkisen ja saatavilla olevat yksityisen tutkimuksen ja innovoinnin kansalliset tavoitteet ja rahoitustavoitteet, mukaan lukien tarvittaessa aikataulu tavoitteiden saavuttamiselle, energiaunionistrategian ja tarvittaessa SET-suunnitelman prioriteettien mukaisesti. Määrittäessään tavoitteitaan, päämääriään ja panoksiaan jäsenvaltio voi käyttää perustana olemassa olevia kansallisia strategioita tai suunnitelmia, jotka ovat yhteensopivia unionin oikeuden kanssa;

2) vuotta 2050 koskevat kansalliset tavoitteet, jotka liittyvät puhtaiden energiateknologioiden edistämiseen, mikäli ne ovat saatavilla.

*5 artikla*

*Prosessi jäsenvaltioiden panoksen vahvistamiseksi uusiutuvan energian alalla*

1. Kun jäsenvaltio vahvistaa 4 artiklan a alakohdan 2 alakohdassa tarkoitetun panoksensa, joka liittyy uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuteen energian kokonaisloppukulutuksesta vuonna 2030 ja viimeisenä seuraavan kansallisen suunnitelman kattamana vuonna, sen on otettava huomioon kaikki seuraavat seikat:

   a) direktiivissä (EU) 2018/...[+] säädetyt toimenpiteet;

   b) direktiivin 2012/27/EU nojalla vahvistetun energiatehokkuustavoitteen saavuttamiseksi hyväksytyt toimenpiteet;

   c) mahdolliset muut nykyiset uusiutuvaa energiaa edistävät toimenpiteet jäsenvaltiossa ja tarvittaessa unionin tasolla;

   d) direktiivin (EU) 2018/...[+] liitteessä I esitetty uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuutta energian kokonaisloppukulutuksesta vuonna 2020 koskeva sitova kansallinen tavoite;

   e) kaikki asiaankuuluvat uusiutuvan energian käyttöönottoon vaikuttavat olosuhteet, kuten

      i) käyttöönoton tasapuolinen jakautuminen unionissa;

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

ii) taloudelliset olosuhteet ja potentiaali, mukaan lukien BKT asukasta kohti;

iii) uusiutuvan energian kustannustehokkaan käyttöönoton mahdollisuudet;

iv) maantieteelliset, ympäristöön liittyvät ja luontoon liittyvät rajoitteet, mukaan lukien yhteenliittämättömiin alueisiin liittyvät rajoitteet;

v) jäsenvaltioiden välisten siirtoyhteyksien aste;

vi) muut asiaankuuluvat olosuhteet, erityisesti varhaiset toimet.

Kunkin jäsenvaltion on ensimmäisen alakohdan e alakohdan osalta esitettävä yhdennetyssä kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassaan, mitkä uusiutuvan energian käyttöönottoon vaikuttavat asiaankuuluvat olosuhteet se on ottanut huomioon.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava yhteisesti, että niiden panosten summa on sellainen, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus on unionin tasolla energian kokonaisloppukulutuksesta vähintään 32 prosenttia vuoteen 2030 mennessä.

*6 artikla*

*Prosessi jäsenvaltioiden panoksen vahvistamiseksi energiatehokkuuden alalla*

1. Kun kukin jäsenvaltio vahvistaa ohjeelliset kansalliset energiatehokkuuspanoksensa vuodelle 2030 ja viimeiselle seuraavan kansallisen suunnitelman kattamalle vuodelle 4 artiklan b alakohdan 1 alakohdan nojalla, sen on otettava huomioon, että direktiivin 2012/27/EU 3 artiklan mukaisesti unionin energiankulutus vuonna 2020 saa olla enintään 1 483 Mtoe primäärienergiaa tai enintään 1 086 Mtoe loppuenergiaa ja unionin energiankulutus vuonna 2030 saa olla enintään 1 273 Mtoe primäärienergiaa ja/tai enintään 956 Mtoe loppuenergiaa.

   Lisäksi kunkin jäsenvaltion on otettava huomioon

   a) direktiivissä 2012/27/EU säädetyt toimenpiteet;

   b) muut energiatehokkuutta edistävät toimenpiteet jäsenvaltiossa ja unionin tasolla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa panoksessaan kukin jäsenvaltio voi ottaa huomioon primääri- ja loppuenergian kulutukseen vaikuttavat kansalliset olosuhteet, kuten

   a) jäljellä olevat kustannustehokkaat energiansäästömahdollisuudet;

b) bruttokansantuotteen kehittyminen ja ennuste;

c) muutokset energian tuonnissa ja viennissä;

d) muutokset energialähteiden yhdistelmässä ja hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin kehitys; ja

e) varhaiset toimet.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava yhdennetyssä kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassaan, mitkä primääri- ja loppuenergian kulutukseen vaikuttavista merkityksellisistä olosuhteista se on mahdollisesti ottanut huomioon.

*7 artikla*

*Kansalliset politiikat ja toimenpiteet*
*energiaunionin kaikkien viiden ulottuvuuden osalta*

Jäsenvaltioiden on kuvailtava liitteen I mukaisesti yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan tärkeimmät olemassa olevat sekä suunnitellut politiikat ja toimenpiteet erityisesti kansallisessa suunnitelmassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, mukaan lukien tapauksen mukaan alueellista yhteistyötä ja riittävää rahoitusta kansallisella ja alueellisella tasolla koskevat toimenpiteet, mukaan lukien unionin ohjelmien ja välineiden käyttöönotto.

Jäsenvaltioiden on toimitettava yleiskatsaus tarvittavista investoinneista kansallisessa suunnitelmassa vahvistettujen tavoitteiden, päämäärien ja panosten saavuttamiseksi sekä yleinen arvio kyseisten investointien lähteistä.

*8 artikla*

*Yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien analyyttinen perusta*

1. Jäsenvaltioiden on kuvailtava liitteessä I esitettyä rakennetta ja muotoa noudattaen energiaunionin viiden ulottuvuuden nykytilannetta, myös energiajärjestelmän sekä kasvihuonekaasupäästöjen ja -poistumien osalta, yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman jättämishetkellä tai tuoreimpien saatavilla olevien tietojen perusteella. Jäsenvaltioiden on kunkin energiaunionin viiden ulottuvuuden osalta myös vahvistettava vähintään kyseisen suunnitelman keston ajaksi ennusteet tuloksista, jotka odotetaan saatavan nykyisistä politiikoista ja toimenpiteistä, sekä kuvailtava niitä. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan pyrittävä kuvailemaan uusia pidemmän aikavälin näkymiä kaikkien viiden ulottuvuuden osalta yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman keston jälkeiseksi ajaksi.

2. Jäsenvaltioiden on kuvailtava yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan arviotaan kansallisella ja tapauksen mukaan alueellisella tasolla seuraavista:

   a) vaikutukset energiajärjestelmän kehitykseen ja kasvihuonekaasupäästöihin ja -poistumiin suunnitelman keston aikana ja kymmenen vuoden aikana suunnitelman kattaman viimeisimmän vuoden jälkeen suunniteltujen politiikkojen ja toimenpiteiden tai toimenpidekokonaisuuksien yhteydessä, mukaan lukien vertailu 1 kohdassa tarkoitettuihin nykyisiin politiikkoihin ja toimenpiteisiin tai toimenpidekokonaisuuksiin perustuviin ennusteisiin;

b) 7 artiklassa tarkoitettujen ja liitteessä I täsmennettyjen suunniteltujen politiikkojen ja toimenpiteiden tai toimenpidekokonaisuuksien makroekonomiset ja, siinä määrin kuin se on toteutettavissa, terveyteen, ympäristöön ja osaamiseen liittyvät sekä sosiaaliset vaikutukset ensimmäisellä kymmenvuotisjaksolla vähintään vuoteen 2030 asti, mukaan lukien vertailu tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin nykyisiin politiikkoihin ja toimenpiteisiin tai toimenpidekokonaisuuksiin perustuviin ennusteisiin. Kyseisten vaikutusten arviointiin sovellettava menetelmä julkistetaan;

c) vuorovaikutukset tietyn politiikan ulottuvuuden nykyisten ja suunniteltujen politiikkojen ja toimenpiteiden tai toimenpidekokonaisuuksien sekä eri ulottuvuuksien nykyisten ja suunniteltujen politiikkojen ja toimenpiteiden tai toimenpidekokonaisuuksien välillä ensimmäisellä kymmenvuotisjaksolla vähintään vuoteen 2030 asti. Toimitusvarmuuteen, infrastruktuuriin ja markkinoiden yhdentymiseen liittyvät ennusteet on liitettävä vankkoihin energiatehokkuusskenaarioihin;

d) se, miten nykyisten ja suunniteltujen politiikkojen ja toimenpiteiden on tarkoitus houkutella niiden täytäntöönpanoon tarvittavia investointeja.

3. Jäsenvaltioiden on asetettava yleisön saataville kattavat tiedot lopullisissa skenaarioissa ja ennusteissa käytetyistä oletuksista, parametreistä ja menetelmistä ottaen huomioon tilastolliset rajoitukset, kaupallisesti arkaluontoiset tiedot ja tietosuojasääntöjen noudattamisen.

*9 artikla*

*Yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien luonnokset*

1. Kunkin jäsenvaltion on 31 päivään joulukuuta 2018 mennessä ja sen jälkeen 1 päivään tammikuuta 2028 mennessä ja sen jälkeen joka kymmenes vuosi laadittava ja toimitettava komissiolle luonnos yhdennetystä kansallisesta energia- ja ilmastosuunnitelmasta 3 artiklan 1 kohdan ja liitteen I mukaisesti.

2. Komissio arvioi yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmaluonnoksia ja voi antaa jäsenvaltioille maakohtaisia suosituksia 34 artiklan mukaisesti viimeistään kuusi kuukautta ennen kyseisten yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien toimittamisen määräaikaa. Kyseiset suositukset voivat koskea erityisesti seuraavia**:**

   a) tavoitteiden, päämäärien ja panosten kunnianhimon taso, jotta energiaunionin tavoitteet ja erityisesti uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskevat unionin vuoden 2030 tavoitteet voidaan saavuttaa yhteisesti, sekä 4 artiklan d alakohdassa tarkoitettu sähköverkkojen yhteenliitäntäaste, johon jäsenvaltio pyrkii vuonna 2030, ottaen asianmukaisesti huomioon asianomaisen jäsenvaltion yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman luonnoksessa esittämät uusiutuvan energian käyttöönottoon ja energiankulutukseen vaikuttavat asiaankuuluvat olosuhteet ja liitteessä I olevan 1 osan A jakson 2.4.1 kohdassa vahvistetut yhteenliitäntöjä koskevien toimien kiireellisyyden indikaattorit;

b) jäsenvaltion ja unionin tason tavoitteisiin liittyvät politiikat ja toimenpiteet sekä muut politiikat ja toimenpiteet, joilla voi olla rajatylittävää merkitystä;

c) mahdolliset lisäpolitiikat ja -toimenpiteet, joita yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissa saatetaan edellyttää;

d) vuorovaikutukset ja johdonmukaisuus yhdennettyyn kansalliseen energia- ja ilmastosuunnitelmaan sisältyvien nykyisten ja suunniteltujen politiikkojen ja toimenpiteiden välillä energiaunionin yhdessä ulottuvuudessa ja eri ulottuvuuksien kesken.

3. Kunkin jäsenvaltion on otettava komission mahdolliset suositukset asianmukaisesti huomioon yhdennetyssä kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassaan. Jos asianomainen jäsenvaltio ei ota huomioon jotakin suositusta tai sen merkittävää osaa, kyseisen jäsenvaltion on perusteltava tämä julkisesti.

4. Kunkin jäsenvaltion on 10 artiklassa tarkoitetun julkisen kuulemisen yhteydessä asetettava yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelmansa luonnos julkisesti saataville.

*10 artikla*

*Julkinen kuuleminen*

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että yleisölle annetaan ajoissa ja tosiasiallisesti mahdollisuus osallistua yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman luonnoksen valmisteluun ja kauden 2021–2030 suunnitelmien osalta lopullisen suunnitelman valmisteluun hyvissä ajoin ennen sen hyväksymistä sekä 15 artiklassa tarkoitettujen pitkän aikavälin strategioiden valmisteluun, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin muusta lainsäädännöstä johtuvien vaatimusten soveltamista. Kunkin jäsenvaltion on liitettävä tällaisiin asiakirjoihin yhteenveto yleisön mielipiteistä tai alustavista mielipiteistä, kun ne toimitetaan komissiolle. Siltä osin kuin sovelletaan direktiiviä 2001/42/EY, kyseisen direktiivin mukaisesti toteutettujen luonnosta koskevien kuulemisten on katsottava täyttävän tämän asetuksen velvollisuudet kuulla yleisöä.

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että yleisölle tiedotetaan. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava kohtuulliset aikataulut, joissa jätetään riittävästi aikaa yleisölle tiedottamiseen, yleisön osallistumiseen ja mielipiteiden ilmaisuun.

Kunkin jäsenvaltion on tätä artiklaa täytäntöön pannessaan vähennettävä hallinnollista monimutkaisuutta.

*11 artikla*

*Ilmasto- ja energia-alan monitasoinen vuoropuhelu*

Kunkin jäsenvaltion on käynnistettävä kansallisten sääntöjen mukaisesti ilmasto- ja energia-alan monitasoinen vuoropuhelu, jossa paikallisviranomaiset, kansalaisyhteiskunnan järjestöt, elinkeinoelämä, sijoittajat ja muut asiaankuuluvat sidosryhmät ja yleisö voivat olla aktiivisesti mukana ja keskustella erilaisista energia- ja ilmastopolitiikan skenaarioista, myös pitkän aikavälin skenaarioista, ja tarkastella edistymistä, paitsi jos jäsenvaltiolla on jo rakenne, jota voidaan käyttää samaan tarkoitukseen. Tämän vuoropuhelun puitteissa voidaan keskustella yhdennetyistä kansallisista energia- ja ilmastosuunnitelmista.

*12 artikla*

*Alueellinen yhteistyö*

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä ottaen huomioon kaikki nykyiset ja mahdolliset alueellisen yhteistyön muodot saavuttaakseen yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan vahvistetut tavoitteet, päämäärät ja panokset.

2. Hyvissä ajoin ennen kuin kukin jäsenvaltio toimittaa komissiolle yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelmansa luonnoksen 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti – kauden 2021–2030 suunnitelman osalta lopullisen suunnitelman laadintavaiheessa hyvissä ajoin ennen sen hyväksymistä – sen on määriteltävä alueellisen yhteistyön mahdollisuudet ja kuultava naapurijäsenvaltioita myös alueellisen yhteistyön foorumeilla. Suunnitelman hyväksyvä jäsenvaltio voi kuulla kiinnostuksensa ilmaisseita muita jäsenvaltioita tai kolmansia maita, jos se pitää sitä aiheellisena. Niiden saarijäsenvaltioiden, joilla ei ole energian siirtoverkkoja toisiin jäsenvaltioihin, on järjestettävä tällaiset kuulemiset sellaisten naapurijäsenvaltioiden kanssa, joilla on meriraja. Kuulluille jäsenvaltioille olisi annettava kohtuullisesti aikaa reagoida. Kunkin jäsenvaltion on esitettävä yhdennetyssä kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassaan ja kauden 2021–2030 suunnitelman osalta lopullisessa kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassaan vähintään tällaisten alueellisten kuulemisten alustavat tulokset ja mainittava tarpeen mukaan, miten kuultujen jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden kommentit on otettu huomioon.

3. Jäsenvaltiot voivat osallistua yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmiensa ja edistymisraporttiensa osien vapaaehtoiseen yhteiseen laatimiseen muun muassa alueellisen yhteistyön foorumeilla. Jos ne toimivat näin, tulokset korvaavat niiden yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien ja edistymisraporttien vastaavat osat. Kahden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä komissio auttaa tässä.

4. Jotta voitaisiin edistää markkinoiden yhdentymistä ja kustannustehokkaita politiikkoja ja toimenpiteitä, jäsenvaltioiden on yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelman luonnostensa toimittamisen määräajan ja lopullisten suunnitelmiensa toimittamisen määräajan välisenä aikana esitettävä yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmiensa luonnosten asiaankuuluvat osat asiaankuuluvilla alueellisen yhteistyön foorumeilla suunnitelmien viimeistelemiseksi. Tarvittaessa komissio helpottaa tällaista jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja kuulemista ja, jos se havaitsee uusia mahdollisuuksia tehdä alueellista yhteistyötä, se voi antaa jäsenvaltioille alustavia ohjeita helpottaakseen tehokasta yhteistyö- ja kuulemismenettelyä.

5. Jäsenvaltioiden on huomioitava lopullisissa yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan kommentit, jotka ne ovat saaneet muilta jäsenvaltioilta 2 ja 3 kohdan nojalla, ja selitettävä kyseisissä suunnitelmissa, miten kommentit on huomioitu.

6. Jäsenvaltioiden on 1 kohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten jatkettava yhteistyötä alueellisella tasolla ja tarvittaessa alueellisen yhteistyön foorumeilla yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmiensa asiaankuuluvien politiikkojen ja toimenpiteiden täytäntöönpanon yhteydessä.

7. Jäsenvaltiot voivat myös harkita yhteistyötä energiayhteisön perustamissopimuksen allekirjoittajien ja Euroopan talousalueeseen kuuluvien kolmansien maiden kanssa.

8. Siltä osin kuin sovelletaan direktiivin 2001/42/EY säännöksiä, luonnoksesta kyseisen direktiivin 7 artiklan mukaisesti järjestetyn valtioiden välisen kuulemisen katsotaan täyttävän myös tämän asetuksen mukaiset alueellista yhteistyötä koskevat velvoitteet edellyttäen, että tämän artiklan vaatimuksia noudatetaan.

*13 artikla*

*Yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien arviointi*

Komissio arvioi 3 ja 14 artiklan mukaisesti ilmoitettujen yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien ja niiden päivitysten perusteella erityisesti sitä,

a) riittävätkö tavoitteet, päämäärät ja panokset siihen, että energiaunionin tavoitteet ja ensimmäisen kymmenvuotisjakson osalta erityisesti vuoteen 2030 ulottuvien unionin ilmasto- ja energiapuitteiden tavoitteet saavutetaan yhteisesti;

b) ovatko suunnitelmat 3–12 artiklan vaatimusten mukaiset ja ovatko jäsenvaltiot ottaneet asianmukaisesti huomioon komission 34 artiklan nojalla antamat suositukset.

*14 artikla*

*Yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien päivittäminen*

1. Kunkin jäsenvaltion on viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2023 ja sen jälkeen viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2033 ja sen jälkeen joka kymmenes vuosi toimitettava komissiolle luonnos viimeisimmän 3 artiklassa tarkoitetun yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman päivityksestä tai esitettävä komissiolle perustelu sille, että suunnitelmaa ei ole tarpeen päivittää.

2. Kunkin jäsenvaltion on viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2024 ja sen jälkeen viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2034 ja sen jälkeen joka kymmenes vuosi toimitettava komissiolle viimeisimmän yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman päivitys, jollei se ole esittänyt 1 kohdan mukaisesti perustelua sille, että suunnitelmaa ei ole tarpeen päivittää.

3. Kunkin jäsenvaltion on 2 kohdassa tarkoitetussa päivityksessä muutettava kansallista tavoitettaan, päämääräänsä tai panostaan minkä tahansa 4 artiklan a alakohdan 1 alakohdassa esitettyjen määrällisten unionin tavoitteiden, päämäärien tai panosten osalta, jotta ne ovat korkeammalla kunnianhimon tasolla kuin sen viimeksi toimittamassa yhdennetyssä kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassa. Kyseisessä 2 kohdassa tarkoitetussa päivityksessä kunkin jäsenvaltion on muutettava kansallista tavoitettaan, päämääräänsä tai panostaan minkä tahansa 4 artiklan a alakohdan 2 alakohdassa ja b alakohdassa esitettyjen määrällisten unionin tavoitteiden, päämäärien tai panosten osalta niin, että ne ovat samalla tai korkeammalla kunnianhimon tasolla kuin sen viimeksi toimittamassa yhdennetyssä kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassa.

4. Jäsenvaltioiden on päivitetyssä yhdennetyssä kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassaan pyrittävä hillitsemään haitallisia ympäristövaikutuksia, jotka ovat tulleet esiin 17–25 artiklan mukaisessa yhdennetyssä raportoinnissa.

5. Jäsenvaltioiden on otettava 2 kohdassa tarkoitetuissa päivityksissään huomioon viimeisimmät eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä annetut maakohtaiset suositukset sekä Pariisin sopimuksesta johtuvat velvoitteet.

6. Päivitettyjen yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien laadintaan ja arviointiin sovelletaan 9 artiklan 2 kohdassa ja 10 ja 12 artiklassa säädettyjä menettelyjä.

7. Tämä artikla ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen tehdä milloin tahansa muutoksia ja mukautuksia niiden yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissa esitettyihin tai tarkoitettuihin kansallisiin politiikkoihin edellyttäen, että tällaiset muutokset ja mukautukset sisällytetään yhdennettyä kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaa koskevaan edistymisraporttiin.

# 3 LUKU
# PITKÄN AIKAVÄLIN STRATEGIAT

*15 artikla*

*Pitkän aikavälin strategiat*

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava ja toimitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020 ja sen jälkeen viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2029 ja sen jälkeen joka kymmenes vuosi vähintään 30 vuotta kattava pitkän aikavälin strategiansa. Jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa päivitettävä kyseiset strategiat viiden vuoden välein.

2. Jäljempänä 3 kohdassa tarkoitettujen yleisten ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi komissio hyväksyy viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2019 ehdotuksen unionin pitkän aikavälin strategiaksi kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi Pariisin sopimuksen mukaisesti ottaen huomioon jäsenvaltioiden yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien luonnokset. Tässä kohdassa tarkoitettuun pitkän aikavälin strategiaan on sisällytettävä analyysi vähintään seuraavista:

   a) eri skenaariot siitä, miten unioni voi edistää 3 kohdassa säädettyjä tavoitteita, muun muassa skenaario, joka perustuu kasvihuonekaasujen nollanettopäästöjen saavuttamiseen unionissa vuoteen 2050 mennessä ja tämän jälkeen negatiivisten päästöjen saavuttamiseen;

b) a alakohdassa tarkoitettujen skenaarioiden vaikutukset jäljelle jäävään maailmanlaajuiseen ja unionin hiilitaseeseen, jotta voidaan tarjota tietoa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen kustannustehokkuudesta, tuloksellisuudesta ja oikeudenmukaisuudesta käytävän keskustelun tueksi.

3. Jäsenvaltioiden ja unionin pitkän aikavälin strategioiden on edistettävä seuraavia:

a) UNFCCC:n ja Pariisin sopimuksen mukaisten unionin ja jäsenvaltioiden sitoumusten toteuttaminen ihmisen toiminnan aiheuttamien kasvihuonekaasupäästöjen rajoittamiseksi ja nielujen aikaansaamien poistumien tehostamiseksi sekä hiilen talteenoton lisäämisen edistämiseksi;

b) Pariisin sopimuksen tavoitteen, joka koskee maapallon keskilämpötilan nousun pitämistä selvästi alle kahdessa celsiusasteessa esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna, saavuttaminen ja toimien jatkaminen nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna;

c) kasvihuonekaasupäästöjen pitkän aikavälin vähennysten toteuttaminen ja nielujen aikaansaamien poistumien tehostaminen kaikilla sektoreilla noudattaen unionin tavoitetta vähentää unionin kasvihuonekaasupäästöjä kustannustehokkaasti osana hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) mukaan tarvittavia vähennyksiä ja tehostaa nielujen aikaansaamia poistumia pyrittäessä saavuttamaan Pariisin sopimuksen lämpötilatavoitteet siten, että saavutetaan tasapaino ihmisen toiminnan aiheuttamien kasvihuonekaasupäästöjen ja -nielujen aikaansaamien poistumien välillä unionissa mahdollisimman pian ja sen jälkeen saavutetaan tarvittaessa negatiiviset päästöt;

d) erittäin energiatehokkaan ja voimakkaasti uusiutuviin energialähteisiin perustuvan energiajärjestelmän käyttöön ottaminen unionissa.

4. Jäsenvaltioiden pitkän aikavälin strategioiden olisi sisällettävä liitteessä IV säädetyt osatekijät. Lisäksi jäsenvaltioiden ja unionin pitkän aikavälin strategioiden on katettava seuraavat:

a) kasvihuonekaasupäästöjen kokonaisvähennykset ja nielujen aikaansaamien poistumien kokonaislisäykset;

b) päästövähennykset ja poistumien tehostaminen yksittäisillä sektoreilla, mukaan lukien sähköala, teollisuus, liikenne, lämmitys- ja jäähdytys- ja rakennusala (kotitaloudet ja palvelusektori), maatalous, jätteet sekä maankäyttö, maankäytön muutokset ja metsätalous (LULUCF);

c) odotettu edistyminen siirtymisessä vähäisten kasvihuonekaasupäästöjen talouteen, mukaan lukien kasvihuonekaasuintensiteetti, bruttokansantuotteen hiilidioksidi-intensiteetti, arviot niihin liittyvistä pitkän aikavälin investoinneista sekä tutkimus-, kehittämis- ja innovointistrategiat;

d) siinä määrin kuin se on toteutettavissa hiilestä irtautumista koskevien toimenpiteiden odotettu sosioekonominen vaikutus, mukaan lukien muun muassa makroekonomiseen ja sosiaaliseen kehitykseen, terveysriskeihin ja -hyötyihin sekä ympäristönsuojeluun liittyvät näkökohdat;

e) yhteydet muihin kansallisiin pitkän aikavälin tavoitteisiin, suunnitelmiin ja muihin politiikkoihin ja toimenpiteisiin ja investointeihin.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 42 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteen IV muuttamiseksi, jotta se voidaan mukauttaa unionin pitkän aikavälin strategiassa tai unionin energia- ja ilmastopolitiikan puitteissa tapahtuviin muutoksiin, jotka liittyvät suoraan ja nimenomaisesti UNFCCC:n ja erityisesti Pariisin sopimuksen yhteydessä tehtyihin asiaa koskeviin päätöksiin.

6. Yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien on oltava johdonmukaiset tässä artiklassa tarkoitettujen pitkän aikavälin strategioiden kanssa.

7. Jäsenvaltioiden ja komission on viipymättä tiedotettava yleisölle pitkän aikavälin strategioistaan ja niiden mahdollisista päivityksistä ja saatettava ne yleisön saataville muun muassa 28 artiklassa tarkoitetun sähköisen alustan kautta. Jäsenvaltioiden ja komission on saatettava yleisön saataville asiaankuuluvat tiedot lopullisista tuloksista ottaen huomioon kaupallisesti arkaluontoiset tiedot ja tietosuojasääntöjen noudattamisen.

8. Komissio tukee jäsenvaltioita niiden pitkän aikavälin strategioiden laatimisessa antamalla tietoja asiaa koskevan tieteellisen tiedon tilanteesta, tarjoamalla mahdollisuuksia vaihtaa tietoa ja parhaita käytäntöjä ja antamalla jäsenvaltioille tarvittaessa myös ohjausta strategioidensa laatimis- ja täytäntöönpanovaiheessa.

9. Komissio arvioi, riittävätkö kansalliset pitkän aikavälin strategiat siihen, että 1 artiklassa säädetyt energiaunionin tavoitteet ja päämäärät saavutetaan yhteisesti, ja antaa tietoa siitä, kuinka paljon yhteisistä tavoitteista ja päämääristä mahdollisesti puuttuu.

*16 artikla*

*Metaania koskeva strateginen suunnitelma*

Koska metaanin lämmitysvaikutus on suuri ja se säilyy ilmakehässä suhteellisen lyhyen aikaa, komissio selvittää, mitä vaikutuksia tällä olisi politiikkojen ja toimenpiteiden toteuttamiseen, jotta voidaan vähentää metaanipäästöjen lyhyen ja keskipitkän aikavälin vaikutusta unionin kasvihuonekaasupäästöihin. Komissio punnitsee toimintavaihtoehtoja, jotta metaanipäästöihin voidaan reagoida nopeasti, ottaen tarvittaessa huomioon kiertotalouden tavoitteet ja esittää metaania koskevan unionin strategisen suunnitelman, joka on erottamaton osa 15 artiklassa tarkoitettua pitkän aikavälin strategiaa.

# 4 LUKU
# RAPORTOINTI

## 1 JAKSO
## KAKSIVUOTISET EDISTYMISRAPORTIT JA NIIDEN SEURANTA

*17 artikla*

*Yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevat edistymisraportit*

1. Kunkin jäsenvaltion on raportoitava komissiolle viimeistään 15 päivänä maaliskuuta 2023 ja sen jälkeen joka toinen vuosi yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelmansa täytäntöönpanotilanteesta toimittamalla yhdennettyä kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaansa koskeva edistymisraportti, joka kattaa energiaunionin kaikki viisi ulottuvuutta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 26 artiklan soveltamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun yhdennettyä kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaa koskevaan edistymisraporttiin on sisällyttävä seuraavat seikat:

   a) tiedot edistymisestä yhdennetyssä kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassa vahvistettujen tavoitteiden, päämäärien ja panosten saavuttamisessa sekä niiden saavuttamiseksi tarvittavien politiikkojen ja toimenpiteiden rahoittamisessa ja täytäntöönpanossa, mukaan lukien tarkastelu, jossa toteutuneita investointeja verrataan alkuperäisiin investointioletuksiin;

b) tapauksen mukaan tiedot 11 artiklassa tarkoitetun vuoropuhelun käynnistämisessä saavutetusta edistyksestä;

c) 20–25 artiklassa tarkoitetut tiedot ja tarvittaessa politiikkojen ja toimenpiteiden päivitykset kyseisten artiklojen mukaisesti;

d) 4 artiklan a alakohdan 1 alakohdan mukaisesti tiedot sopeutumisesta;

e) siinä määrin kuin mahdollista määrälliset tiedot yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman politiikkojen ja toimenpiteiden vaikutuksesta ilman laatuun ja ilman laatua pilaaviin päästöihin.

Unioni ja jäsenvaltiot toimittavat UNFCCC:n sihteeristölle kaksivuotisraportit UNFCCC:n osapuolten konferenssin päätöksen 2/CP.17 mukaisesti ja kansalliset tiedonannot UNFCCC:n 12 artiklan mukaisesti.

3. Yhdennettyä kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaa koskevaan edistymisraporttiin on sisällyttävä 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin vuosittaisiin raportteihin sisältyvät tiedot sekä 18 artiklassa tarkoitettuihin raportteihin sisältyvät tiedot ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia koskevista politiikoista, toimenpiteistä ja ennusteista.

4. Komissio, jota avustaa 44 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu energiaunionikomitea, hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen rakenne, muoto, tekniset yksityiskohdat ja toimittamistapa.

   Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Edellä 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tietojen ja päivitysten aikaväli ja laajuus suhteutetaan tarpeeseen varmistaa investoijille riittävä varmuus.

6. Jos komissio on antanut suosituksia 32 artiklan 1 tai 2 kohdan nojalla, asianomaisen jäsenvaltion on kyseisten suositusten huomioon ottamiseksi sisällytettävä yhdennettyä kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaa koskevaan edistymisraporttiinsa tiedot politiikoista ja toimenpiteistä, jotka on hyväksytty tai jotka aiotaan hyväksyä ja panna täytäntöön. Tällaisiin tietoihin on sisällyttävä tapauksen mukaan yksityiskohtainen toteuttamisaikataulu.

   Jos asianomainen jäsenvaltio päättää olla ottamatta huomioon jonkin suosituksen tai sen merkittävän osan, sen on esitettävä perustelut tälle.

7. Jäsenvaltioiden on asetettava yleisön saataville raportit, jotka on toimitettu komissiolle tämän artiklan mukaisesti.

*18 artikla*

*Kasvihuonekaasupolitiikkoja ja -toimenpiteitä sekä ennusteita koskeva yhdennetty raportointi*

1. Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle viimeistään 15 päivänä maaliskuuta 2021 ja sen jälkeen joka toinen vuosi seuraavista:

   a) liitteessä VI vahvistetut kansalliset politiikat ja toimenpiteet tai toimenpidekokonaisuus; ja

   b) kansalliset ennusteet, jotka koskevat ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia, eriteltyinä liitteessä V olevassa 2 osassa lueteltujen kaasujen tai kaasuryhmien (fluorihiilivedyt ja perfluorihiilivedyt) mukaan. Kansallisissa ennusteissa on otettava huomioon unionin tasolla mahdollisesti hyväksytyt politiikat ja toimenpiteet, ja niiden on sisällettävä liitteessä VII vahvistetut tiedot.

2. Jäsenvaltioiden on raportoitava ajantasaisimmat saatavilla olevat ennusteet. Jos jäsenvaltio ei toimita täydellisiä ennustearvioita 15 päivänä maaliskuuta joka toinen vuosi ja komissio on katsonut, että kyseinen jäsenvaltio ei pysty korjaamaan komission laadunvarmistus- tai laadunvalvontamenettelyissä havaittuja puutteita ennusteissa, komissio voi laatia unionin ennusteiden kokoamiseen tarvittavat arviot asianomaista jäsenvaltiota kuullen.

3. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kaikista 1 kohdan nojalla raportoiduissa tiedoissa raportointikauden ensimmäisen vuoden aikana tapahtuneista merkittävistä muutoksista viimeistään edellistä raporttia seuraavan vuoden maaliskuun 15 päivänä.

4. Jäsenvaltioiden on asetettava yleisön saataville sähköisessä muodossa 1 kohdan mukaiset kansalliset ennusteensa ja mahdolliset merkitykselliset arvioinnit kansallisten politiikkojen ja toimenpiteiden kustannuksista ja vaikutuksista, jotka liittyvät kasvihuonekaasupäästöjen rajoittamista koskevien unionin politiikkojen täytäntöönpanoon, sekä näitä arviointeja tukevat tekniset raportit. Kyseisten ennusteiden ja arvioiden olisi sisällettävä kuvaukset käytetyistä malleista ja menetelmistä sekä määritelmät ja taustaoletukset.

*19 artikla*

*Kansallisia sopeutumistoimia, kehitysmaille annettavaa taloudellista ja teknistä tukea sekä huutokauppatuloja koskeva yhdennetty raportointi*

1. Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle viimeistään 15 päivänä maaliskuuta 2021 ja sen jälkeen joka toinen vuosi kansallisista ilmastonmuutokseen sopeutumista käsittelevistä suunnitelmistaan ja strategioistaan ja mainittava täytäntöönpannut ja suunnitellut toimet, joilla helpotetaan sopeutumista ilmastonmuutokseen, mukaan lukien liitteessä VIII olevassa 1 osassa täsmennetyt tiedot ja UNFCCC:n ja Pariisin sopimuksen yhteydessä sovittujen raportointivaatimusten mukaiset tiedot.

2. Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2021 ja sen jälkeen joka vuosi (vuosi X) jäsenvaltion direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 1 kohdan ja 3 d artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesta päästöoikeuksien huutokaupasta saamien tulojen käytöstä, mukaan lukien liitteessä VIII olevassa 3 osassa täsmennetyt tiedot.

3. Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2021 ja sen jälkeen joka vuosi (vuosi X) kehitysmaille annetusta tuesta, mukaan lukien liitteessä VIII olevassa 2 osassa täsmennetyt tiedot ja UNFCCC:n ja Pariisin sopimuksen yhteydessä sovittujen asiaankuuluvien raportointivaatimusten mukaiset tiedot.

4. Jäsenvaltioiden on asetettava yleisön saataville raportit, jotka on toimitettu komissiolle tämän artiklan mukaisesti, liitteessä VIII olevan 2 osan b alakohdassa täsmennettyjä tietoja lukuun ottamatta.

5. Komissio, jota avustaa 44 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ilmastonmuutoskomitea, hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan jäsenvaltioiden tämän artiklan nojalla raportoimien tietojen rakenne, muoto ja toimittamistapa.

   Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

*20 artikla*

*Uusiutuvaa energiaa koskeva yhdennetty raportointi*

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskeviin edistymisraportteihin tiedot seuraavista seikoista:

a) seuraavien kehityskulkujen ja tavoitteiden täytäntöönpanon osalta:

1) ohjeellinen kansallinen kehityskulku uusiutuvan energian kokonaisosuudelle energian kokonaisloppukulutuksesta vuosina 2021–2030;

2) arvioidut kehityskulut, jotka liittyvät uusiutuvan energian alakohtaiseen osuuteen lopullisesta energiankulutuksesta sähkö-, lämmitys- ja jäähdytys- ja liikennealoilla vuosina 2021–2030;

3) arvioidut kehityskulut uusiutuvan energian teknologiaa kohden yleisten ja alakohtaisten uusiutuvan energian kehityskulkujen saavuttamiseksi vuosina 2021–2030, mukaan lukien odotettu energian kokonaisloppukulutus teknologiaa ja alaa kohden Mtoe:na sekä suunniteltu asennettu kokonaiskapasiteetti teknologiaa ja alaa kohden MW:na;

4) bioenergian kysynnän kehityskulku eriteltynä lämmitys-, sähkö- ja liikennealojen mukaan sekä biomassan saatavuuden kehityskulku eriteltynä raaka-aineiden ja alkuperän mukaan (kotimainen tuotanto vs. tuonti). Metsäbiomassan osalta arvio sen lähteestä ja vaikutuksesta LULUCF-nieluun;

5) tapauksen mukaan muut, myös pitkän aikavälin ja alakohtaiset kansalliset kehityskulut ja tavoitteet (kuten biomassasta lämpöä käyttämättä tuotetun sähkön osuus, uusiutuvan energian osuus kaukolämmityksessä, uusiutuvan energian käyttö rakennuksissa, kaupunkien, uusiutuvan energian yhteisöjen ja itse tuotettua uusiutuvaa energiaa käyttävien kuluttajien tuottama uusiutuva energia), jäteveden käsittelyssä syntyvästä lietteestä talteen otettu energia;

b) seuraavien politiikkojen ja toimenpiteiden täytäntöönpanon osalta:

1) täytäntöönpannut, hyväksytyt ja suunnitellut politiikat ja toimenpiteet 4 artiklan a alakohdan 2 alakohdassa mainitun kansallisen panoksen saavuttamiseksi uusiutuvaa energiaa koskevan vuodelle 2030 asetetun unionin sitovan tavoitteen osalta, mukaan lukien ala- ja teknologiakohtaiset toimenpiteet ja erityisesti direktiivin (EU) 2018/...[+] 23–28 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanon uudelleentarkastelu;

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

2) saatavilla olevat erityistoimenpiteet alueellista yhteistyötä varten;

3) taloudellista tukea koskevat erityistoimenpiteet, mukaan lukien unionin tuki ja unionin varojen käyttö, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämiseksi sähkö-, lämmitys- ja jäähdytys- ja liikennealoilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta SEUT 107 ja 108 artiklan soveltamista;

4) tarvittaessa uusiutuvista lähteistä peräisin olevalle sähkölle annetun tuen arviointi, joka jäsenvaltioiden on tehtävä direktiivin (EU) 2018/...[+] 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti**;**

5) erityistoimenpiteet direktiivin (EU) 2018/...[+] 15–18 artiklan vaatimusten täyttämiseksi;

6) tapauksen mukaan erityistoimenpiteet, joilla arvioidaan, tuodaan avoimesti esiin ja vähennetään voimalaitosten, joiden pitää olla toiminnassa, tuottaman kapasiteetin (must-run-kapasiteetti) tarvetta, joka voi johtaa uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden rajoittamiseen;

7) yhteenveto politiikoista ja toimenpiteistä mahdollisuuksia luovien puitteiden yhteydessä, jotka jäsenvaltioiden on otettava käyttöön direktiivin (EU) 2018/...[+] 21 artiklan 6 kohdan ja 22 artiklan 5 kohdan mukaisesti edistääkseen ja helpottaakseen itse tuotetun uusiutuvan energian kulutuksen ja uusiutuvan energian yhteisöjen kehittämistä;

---

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

8) toimenpiteet, joilla edistetään biomassasta peräisin olevan energian käyttöä, erityisesti uuden biomassan käyttöönottoa, ottaen huomioon biomassan, myös kestävän biomassan, saatavuus ja tuotetun ja käytetyn biomassan kestävyyteen liittyvät toimenpiteet;

9) käytössä olevat toimenpiteet uusiutuvan energian osuuden kasvattamiseksi lämmitys- ja jäähdytys- sekä liikennealoilla;

10) politiikat ja toimenpiteet, joilla helpotetaan sähkönhankintasopimusten käyttöönottoa;

c) liitteessä IX olevassa 1 osassa esitetyt tiedot.

*21 artikla*

*Energiatehokkuutta koskeva yhdennetty raportointi*

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskeviin edistymisraportteihin tiedot seuraavista seikoista:

a) seuraavien kansallisten kehityskulkujen, päämäärien ja tavoitteiden täytäntöönpanon osalta:

1) primäärienergian ja loppuenergian vuotuisen kulutuksen ohjeellinen kehityskulku vuosina 2021–2030 kansallisena energiansäästöpanoksena vuodelle 2030 asetetun unionin tason tavoitteen saavuttamiseksi, mukaan lukien käytetyt menetelmät;

2) ohjeelliset välitavoitteet pitkän aikavälin strategialle, joka koskee kansallisen sekä julkisten että yksityisten asuin- ja muiden kuin asuinrakennusten kannan peruskorjausta, sekä panokset direktiivin 2012/27/EU mukaisiin unionin energiatehokkuustavoitteisiin direktiivin 2010/31/EU 2 a artiklan mukaisesti;

3) tapauksen mukaan muiden kansallisessa suunnitelmassa vahvistettujen kansallisten tavoitteiden päivitys;

b) seuraavien politiikkojen ja toimenpiteiden täytäntöönpanon osalta:

1) täytäntöönpannut, hyväksytyt ja suunnitellut politiikat, toimenpiteet ja ohjelmat vuodelle 2030 vahvistetun ohjeellisen kansallisen energiatehokkuuspanoksen ja muiden 6 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, mukaan lukien suunnitellut toimenpiteet ja instrumentit (myös taloudelliset) rakennusten energiatehokkuuden edistämiseksi, toimenpiteet kaasu- ja sähköinfrastruktuurin energiatehokkuusmahdollisuuksien käyttämiseksi sekä muut energiatehokkuutta edistävät toimenpiteet;

2) tapauksen mukaan markkinoihin perustuvat välineet, joilla kannustetaan parantamaan energiatehokkuutta, mukaan lukien mutta ei yksinomaan energiaverot, maksut ja päästöoikeudet;

3) direktiivin 2012/27/EU 7 a ja 7 b artiklassa tarkoitetut kansallinen energiatehokkuusvelvoitejärjestelmä ja vaihtoehtoiset toimenpiteet tämän asetuksen liitteen III mukaisesti;

4) pitkän aikavälin peruskorjausstrategiat direktiivin 2010/31/EU 2 a artiklan mukaisesti.

5) politiikka ja toimenpiteet energiapalvelujen edistämiseksi julkisella sektorilla ja toimenpiteet sellaisten sääntelyyn liittyvien ja muiden esteiden poistamiseksi, jotka estävät energiatehokkuutta koskevien sopimusten ja muita energiatehokkuuspalveluja koskevien mallien hyödyntämisen;

6) tapauksen mukaan alueellinen yhteistyö energiatehokkuuden alalla;

7) tapauksen mukaan rahoitustoimenpiteet, mukaan lukien unionin tuki ja unionin varojen käyttö, energiatehokkuuden alalla kansallisella tasolla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta SEUT 107 ja 108 artiklan soveltamista;

c) liitteessä IX olevassa 2 osassa esitetyt tiedot.

*22 artikla*

*Energiaturvallisuutta koskeva yhdennetty raportointi*

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskeviin edistymisraportteihin tiedot seuraavien seikkojen täytäntöönpanosta:

a) kansalliset tavoitteet, jotka liittyvät energialähteiden ja toimitusten monipuolistamiseen;

b) tapauksen mukaan kansalliset tavoitteet, jotka liittyvät riippuvuuden vähentämiseen kolmansista maista tuotavasta energiasta;

c) kansalliset tavoitteet, jotka liittyvät parempiin valmiuksiin selviytyä jonkin energialähteen rajoittuneista tai keskeytyneistä toimituksista, mukaan lukien kaasu ja sähkö;

d) kansalliset tavoitteet, jotka liittyvät kansallisen energiajärjestelmän joustavuuden lisäämiseen, erityisesti ottamalla käyttöön kotimaisia energialähteitä ja hyödyntämällä kysyntäjoustoa ja energian varastointia;

e) täytäntöönpannut, hyväksytyt ja suunnitellut politiikat ja toimenpiteet a–d alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi;

f) alueellinen yhteistyö a–d alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden ja politiikkojen täytäntöönpanossa;

g) tapauksen mukaan tämän alan rahoitustoimenpiteet kansallisella tasolla, mukaan lukien unionin tuki ja unionin varojen käyttö, sanotun kuitenkaan rajoittamatta SEUT 107 ja 108 artiklan soveltamista.

*23 artikla*

*Energian sisämarkkinoita koskeva yhdennetty raportointi*

1. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskeviin edistymisraportteihinsa tiedot seuraavien tavoitteiden ja toimenpiteiden täytäntöönpanosta:

   a) sähköverkkojen yhteenliitäntäaste, johon jäsenvaltio pyrkii vuonna 2030 ottaen huomioon tavoitteen, jonka mukaan sähköverkkojen yhteenliitäntäaste on vuonna 2030 vähintään 15 prosenttia, ja liitteessä I olevan 1 osan A jakson 2.4.1 kohdassa vahvistetut indikaattorit sekä toimenpiteet tämän tason saavuttamista koskevan strategian täytäntöönpanemiseksi, mukaan lukien lupien myöntämiseen liittyvät toimenpiteet;

   b) tärkeimmät sähkön ja kaasun siirtoinfrastruktuuriin liittyvät hankkeet, jotka ovat tarpeen tavoitteiden ja päämäärien saavuttamiseksi energiaunionin viiden ulottuvuuden osalta;

   c) tapauksen mukaan tärkeimmät suunnitellut infrastruktuurihankkeet, jotka ovat muita kuin yhteistä etua koskevia hankkeita, mukaan lukien infrastruktuurihankkeet, joihin osallistuu kolmansia maita, ja, siinä määrin kuin se on toteutettavissa, yleisarvio hankkeiden yhdenmukaisuudesta energiaunionin tavoitteiden ja päämäärien kanssa ja panoksesta näihin;

d) kansalliset tavoitteet, jotka liittyvät energian sisämarkkinoiden muihin näkökohtiin, kuten järjestelmän joustavuuden parantamiseen, markkinoiden yhdentämiseen ja yhteenkytkemiseen, joilla on tarkoitus lisätä nykyisten rajayhdysjohtojen ja -putkien kaupankäyntikapasiteettia, älykkäitä verkkoja, aggregointia, kysyntäjoustoa, varastointia, hajautettua tuotantoa sekä ajojärjestyksen, ajojärjestyksen muuttamisen ja tuotannon rajoittamisen mekanismeja, ja reaaliaikaisiin hintasignaaleihin;

e) tapauksen mukaan kansalliset tavoitteet ja toimenpiteet, jotka liittyvät uusiutuvan energian, kysyntäjouston ja varastoinnin, mukaan lukien aggregointiin perustuva varastointi, syrjimättömään osallistumiseen kaikille energiamarkkinoille;

f) tapauksen mukaan kansalliset tavoitteet ja toimenpiteet, joilla varmistetaan kuluttajien osallistuminen energiajärjestelmään ja hyödyt omasta tuotannosta ja uusista teknologioista, myös älykkäistä mittareista;

g) toimenpiteet, jotka liittyvät sähköjärjestelmän riittävyyden varmistamiseen;

h) täytäntöönpannut, hyväksytyt ja suunnitellut politiikat ja toimenpiteet a–g alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi;

i) alueellinen yhteistyö a–h alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden ja politiikkojen täytäntöönpanossa;

j) tapauksen mukaan kansallisen tason rahoitustoimenpiteet, mukaan lukien unionin tuki ja unionin varojen käyttö, energian sisämarkkinoiden alalla muun muassa sähköverkkojen yhteenliitäntätavoitteen saavuttamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta SEUT 107 ja 108 artiklan soveltamista;

k) toimenpiteet energiajärjestelmän joustavuuden lisäämiseksi uusiutuvan energian tuotannon osalta, mukaan lukien päivänsisäisten markkinoiden yhteenkytkentöjen ja rajatylittävien tasehallintamarkkinoiden käyttöönotto.

2. Jäsenvaltioiden 1 kohdan nojalla toimittamien tietojen on oltava johdonmukaisia direktiivin 2009/72/EY 37 artiklan 1 kohdan e alakohdassa ja direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen kansallisten sääntelyviranomaisten kertomuksen kanssa ja tapauksen mukaan perustuttava siihen.

*24 artikla*

*Energiaköyhyyttä koskeva yhdennetty raportointi*

Jos sovelletaan 3 artiklan 3 kohdan d alakohdan toista alakohtaa, asianomaisen jäsenvaltion on sisällytettävä yhdennettyä kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaa koskevaan edistymisraporttiinsa

a) tiedot edistymisestä energiaköyhyydessä olevien kotitalouksien määrän vähentämistä koskevan kansallisen ohjeellisen tavoitteen saavuttamisessa; ja

b) tiedot energiaköyhyydessä olevien kotitalouksien määrästä ja, jos tiedot ovat saatavilla, politiikoista ja toimenpiteistä energiaköyhyyden torjumiseksi.

Komissio antaa jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti ilmoittamat tiedot Euroopan energiaköyhyyden seurantakeskuksen käyttöön.

*25 artikla*

*Tutkimusta, innovointia ja kilpailukykyä koskeva yhdennetty raportointi*

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskeviin edistymisraportteihinsa tietoja seuraavien tavoitteiden ja toimenpiteiden täytäntöönpanosta:

a) tapauksen mukaan kansalliset tavoitteet ja politiikat, joilla SET-suunnitelman tavoitteet ja politiikat mukautetaan kansalliseen tilanteeseen;

b) kansalliset tavoitteet, jotka liittyvät puhtaita energiateknologioita koskevan tutkimuksen ja innovoinnin julkisiin ja, jos tiedot ovat saatavilla, yksityisiin kokonaismäärärahoihin, teknologiakustannuksiin ja suorituskyvyn seurantaan;

c) tarvittaessa kansalliset tavoitteet, mukaan lukien vuoteen 2050 saakka ulottuvat pitkän aikavälin tavoitteet energia- ja hiili-intensiivisten teollisuudenalojen hiilestä irtautumisteknologioiden käyttöönottamiseksi ja tapauksen mukaan tähän liittyvät hiilen kuljetusta, käyttöä ja varastointi-infrastruktuuria koskevat tavoitteet;

d) kansalliset tavoitteet energiatukien lakkauttamiseksi asteittain erityisesti fossiilisilta polttoaineilta;

e) täytäntöönpannut, hyväksytyt ja suunnitellut politiikat ja toimenpiteet b ja c alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi;

f) yhteistyö muiden jäsenvaltioiden kanssa b–d alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden ja politiikkojen täytäntöönpanossa, mukaan lukien politiikkojen ja toimenpiteiden koordinointi SET-suunnitelman yhteydessä, kuten tutkimusohjelmien ja yhteisten ohjelmien yhteensovittaminen;

g) tapauksen mukaan tämän alan rahoitustoimenpiteet kansallisella tasolla, mukaan lukien unionin tuki ja unionin varojen käyttö.

## 2 JAKSO
## VUOTUINEN RAPORTOINTI

*26 artikla*

*Vuotuinen raportointi*

1. Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle viimeistään 15 päivänä maaliskuuta 2021 ja sen jälkeen joka vuosi (vuosi X) seuraavat tiedot:

   a) direktiivin 2009/119/EY 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot;

b) direktiivin 2013/30/EU liitteessä IX olevassa 3 kohdassa tarkoitetut tiedot mainitun direktiivin 25 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2021 ja sen jälkeen joka vuosi (vuosi X) kasvihuonekaasuinventaarioiden ennakkotiedot vuodelta X-1.

Komissio kokoaa tämän kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden kasvihuonekaasuinventaarioiden ennakkotietojen perusteella tai, jos jokin jäsenvaltio ei ole toimittanut inventaarionsa ennakkotietoja viimeistään mainittuna ajankohtana, omien arvioidensa perusteella vuosittain ennakkotiedot unionin kasvihuonekaasuinventaariosta. Komissio asettaa nämä tiedot yleisön saataville viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä syyskuuta.

3. Jäsenvaltioiden on vuodesta 2023 alkaen määriteltävä ja raportoitava komissiolle kasvihuonekaasuinventaariota koskevat lopulliset tiedot viimeistään 15 päivänä maaliskuuta joka vuosi (vuosi X) ja alustavat tiedot viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä tammikuuta, mukaan lukien liitteessä V luetellut kasvihuonekaasut ja inventaariotiedot. Kasvihuonekaasuinventaariota koskevia lopullisia tietoja koskevassa raportissa on oltava myös täydellinen ja ajantasainen kansallinen inventaarioraportti. Komissio asettaa liitteessä V olevan 1 osan n alakohdassa tarkoitetut tiedot 44 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun ilmastonmuutoskomitean saataville kolmen kuukauden kuluessa raporttien vastaanottamisesta.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava UNFCCC:n sihteeristölle kansalliset inventaariot, jotka sisältävät komissiolle 3 kohdan mukaisesti toimitetut kasvihuonekaasuinventaariota koskevat lopulliset tiedot viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä huhtikuuta. Komissio kokoaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa vuosittain unionin kasvihuonekaasuinventaarion ja laatii unionin kasvihuonekaasuinventaarioraportin ja toimittaa ne UNFCCC:n sihteeristölle viimeistään kunkin vuoden 15 päivänä huhtikuuta.

5. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kansallista inventaariota koskevat ennakkotiedot viimeistään 15 päivänä tammikuuta ja lopulliset tiedot viimeistään 15 päivänä maaliskuuta vuosina 2027 ja 2032 valmisteltuna jäsenvaltioiden LULUCF-tilinpitoon vaatimustenmukaisuusraportteja varten asetuksen (EU) 2018/841 14 artiklan mukaisesti.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 43 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla

   a) muutetaan liitteessä V olevaa 2 osaa lisäämällä kasvihuonekaasujen luetteloon aineita tai poistamalla siitä aineita UNFCCC:n tai Pariisin sopimuksen elinten tekemien asiaa koskevien päätösten mukaisesti;

   b) täydennetään tätä asetusta vahvistamalla lämmitysvaikutusarvoja ja täsmentämällä sovellettavia inventaario-ohjeita UNFCCC:n tai Pariisin sopimuksen elinten tekemien asiaa koskevien päätösten mukaisesti.

7. Komissio, jota avustaa 44 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ilmastonmuutoskomitea, hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan jäsenvaltioiden tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti toimittamien kasvihuonekaasuinventaarioiden ennakkotietojen, tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamien kasvihuonekaasuinventaarioiden sekä asetuksen (EU) 2018/841 5 ja 14 artiklan mukaisesti kirjattujen kasvihuonekaasupäästöjä ja -poistumia koskevien tietojen rakenne, tekniset yksityiskohdat, muoto ja toimittamismenettelyt.

Tällaisia täytäntöönpanosäädöksiä ehdottaessaan komissio ottaa huomioon näitä tietoja koskevat UNFCCC:n tai Pariisin sopimuksen seuranta- ja raportointiaikataulut sekä UNFCCC:n tai Pariisin sopimuksen elinten tekemät asiaa koskevat päätökset sen varmistamiseksi, että unioni noudattaa raportointivelvollisuuksiaan UNFCCC:n ja Pariisin sopimuksen osapuolena. Kyseisissä täytäntöönpanosäädöksissä tarkennetaan myös komission ja jäsenvaltioiden välisen yhteistyön ja koordinoinnin aikataulut unionin kasvihuonekaasuinventaarioraportin laatimista varten.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

*27 artikla*

*Vuoden 2020 tavoitteita koskeva raportointi*

Kunkin jäsenvaltion on viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2022 raportoitava komissiolle direktiivin 2012/27/EU 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetun, energiatehokkuutta koskevan kansallisen vuoden 2020 tavoitteensa saavuttamisesta toimittamalla tämän asetuksen liitteessä IX olevassa 2 osassa esitetyt tiedot sekä direktiivin 2009/28/EY, sellaisena kuin se on voimassa 31 päivänä joulukuuta 2020, liitteessä I esitettyjen, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuutta vuonna 2020 koskevien kansallisten kokonaistavoitteiden saavuttamisesta antamalla seuraavat tiedot:

a) uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian alakohtaiset (sähkö, lämmitys ja jäähdytys sekä liikenne) ja kokonaisosuudet vuonna 2020;

b) toteutetut toimenpiteet vuoden 2020 kansallisten uusiutuvaa energiaa koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi, mukaan lukien tukijärjestelmiin, alkuperätakuisiin ja hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistamiseen liittyvät toimenpiteet;

c) viljoista ja muista tärkkelyspitoisista viljelykasveista, sokereista ja öljykasveista tuotetuista biopolttoaineista ja bionesteistä peräisin olevan energian osuus liikenteen energiankulutuksessa;

d) raaka-aineista tuotetuista biopolttoaineista ja liikenteessä käytettävästä biokaasusta peräisin olevan energian ja direktiivin 2009/28/EY, sellaisena kuin se on voimassa 31 päivänä joulukuuta 2020, liitteessä IX olevassa A osassa lueteltujen muiden polttoaineiden osuus liikenteen energiankulutuksessa.

## 3 JAKSO
## RAPORTOINTIALUSTA

*28 artikla*

*Sähköinen alusta*

1. Komissio perustaa verkkopohjaisen alustan (sähköinen alusta) komission ja jäsenvaltioiden välisen viestinnän helpottamiseksi, jäsenvaltioiden välisen yhteistyön edistämiseksi ja tietojen julkisen saatavuuden edistämiseksi.

2. Kun sähköinen alusta on toiminnassa, jäsenvaltioiden on käytettävä sitä tässä luvussa tarkoitettujen raporttien toimittamiseen komissiolle.

3. Sähköisen alustan on oltava toiminnassa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020. Komissio käyttää sähköistä alustaa helpottaakseen tässä luvussa tarkoitettujen raporttien, lopullisten yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien ja niiden päivitysten sekä 15 artiklassa tarkoitettujen pitkän aikavälin strategioiden yleistä saatavuutta verkossa ottaen huomioon kaupallisesti arkaluontoiset tiedot ja tietosuojasääntöjen noudattamisen.

# 5 LUKU
# EDISTYMISEN JA UNIONIN TAVOITTEIDEN SAAVUTTAMISEN VARMISTAMISEKSI TOTEUTETTUJEN TOIMIEN YHDISTETTY ARVIOINTI – KOMISSION SUORITTAMA SEURANTA

*29 artikla*

*Edistymisen arviointi*

1. Komissio arvioi 31 päivään lokakuuta 2021 mennessä ja sen jälkeen joka toinen vuosi erityisesti yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevien edistymisraporttien, muiden tämän asetuksen nojalla toimitettujen tietojen sekä indikaattorien ja Euroopan tilastojen ja eurooppalaisten tietojen, jos ne ovat saatavilla, perusteella seuraavat seikat:

   a) unionin tasolla saavutettu edistyminen energiaunionin tavoitteiden saavuttamisessa, mukaan lukien vuoteen 2030 ulottuvat unionin energia- ja ilmastotavoitteet ensimmäisellä kymmenvuotisjaksolla, erityisesti jotta uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskevissa unionin vuoden 2030 tavoitteissa ei olisi vajetta;

   b) kunkin jäsenvaltion saavuttama edistyminen sen yhdennetyssä kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassa vahvistettujen tavoitteiden, päämäärien ja panosten saavuttamisessa sekä politiikkojen ja toimenpiteiden täytäntöönpanossa;

c) ilmailun yleinen vaikutus maailman ilmastoon, mukaan lukien muut kuin hiilidioksidipäästöistä aiheutuvat tai muut vaikutukset, jäsenvaltioiden 26 artiklan mukaisesti toimittamien päästötietojen perusteella, ja kyseisen arvioinnin parantaminen viitaten tarvittaessa tieteen edistymiseen ja ilmaliikennetietoihin;

d) yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien politiikkojen ja toimenpiteiden kokonaisvaikutus unionin ilmasto- ja energiapolitiikan toimenpiteiden toimivuuteen;

e) yhdennettyihin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiin sisältyvien politiikkojen ja toimenpiteiden kokonaisvaikutus Euroopan unionin päästökauppajärjestelmän toimintaan ja päästöoikeuksien kysynnän ja tarjonnan tasapainoon Euroopan hiilimarkkinoilla.

2. Uusiutuvan energian alalla komissio arvioi osana 1 kohdassa tarkoitettua arviointia edistymistä siltä osin kuin on kyse uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuudesta unionin energian kokonaisloppukulutuksesta ja perustaa arvionsa ohjeelliseen unionin kehityskulkuun, joka alkaa 20 prosentista vuonna 2020, saavuttaa vähintään 18 prosentin vertailukohdan vuonna 2022, 43 prosentin vertailukohdan vuonna 2025 ja 65 prosentin vertailukohdan vuonna 2027 uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuuden kokonaiskasvusta uusiutuvaa energiaa koskevan vuodelle 2020 asetetun unionin tavoitteen ja uusiutuvaa energiaa koskevan vuodelle 2030 asetetun unionin tavoitteen välillä ja saavuttaa unionin tavoitteen, jonka mukaan vuonna 2030 vähintään 32 prosenttia energiasta on peräisin uusiutuvista lähteistä.

3. Energiatehokkuuden alalla komissio arvioi osana 1 kohdassa tarkoitettua arviointiaan edistymisen siltä osin kuin on kyse tavoitteesta saavuttaa yhteisesti energiankulutuksen taso, joka on unionin tasolla enintään 1 273 Mtoe primäärienergiaa ja enintään 956 Mtoe loppuenergiaa vuonna 2030, direktiivin 2012/27/EU 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

Arviotaan tehdessään komissio toteuttaa seuraavat toimet:

a) toteaa, onko unionin välitavoite eli enintään 1 483 Mtoe primäärienergiaa ja enintään 1 086 Mtoe loppuenergiaa vuonna 2020 saavutettu;

b) arvioi, osoittaako jäsenvaltioiden edistyminen unionin voivan kokonaisuudessaan saavuttaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun energiankulutustason vuonna 2030, ottaen huomioon jäsenvaltioiden yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevissa edistymisraporteissaan antamien tietojen arvioinnin;

c) käyttää energiankulutuksen tulevia suuntauksia unionin ja jäsenvaltioiden tasolla koskevien mallintamisten tuloksia ja muita täydentäviä analyysejä;

d) ottaa asianmukaisesti huomioon primääri- ja loppuenergian kulutukseen vaikuttavat asiaankuuluvat olosuhteet, jotka jäsenvaltiot ovat esittäneet yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4. Energian sisämarkkinoiden alalla komissio arvioi osana 1 kohdassa tarkoitettua arviointiaan, miten jäsenvaltiot ovat edistyneet vuoden 2030 tavoitteeksi asettamansa sähköverkkojen yhteenliitäntäasteen saavuttamisessa.

5. Komissio arvioi 31 päivään lokakuuta 2021 mennessä ja sen jälkeen vuosittain erityisesti tämän asetuksen nojalla raportoitujen tietojen perusteella, ovatko unioni ja sen jäsenvaltiot edistyneet riittävästi seuraavien vaatimusten täyttämisessä:

   a) UNFCCC:n 4 artiklaan ja Pariisin sopimuksen 3 artiklaan perustuvat sitoumukset, jotka esitetään UNFCCC:n osapuolten konferenssin tai Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimivan UNFCCC:n osapuolten konferenssin tekemissä päätöksissä;

   b) asetuksen (EU) 2018/842 4 artiklassa ja asetuksen (EU) 2018/841 4 artiklassa esitetyt velvoitteet;

   c) yhdennetyssä kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassa vahvistetut tavoitteet energiaunionin tavoitteiden saavuttamiseksi ja ensimmäisellä kymmenvuotisjaksolla vuotta 2030 koskevien energia- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi.

6. Komission olisi arviossaan otettava huomioon viimeisimmät eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä annetut maakohtaiset suositukset.

7. Komissio raportoi tämän artiklan mukaisesta arvioinnistaan osana 35 artiklassa tarkoitettua energiaunionin tilaa koskevaa katsausta.

*30 artikla*

*Epäjohdonmukaisuudet energiaunionin laajempien tavoitteiden ja asetukseen (EU) 2018/842 perustuvien päämäärien kanssa*

1. Komissio antaa 29 artiklan mukaisesti tehtävän arvioinnin perusteella jäsenvaltiolle 34 artiklan nojalla suosituksia, jos politiikan kehittyminen kyseisessä jäsenvaltiossa näyttää olevan epäjohdonmukaista energiaunionin laajempien tavoitteiden kanssa.

2. Jäsenvaltion, joka aikoo käyttää asetuksen (EU) 2018/842 7 artiklassa tarkoitettua joustomahdollisuutta, on sisällytettävä yhdennettyyn kansalliseen energia- ja ilmastosuunnitelmaan aiotun käytön taso sekä suunnitellut politiikat ja toimenpiteet asetuksen (EU) 2018/841 4 artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi kaudella 2021–2030, kun kyseiset tiedot tulevat saataville.

*31 artikla*

*Reaktio silloin kun yhdennetty kansallinen energia- ja ilmastosuunnitelma ei ole riittävän kunnianhimoinen*

1. Jos komissio katsoo 9 artiklan mukaisista yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien luonnoksista tekemässään arvioinnissa tai 14 artiklan mukaisista lopullisten suunnitelmien päivitysten luonnoksista tekemässään arvioinnissa ja osana monivaiheista prosessia, että jäsenvaltioiden tavoitteet, päämäärät ja panokset eivät riitä siihen, että energiaunionin tavoitteet ja ensimmäisellä kymmenvuotisjaksolla erityisesti uusiutuvaa energiaa koskeva unionin vuoden 2030 sitova tavoite ja energiatehokkuutta koskeva unionin vuoden 2030 tavoite saavutetaan yhteisesti, se antaa uusiutuvaa energiaa koskevan unionin tavoitteen osalta ja voi antaa energiaunionin muiden tavoitteiden osalta suosituksia, joissa pyydetään niitä jäsenvaltioita, joiden panokset se katsoo riittämättömiksi, nostamaan tavoitetasoaan varmistaakseen yhteisen tavoitetason riittävyyden.

2. Jos uusiutuvaa energiaa koskevien unionin vuoden 2030 tavoitteen ja jäsenvaltioiden kokonaispanoksen välillä on eroa, komissio käyttää arviointinsa perustana liitteessä II vahvistettua laskentakaavaa, joka perustuu 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdan i–v alakohdassa lueteltuihin objektiivisiin kriteereihin, ottaen samalla asianmukaisesti huomioon uusiutuvan energian käyttöönottoon vaikuttavat asiaankuuluvat olosuhteet, jotka jäsenvaltio on esittänyt 5 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Jos energiatehokkuutta koskevien unionin vuoden 2030 tavoitteen ja yhteenlaskettujen kansallisten panosten välillä on eroa, komissio arvioi erityisesti 6 artiklan 2 kohdassa lueteltuja asiaankuuluvia olosuhteita, jäsenvaltioiden yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan toimittamia tietoja, energiankulutuksen tulevia suuntauksia koskevien mallintamisten tuloksia ja tarvittaessa muita täydentäviä analyysejä.

Komissio käyttää arvioinnissaan oletusta niiden jäsenvaltioiden kansallisesta panoksesta, jotka eivät toimittaneet yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmiensa luonnoksia 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan muiden säännösten soveltamista ja ainoastaan sen arvioimiseksi, onko unionin vuoden 2030 tavoitteen ja jäsenvaltioiden kokonaispanoksen välillä eroa.

Uusiutuvaa energiaa koskevassa oletuksessaan komissio ottaa huomioon direktiivin (EU) 2018/...[+] liitteessä I vahvistetun jäsenvaltion kansallisen sitovan tavoitteen vuodelle 2020, uusiutuvan energian kehittämisen mallintamisten tulokset sekä tämän asetuksen liitteessä II vahvistetun laskentakaavan tulokset. Energiatehokkuuden alalla se ottaa huomioon energiankulutuksen tulevia suuntauksia koskevat mallintamiset ja tarvittaessa muut täydentävät analyysit.

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

Komissio ottaa liitteessä II vahvistettuun laskentakaavaan perustuvassa uusiutuvan energian panosten arvioinnissa huomioon mahdolliset kielteiset vaikutukset toimitusvarmuuteen ja verkon vakauteen pienissä tai erillisissä energiajärjestelmissä tai jäsenvaltioissa/järjestelmissä, joissa vaikutukset saattavat olla merkittävät synkronialueen muutoksen takia.

Komissio ottaa energiatehokkuuspanosten arvioinnissa huomioon mahdollisen vaikutuksen sähköjärjestelmän toimintaan ja verkon vakauteen jäsenvaltioissa, joissa vaikutukset saattavat olla merkittävät synkronialueen muutoksen takia.

3. Jos komissio katsoo yhdennetyistä kansallisista energia- ja ilmastosuunnitelmista ja niiden 14 artiklan mukaisista päivityksistä tekemänsä arvioinnin perusteella, että yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien tai niiden päivitysten tavoitteet, päämäärät ja panokset eivät riitä siihen, että energiaunionin tavoitteet ja erityisesti uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta ensimmäisellä kymmenvuotisjaksolla koskevat unionin vuoden 2030 tavoitteet saavutetaan yhteisesti, se ehdottaa toimenpiteitä ja käyttää toimivaltaansa unionin tasolla sen varmistamiseksi, että kyseiset tavoitteet ja päämäärät saavutetaan yhteisesti. Uusiutuvan energian osalta tällaisissa toimenpiteissä on otettava huomioon yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissa ja niiden päivityksissä vahvistettujen unionin vuoden 2030 tavoitteita koskevien jäsenvaltioiden panosten tavoitetaso.

*32 artikla*

*Reaktio silloin kun edistyminen unionin energia- ja ilmastotavoitteiden ja -päämäärien saavuttamisessa on riittämätöntä*

1. Jos komissio katsoo 29 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla tekemänsä arvioinnin perusteella, että jonkin jäsenvaltion saavuttama edistyminen sen tavoitteiden, päämäärien ja panosten tai uusiutuvan energian vertailukohtien saavuttamisessa tai sen yhdennetyssä kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassa vahvistettujen politiikkojen ja toimenpiteiden täytäntöönpanossa ei ole riittävä, se antaa asianomaiselle jäsenvaltiolle 34 artiklan nojalla suosituksia.

   Uusiutuvaa energiaa koskevissa suosituksissaan komissio ottaa huomioon asiaankuuluvat olosuhteet, jotka jäsenvaltio on esittänyt 5 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Komissio ottaa huomioon myös uusiutuvaa energiaa koskevat hankkeet, joista on tehty lopullinen investointipäätös, edellyttäen, että kyseiset hankkeet toteutetaan kaudella 2021–2030 ja että niillä on merkittävä vaikutus jäsenvaltion kansalliseen panokseen.

   Energiatehokkuutta koskevissa suosituksissaan komissio ottaa asianmukaisesti huomioon 6 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa luetellut objektiiviset kriteerit sekä asiaankuuluvat kansalliset olosuhteet, jotka jäsenvaltio on esittänyt 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Jos komissio katsoo 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla jäsenvaltioiden yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevista edistymisraporteista tekemänsä yhdistetyn arvioinnin ja muiden tietolähteiden perusteella, että unioni ei ehkä saavuta energiaunionin tavoitteita eikä erityisesti saavuta unionin vuodelle 2030 asetettuja energia- ja ilmastotavoitteita ensimmäisellä kymmenvuotisjaksolla, se voi antaa 34 artiklan nojalla suosituksia kaikille jäsenvaltioille tällaisen riskin pienentämiseksi.

Uusiutuvan energian alalla komissio arvioi, ovatko 3 kohdassa säädetyt kansalliset toimenpiteet riittäviä uusiutuvaa energiaa koskevien unionin tavoitteiden saavuttamiseksi. Jos kansalliset toimenpiteet ovat riittämättömiä, kyseisten suositusten lisäksi komissio ehdottaa tarvittaessa toimenpiteitä ja käyttää toimivaltaansa unionin tasolla sen varmistamiseksi, että uusiutuvaa energiaa koskeva unionin vuoden 2030 tavoite saavutetaan.

Energiatehokkuuden alalla kyseisten suositusten lisäksi komissio ehdottaa tarvittaessa toimenpiteitä ja käyttää toimivaltaansa unionin tasolla erityisesti sen varmistamiseksi, että energiatehokkuutta koskeva unionin vuoden 2030 tavoite saavutetaan.

Tällaisilla lisätoimenpiteillä voidaan energiatehokkuuden alalla erityisesti parantaa seuraavien osatekijöiden energiatehokkuutta:

a) tuotteet, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY[1] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1369[2] nojalla;

b) rakennukset, direktiivien 2010/31/EU ja 2012/27/EU nojalla; ja

c) liikenne.

3. Jos komissio katsoo uusiutuvan energian alalla 29 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla tekemänsä arvioinnin perusteella, että 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja unionin ohjeellisen kehityskulun yhtä tai useampaa vertailukohtaa ei saavutettu vuosina 2022, 2025 ja 2027, jäsenvaltioiden, jotka eivät ole saavuttaneet yhtä tai useampaa 4 artiklan a alakohdan 2 alakohdassa tarkoitetuista kansallisista vertailukohdistaan vuonna 2022, 2025 ja 2027, on varmistettava, että vuoden kuluessa siitä, kun ne ovat vastaanottaneet komission arvioinnin, niiden kansalliseen vertailukohtaan olevan eron kattamiseksi pannaan täytäntöön lisätoimenpiteitä, joita voivat olla:

a) kansalliset toimenpiteet uusiutuvan energian käyttöönoton edistämiseksi;

b) direktiivin (EU) 2018/...[+] 23 artiklan 1 kohdassa lämmitys- ja jäähdytysalalle säädetyn uusiutuvan energian osuuden mukauttaminen;

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta ja direktiivin 2010/30/EU kumoamisesta (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 1).

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

c) direktiivin (EU) 2018/...[+] 25 artiklan 1 kohdassa liikennealalle säädetyn uusiutuvan energian osuuden mukauttaminen;

d) vapaaehtoisten rahasuoritusten maksaminen sellaiseen unionin tasolla perustettuun uusiutuvan energian rahoitusmekanismiin, jolla edistetään uusiutuvaa energiaa koskevia hankkeita ja jota komissio hallinnoi suoraan tai välillisesti 33 artiklassa esitetyllä tavalla;

e) direktiivissä (EU) 2018/...[+] säädettyjen yhteistyömekanismien käyttäminen.

Tällaisissa toimenpiteissä on otettava huomioon tämän artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetyt komission huomioon ottamat seikat. Asianomaisten jäsenvaltioiden on sisällytettävä kyseiset toimenpiteet 17 artiklassa tarkoitettuun yhdennettyä kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaa koskevaan edistymisraporttiin.

4. Tammikuun 1 päivästä 2021 alkaen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus kunkin jäsenvaltion energian kokonaisloppukulutuksesta ei saa olla alhaisempi kuin perusosuus, joka on saman suuruinen kuin sen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuutta vuonna 2020 koskeva pakollinen kansallinen kokonaistavoite, josta säädetään direktiivin (EU) 2018/...[+] 3 artiklan 4 kohdassa. Jos jäsenvaltio ei säilytä perusosuuttaan sellaisena kuin se on mitattuna yhden vuoden ajalta, kyseisen jäsenvaltion on toteutettava yhden vuoden kuluessa esimerkiksi tämän artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a–e alakohdassa esitettyjä lisätoimenpiteitä, jotka ovat riittäviä vajeen kattamiseksi yhdessä vuodessa.

---

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

Jäsenvaltioiden, jotka täyttävät velvoitteen kattaa perusosuuden vaje, katsotaan noudattavan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä ja direktiivin (EU) 2018/...[+] 3 artiklan 4 kohdassa säädettyjä velvoitteita koko ajanjaksolla, jona vaje ilmeni.

Jäsenvaltiot voivat tämän artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan soveltamiseksi käyttää direktiivin 2003/87/EY mukaisesti vuotuisista päästöoikeuksista saamiaan tuloja.

5. Jos jäsenvaltion uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus ei saavuta yhtä tai useampaa sen 4 artiklan a alakohdan 2 alakohdassa tarkoitetuista kansallisista vertailukohdista vuosina 2022, 2025 ja 2027, sen on sisällytettävä seuraavaan 17 artiklan mukaisesti komissiolle toimitettavaan yhdennettyyn raporttiin selitys siitä, miten se kattaa eron kansallisiin vertailukohtiinsa.

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

6. Jos komissio katsoo energiatehokkuuden alalla 29 artiklan 1 ja 3 kohdan nojalla vuosiin 2022, 2025 ja 2027 mennessä tekemiensä arviointien perusteella, että edistyminen 29 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun unionin energiatehokkuustavoitteiden saavuttamisessa yhteisesti ei ole riittävää, se ehdottaa toimenpiteitä ja käyttää toimivaltaansa unionin tasolla direktiiveissä 2010/31/EU ja 2012/27/EU säädettyjen toimenpiteiden lisäksi sen varmistamiseksi, että vuodelle 2030 asetetut unionin sitovat energiatehokkuustavoitteet saavutetaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisten muiden unionin tason toimenpiteiden soveltamista.

7. Kunkin tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun asianomaisen jäsenvaltion on osana 17 artiklassa tarkoitettua edistymisraporttiaan kuvattava yksityiskohtaisesti täytäntöönpantuja, hyväksyttyjä ja suunniteltuja lisätoimenpiteitä.

8. Jos komissio katsoo vuonna 2025 tekemänsä 29 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisen arvioinnin perusteella yhteenliitäntöjen osalta, että edistyminen on riittämätöntä, komissio tekee asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa vuoteen 2026 mennessä yhteistyötä, jolla pyritään puuttumaan todettuihin olosuhteisiin.

*33 artikla*

*Unionin uusiutuvan energian rahoitusmekanismi*

1. Komissio perustaa 1 päivään tammikuuta 2021 mennessä 32 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetun unionin uusiutuvan energian rahoitusmekanismin tuen tarjoamiseksi sellaisille uusiutuvaa energiaa koskeville uusilla hankkeille unionissa, joiden tavoitteena on kattaa ero unionin ohjeelliseen kehityskulkuun. Tuki voidaan antaa muun muassa markkinahintojen lisäksi maksettuna palkkiona, ja se osoitetaan hankkeille, jotka esittävät alhaisinta kustannusta tai palkkiota koskevan tarjouksen.

2. Rahoitusmekanismilla edistetään direktiivin (EU) 2018/...[+] 3 artiklan 4 kohdan mukaisia mahdollisuuksia luovia puitteita siten, että tavoitteena on tukea uusiutuvan energian käyttöönottoa eri puolilla unionia riippumatta erosta ohjeelliseen unionin kehityskulkuun, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 1 kohdan soveltamista. Sitä varten

   a) 32 artiklassa tarkoitettuja jäsenvaltioiden suorittamia maksuja voidaan täydentää muilla lähteillä, kuten unionin varoilla, yksityisen sektorin maksuosuuksilla tai jäsenvaltioiden suorittamilla lisämaksuilla, jotta voidaan edistää unionin tavoitteen saavuttamista;

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

b) rahoitusmekanismista voidaan muun muassa tarjota tukea matalakorkoisten lainojen, avustusten tai näiden yhdistelmän muodossa ja siitä voidaan tukea muun muassa direktiivin (EU) 2018/...[+] 9 artiklan mukaisia jäsenvaltioiden välisiä yhteishankkeita ja jäsenvaltioiden osallistumista mainitun direktiivin 11 artiklassa tarkoitettuihin yhteishankkeisiin kolmansien maiden kanssa.

3. Jäsenvaltioilla säilyy oikeus päättää, sallivatko ne alueellaan sijaitsevien laitosten saada tukea rahoitusmekanismista ja millä edellytyksin ne mahdollisesti voivat saada tukea.

4. Komissio, jota avustaa 44 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu energiaunionikomitea, voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä vahvistaakseen tarvittavat säännökset rahoitusmekanismin perustamista ja toimintaa varten, erityisesti seuraavien osalta:

a) menetelmä palkkion enimmäistason laskemiseksi kunkin tarjouskilpailun osalta;

b) sovellettava tarjoussuunnitelma, mukaan lukien toimittamista ja siihen liittyviä seuraamuksia koskevat ehdot;

c) menetelmä jäsenvaltioiden suorittamien maksujen ja niistä seuraavien osallistuvien jäsenvaltioiden tilastollisten etujen laskemiseksi;

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

d) vähimmäisvaatimukset jäsenvaltioiden osallistumiselle ottaen huomioon tarve varmistaa sekä mekanismin jatkuvuus jäsenvaltion suorittaman maksun riittävän keston avulla että jäsenvaltioiden osallistumisen suurin mahdollinen joustavuus;

e) säännökset, joilla varmistetaan isäntäjäsenvaltioiden osallistuminen ja/tai hyväksyminen ja tarvittaessa säännökset, jotka liittyvät järjestelmäkustannuksia koskeviin lisämaksuihin.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Rahoitusmekanismista rahoitettujen laitosten tuottama uusiutuva energia jaetaan tilastollisesti joka vuosi osallistuville jäsenvaltioille niiden suorittamien suhteellisten maksujen mukaisesti. Tästä rahoitusmekanismista tukea saavia hankkeita, jotka rahoitetaan muista lähteistä kuin jäsenvaltioiden suorittamista maksuista, ei oteta huomioon arvioitaessa jäsenvaltioiden kansallisia panoksia, mutta ne otetaan huomioon direktiivin (EU) 2018/...[+] 3 artiklan 1 kohdan mukaisessa unionin sitovassa tavoitteessa.

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

*34 artikla*

*Komission suositukset jäsenvaltioille*

1. Komissio antaa tarvittaessa suosituksia jäsenvaltioille energiaunionin tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi. Komissio asettaa tällaiset suositukset viipymättä yleisön saataville.

2. Kun tässä asetuksessa viitataan tähän artiklaan, sovelletaan seuraavia periaatteita:

   a) asianomaisen jäsenvaltion on otettava suositus asianmukaisesti huomioon jäsenvaltioiden välisen sekä unionin ja jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuun hengessä;

   b) jäsenvaltion on suosituksen antamisvuotta seuraavana vuonna tehdyssä yhdennettyä kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaa koskevassa edistymisraportissaan mainittava, miten se on ottanut suosituksen asianmukaisesti huomioon. Jos asianomainen jäsenvaltio päättää olla ottamatta huomioon jotakin suositusta tai sen merkittävää osaa, jäsenvaltion on perusteltava tämä;

   c) kyseisten suositusten olisi täydennettävä viimeisimpiä eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä annettuja maakohtaisia suosituksia.

*35 artikla*

*Energiaunionin tilaa koskeva katsaus*

1. Komissio esittää vuosittain viimeistään 31 päivänä lokakuuta Euroopan parlamentille ja neuvostolle katsauksen energiaunionin tilasta.

2. Energiaunionin tilaa koskevassa katsauksessa on oltava

   a) 29 artiklan nojalla tehty arviointi;

   b) tarvittaessa 34 artiklan nojalla annetut suositukset;

   c) direktiivin 2003/87/EC 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu kertomus päästöoikeusmarkkinoiden toiminnasta, mukaan lukien mainitun direktiivin 21 artiklan 2 kohdan mukaiset tiedot kyseisen direktiivin soveltamisesta;

   d) joka toinen vuosi vuodesta 2023 alkaen unionin bioenergian käytön kestävyyttä koskeva raportti, joka sisältää liitteessä X täsmennetyt tiedot;

   e) joka toinen vuosi raportti vapaaehtoisista järjestelmistä, joista komissio on tehnyt päätöksen direktiivin (EU) 2018/...[+] 30 artiklan 4 kohdan nojalla, mukaan lukien tämän asetuksen liitteessä XI täsmennetyt tiedot;

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

f) kertomus yleisestä edistymisestä direktiivin 2009/72/EY soveltamisessa;

g) kertomus yleisestä edistymisestä direktiivin 2009/73/EY soveltamisessa mainitun direktiivin 52 artiklan nojalla;

h) kertomus yleisestä edistymisestä direktiivin 2012/27/EU 7 a ja 7 b artiklassa tarkoitettujen energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien ja vaihtoehtoisten politiikkatoimien osalta;

i) joka toinen vuosi kertomus yleisestä edistymisestä sekä julkisten että yksityisten asuinrakennusten ja muiden kuin asuinrakennusten kansallisen kannan peruskorjaamisessa niiden pitkän aikavälin peruskorjausstrategioissa esitettyjen etenemissuunnitelmien mukaisesti, jotka kunkin jäsenvaltion on laadittava direktiivin 2010/31/EU 2 a artiklan mukaisesti;

j) joka neljäs vuosi kertomus yleisestä edistymisestä sen osalta, miten jäsenvaltiot ovat edistyneet lähes nollaenergiarakennusten lukumäärän kasvattamisessa, direktiivin 2010/31/EU 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

k) raportti yleisestä edistymisestä sen osalta, miten jäsenvaltiot edistyvät täysipainoisten ja toimivien energiamarkkinoiden luomisessa;

l) eri jäsenvaltioiden olemassa olevien polttoaineiden laatu ja rikkiä enintään 10 mg/kg sisältävien polttoaineiden maantieteellinen kattavuus tarkoituksena antaa yleiskuva direktiivin 98/70/EY nojalla raportoiduista polttoaineen laatutiedoista eri jäsenvaltioissa;

m) kilpailukykyä koskeva edistymisraportti;

n) jäsenvaltioiden edistyminen energiatukien lakkauttamisessa asteittain erityisesti fossiilisilta polttoaineilta;

o) muut energiaunionin toteuttamisen kannalta merkittävät seikat, mukaan lukien julkinen ja yksityinen tuki;

p) 31 päivään lokakuuta 2019 mennessä ja sen jälkeen joka neljäs vuosi arvio direktiivin 2009/31/EY täytäntöönpanosta.

*36 artikla*

*Hallintojärjestelmän seuranta*

Komissio tiedottaa osana 35 artiklassa tarkoitettua energiaunionin tilaa koskevaa katsaustaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien täytäntöönpanosta. Euroopan parlamentti ja neuvosto käsittelevät vuosittain energiaunionin edistymistä energia- ja ilmastopolitiikan kaikissa ulottuvuuksissa.

# 6 LUKU
# KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖJEN JA -NIELUJEN AIKAANSAAMIEN POISTUMIEN UNIONIN JA KANSALLISET JÄRJESTELMÄT

*37 artikla*

*Unionin ja kansalliset inventaariojärjestelmät*

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2021 mennessä perustettava, hallinnoitava ja pyrittävä jatkuvasti parantamaan kansallisia inventaariojärjestelmiä arvioidakseen liitteessä V olevassa 2 osassa lueteltuja ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia sekä varmistaakseen kasvihuonekaasuinventaarioidensa oikea-aikaisuuden, läpinäkyvyyden, tarkkuuden, johdonmukaisuuden, vertailtavuuden ja kattavuuden.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaisilla inventaarioviranomaisilla on mahdollisuus saada käyttöönsä tämän asetuksen liitteessä XII täsmennetyt tiedot, hyödyntää asetuksen (EU) N:o 517/2014 20 artiklan nojalla perustettuja raportointijärjestelmiä parantaakseen fluorattujen kaasujen arviointia kansallisissa kasvihuonekaasuinventaarioissa ja tehdä tämän asetuksen liitteessä V olevan 1 osan i ja j alakohdassa tarkoitetut vuosittaiset johdonmukaisuuden tarkastukset.

3. Perustetaan unionin inventaariojärjestelmä, jolla on varmistettava kansallisten inventaarioiden oikea-aikaisuus, läpinäkyvyys, tarkkuus, johdonmukaisuus, vertailtavuus ja kattavuus unionin kasvihuonekaasuinventaarioon nähden. Komissio hallinnoi, ylläpitää ja pyrkii jatkuvasti parantamaan tätä järjestelmää, joka sisältää laadunvarmistus- ja laadunvalvontaohjelman perustamisen, laatutavoitteiden asettamisen, inventaarion laadunvarmistus- ja laadunvalvontasuunnitelman laatimisen, menettelyt päästöarvioiden täydentämiseksi unionin inventaarion kokoamista varten tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti sekä 38 artiklassa tarkoitetut tarkastukset.

4. Komissio tarkastaa alustavasti jäsenvaltioiden 26 artiklan 3 kohdan nojalla toimittamien kasvihuonekaasuinventaarion alustavien tietojen tarkkuuden. Se lähettää tarkastuksen tulokset jäsenvaltioille kuuden viikon kuluessa tietojen toimittamisen määräajasta. Jäsenvaltioiden on vastattava alustavassa tarkastuksessa mahdollisesti esiin tulleisiin olennaisiin kysymyksiin viimeistään 15 päivänä maaliskuuta toimittaessaan lopullisen inventaarion vuodelta X-2.

5. Jos jäsenvaltio ei toimita unionin inventaarion kokoamiseen tarvittavia inventaariotietoja viimeistään 15 päivänä maaliskuuta, komissio voi asianomaista jäsenvaltiota kuullen ja tiiviissä yhteistyössä sen kanssa laatia arvioita jäsenvaltion toimittamien tietojen täydentämiseksi. Kyseistä tarkoitusta varten komissio käyttää kansallisten kasvihuonekaasuinventaarioiden laatimiseen sovellettavia ohjeita.

6. Komissio, jota avustaa 44 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ilmastonmuutoskomitea, hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä vahvistaakseen sääntöjä, jotka koskevat niiden tietojen rakennetta, muotoa ja toimittamistapaa, jotka koskevat kansallisia inventaariojärjestelmiä ja kansallisten inventaariojärjestelmien perustamista, käyttämistä ja toimintaa koskevia vaatimuksia.

Tällaisia täytäntöönpanosäädöksiä ehdottaessaan komissio ottaa huomioon UNFCCC:n tai Pariisin sopimuksen elinten tekemät asiaa koskevat päätökset.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7. Komissio antaa 43 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla sääntöjä, jotka koskevat unionin inventaariojärjestelmän perustamista, käyttämistä ja toimintaa koskevia vaatimuksia. Tällaisia delegoituja säädöksiä ehdottaessaan komissio ottaa huomioon UNFCCC:n tai Pariisin sopimuksen elinten tekemät asiaa koskevat päätökset.

*38 artikla*

*Inventaarion tarkastus*

1. Jotta voidaan seurata jäsenvaltioiden kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä tai rajoituksia asetuksen (EU) 2018/842 4, 9 ja 10 artiklan nojalla, päästöjen vähennyksiä ja nielujen aikaansaamien poistumien vahvistamista asetuksen (EU) 2018/841 4 ja 14 artiklan nojalla sekä muita unionin oikeudessa säädettyjä kasvihuonekaasupäästöjen vähennys- tai rajoitustavoitteita, komissio tekee vuosina 2027 ja 2032 jäsenvaltioiden tämän asetuksen 26 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimittamille kansallisille inventaariotiedoille kattavan tarkastuksen. Jäsenvaltioiden on osallistuttava prosessiin täysimääräisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kattavan tarkastuksen on sisällettävä

   a) tarkastukset, joilla todennetaan toimitettujen tietojen läpinäkyvyys, tarkkuus, johdonmukaisuus, vertailtavuus ja kattavuus;

   b) tarkastukset sellaisten tapausten havaitsemiseksi, joissa inventaariotiedot on laadittu tavalla, joka on epäjohdonmukainen UNFCCC:n ohjeiden tai unionin sääntöjen kanssa;

c) tarkastukset sellaisten tapausten havaitsemiseksi, joissa LULUCF-tilinpito on laadittu tavalla, joka on epäjohdonmukainen UNFCCC:n ohjeiden tai unionin sääntöjen kanssa; ja

d) tilanteen mukaan tarpeellisten teknisten korjausten laskeminen jäsenvaltioita kuullen.

3. Komissio, jota avustaa 44 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ilmastonmuutoskomitea, hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä määritelläkseen aikataulun ja menettelyn kattavan tarkastuksen tekemiselle, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tehtävät mukaan lukien, sekä varmistaakseen jäsenvaltioiden asianmukaisen kuulemisen tarkastusten päätelmistä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksellä päästöjen kokonaismäärän kyseessä olevalta vuodelta käyttäen perusteena sellaisia kunkin jäsenvaltion korjattuja inventaariotietoja tarkastuksen valmistuttua, jotka on eritelty asetuksen (EU) 2018/842 9 artiklan kannalta merkityksellisiin päästötietoihin ja tämän asetuksen liitteessä V olevan 1 osan c alakohdassa tarkoitettuihin päästötietoihin sekä määrittelee asetuksen (EU) 2018/841 4 artiklan kannalta merkityksellisten päästöjen ja poistumien kokonaismäärän.

5. Kunkin jäsenvaltion tietoja, sellaisina kuin ne ovat kirjattuina asetuksen (EU) 2018/841 15 artiklan nojalla perustettuihin rekistereihin neljän kuukauden kuluttua tämän artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyn täytäntöönpanosäädöksen julkaisemispäivästä, käytetään asetuksen 2018/841 4 artiklan noudattamisen tarkastamiseen, mukaan lukien tällaisten tietojen muutokset, jotka johtuvat siitä, että jäsenvaltio käyttää asetuksen (EU) 2018/841 11 artiklan mukaisia joustomahdollisuuksia.

6. Kunkin jäsenvaltion tietoja, sellaisina kuin ne ovat kirjattuina asetuksen (EU) 2018/842 12 artiklan nojalla perustettuihin rekistereihin kahden kuukauden kuluttua tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetun asetuksen (EU) 2018/841 noudattamisen tarkastamispäivästä, käytetään asetuksen (EU) 2018/842 9 artiklan mukaiseen vaatimustenmukaisuuden tarkastamiseen vuosina 2021 ja 2026. Asetuksen (EU) 2018/842 9 artiklan mukainen vaatimustenmukaisuuden tarkastaminen jokaisena vuosista 2022–2025 ja 2027–2030 on tehtävä päivänä, joka on yksi kuukausi myöhemmin kuin edellisvuoden vaatimustenmukaisuuden tarkastamispäivä. Tämä tarkastus koskee myös tällaisiin tietoihin tehtäviä muutoksia, jotka johtuvat siitä, että jäsenvaltio käyttää asetuksen (EU) 2018/842 5, 6 ja 7 artiklan mukaisia joustomahdollisuuksia.

*39 artikla*

*Politiikkojen, toimenpiteiden ja ennusteiden unionin ja kansalliset järjestelmät*

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2021 mennessä hallinnoitava ja pyrittävä jatkuvasti parantamaan kansallisia järjestelmiä ja komission unionin järjestelmää, joiden avulla raportoidaan politiikoista ja toimenpiteistä sekä ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia koskevista ennusteista. Kyseisten järjestelmien on sisällettävä asiaankuuluvat jäsenvaltiossa ja unionissa perustetut institutionaaliset, oikeudelliset ja menettelyihin liittyvät järjestelyt, joilla arvioidaan politiikkaa ja tehdään ennusteita ihmisen toiminnan aiheuttamista kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvistä päästöistä ja nielujen aikaansaamista poistumista.

2. Jäsenvaltiot ja komissio pyrkivät varmistamaan, että 18 artiklan mukainen tietojen raportointi ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia koskevista politiikoista, toimenpiteistä ja ennusteista on oikea-aikaista, läpinäkyvää, tarkkaa, johdonmukaista, vertailtavaa ja kattavaa; tämä koskee myös tietojen, menetelmien ja mallien käyttöä ja soveltamista sekä laadunvarmistus- ja laadunvalvontatoimien ja herkkyysanalyysin toteuttamista.

3. Komissio, jota avustaa 44 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ilmastonmuutoskomitea, hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdan ja 18 artiklan mukaisten politiikkojen, toimenpiteiden ja ennusteiden kansallisia ja unionin järjestelmiä koskevien tietojen rakenne, muoto ja toimittamistapa.

Tällaisia täytäntöönpanosäädöksiä ehdottaessaan komissio ottaa huomioon UNFCCC:n tai Pariisin sopimuksen elinten tekemät asiaa koskevat päätökset, mukaan lukien kansainvälisesti hyväksytyt raportointivaatimukset sekä näiden tietojen seuranta- ja raportointiaikataulut.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 44 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

*40 artikla*

*Rekisterien perustaminen ja toiminta*

1. Unioni ja jäsenvaltiot perustavat ja ylläpitävät rekistereitä, joilla pidetään täsmällisesti kirjaa Pariisin sopimuksen 4 artiklan 13 kohdan mukaisesti kansallisesti määritellyistä panoksista ja kyseisen sopimuksen 6 artiklan mukaisesti hillintätoimien kansainvälisesti siirretyistä tuloksista.

2. Unioni ja jäsenvaltiot voivat ylläpitää rekistereitään yhdistetyssä järjestelmässä yhdessä yhden tai useamman muun jäsenvaltion kanssa.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen rekisterien tiedot on asetettava direktiivin 2003/87/EY 20 artiklan mukaisesti nimetyn keskusvalvojan saataville.

4. Komissio antaa 43 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta perustamalla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut rekisterit ja joilla toteutetaan UNFCCC:n tai Pariisin sopimuksen elinten asiaankuuluvien päätösten edellyttämä tekninen täytäntöönpano unionin ja jäsenvaltioiden rekisterien avulla tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

# 7 LUKU
# YHTEISTYÖ JA TUKI

*41 artikla*

*Jäsenvaltioiden ja unionin välinen yhteistyö*

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava keskenään ja unionin kanssa täysipainoisesta yhteistyöstä ja koordinoinnista tämän asetuksen mukaisten ja erityisesti niiden velvoitteiden osalta, jotka liittyvät seuraaviin:

   a) yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien laadinta-, hyväksymis-, tiedoksianto- ja arviointimenettelyt 9–13 artiklan mukaisesti;

b) yhdennettyä kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevan edistymisraportin laadinta-, hyväksymis-, tiedoksianto- ja arviointimenettelyt 17 artiklan mukaisesti ja vuotuinen raportointi 26 artiklan mukaisesti;

c) menettely, joka liittyy komission suosituksiin ja niiden huomioon ottamiseen 9 artiklan 2 ja 3 kohdan, 17 artiklan 6 kohdan, 30 artiklan 1 kohdan, 31 artiklan 1 kohdan ja 32 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti;

d) unionin kasvihuonekaasuinventaarion kokoaminen ja unionin kasvihuonekaasuinventaarioraportin laatiminen 26 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

e) UNFCCC:n 12 artiklan mukaisen unionin kansallisen tiedonannon ja päätöksen 2/CP.17 tai UNFCCC:n elinten myöhemmin tekemien asiaankuuluvien päätösten mukaisen unionin kaksivuotisraportin laatiminen;

f) UNFCCC:n ja Pariisin sopimuksen mukaiset tarkastus- ja vaatimustenmukaisuusmenettelyt kaikkien sovellettavien UNFCCC:hen perustuvien päätösten mukaisesti sekä unionin menettely, jolla tarkastetaan 38 artiklassa tarkoitetut jäsenvaltioiden kasvihuonekaasuinventaariot;

g) mahdolliset mukautukset, jotka ovat seurausta 38 artiklassa tarkoitetusta tarkastusmenettelystä tai muista UNFCCC:n sihteeristölle toimitettuihin tai toimitettaviin inventaarioihin ja inventaarioraportteihin tehdyistä muutoksista;

h) unionin kasvihuonekaasuinventaarion ennakkotietojen kokoaminen 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Komissio voi antaa jäsenvaltioille teknistä tukea tämän asetuksen mukaisten velvollisuuksien osalta jäsenvaltion pyynnöstä.

*42 artikla*

*Euroopan ympäristökeskuksen rooli*

Euroopan ympäristökeskus avustaa vuosittaisen työohjelmansa mukaisesti komissiota tämän työssä, joka liittyy hiilestä irtautumisen ja energiatehokkuuden ulottuvuuksiin, 15–21 artiklan, 26, 28, 29, 35, 37, 38, 39 ja 41 artiklan noudattamiseksi. Tämä kattaa tarvittavan avustamisen seuraavien osalta:

a) jäsenvaltioiden politiikoista, toimenpiteistä ja ennusteista raportoimien tietojen kokoaminen;

b) laadunvarmistus- ja laadunvalvontamenettelyjen soveltaminen tietoihin, jotka jäsenvaltiot ovat raportoineet ennusteista, politiikoista ja toimenpiteistä;

c) arvioiden laatiminen ennustetiedoista, joita jäsenvaltiot eivät ole raportoineet, tai komission saatavilla olevien arvioiden täydentäminen;

d) komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle esittämää energiaunionin tilaa koskevaa katsausta varten tarvittavien tietojen kokoaminen hyödyntäen Euroopan tilastoista saatuja tietoja, jos niitä on saatavilla ja jos ajankohta on asianmukainen;

e) tämän asetuksen nojalla kerättyjen tietojen levittäminen, myös jäsenvaltioiden hillitsemispolitiikkoja ja -toimenpiteitä koskevan tietokannan sekä ilmastonmuutoksen vaikutuksia, siihen liittyvää haavoittuvuutta ja siihen sopeutumista koskevan Euroopan ilmastonmuutosportaalin ylläpito ja päivitys;

f) laadunvarmistus- ja laadunvalvontamenettelyjen suorittaminen unionin kasvihuonekaasuinventaarion laatimisen yhteydessä;

g) unionin kasvihuonekaasuinventaarion kokoaminen ja unionin kasvihuonekaasuinventaarioraportin laatiminen;

h) arvioiden laatiminen tiedoista, joita ei raportoida kansallisissa kasvihuonekaasuinventaarioissa;

i) 38 artiklassa tarkoitetun tarkastuksen tekeminen;

j) unionin kasvihuonekaasuinventaarion ennakkotietojen kokoaminen.

# 8 LUKU
# LOPPUSÄÄNNÖKSET

*43 artikla*

*Siirretyn säädösvallan käyttäminen*

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle ... päivästä ... kuuta ... [tämän asetuksen voimaantulopäivä] viiden vuoden ajaksi 3 artiklan 5 kohdassa, 15 artiklan 5 kohdassa, 26 artiklan 6 kohdassa, 37 artiklan 7 kohdassa ja 40 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklan 5 kohdassa, 15 artiklan 5 kohdassa, 26 artiklan 6 kohdassa, 37 artiklan 7 kohdassa ja 40 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevien 3 artiklan 5 kohdan, 15 artiklan 5 kohdan, 26 artiklan 6 kohdan, 37 artiklan 7 kohdan ja 40 artiklan 4 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

*44 artikla*

*Komiteat*

1. Komissiota avustavat

   a) ilmastonmuutoskomitea 19 artiklan 5 kohdassa, 26 artiklan 7 kohdassa, 37 artiklan 6 kohdassa, 38 artiklan 3 kohdassa ja 39 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kysymysten täytäntöönpanon osalta; ja

   b) energiaunionikomitea 17 artiklan 4 kohdassa ja 33 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen kysymysten täytäntöönpanon osalta.

2. Nämä komiteat ovat asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettuja komiteoita.

3. Tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ilmastonmuutoskomitea korvaa asetuksen (EU) N:o 525/2013 26 artiklalla perustetun komitean.

4. Kun kumpi tahansa 1 kohdassa tarkoitetuista komiteoista käsittelee horisontaalisia kysymyksiä ja yhteisiä toimia, se ilmoittaa niistä toiselle 1 kohdassa tarkoitetulle komitealle, jotta voidaan varmistaa politiikkojen johdonmukaisuus ja maksimoida alojen väliset synergiat.

5. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä edustaja tai edustajia ilmastonmuutoskomiteaan ja energiaunionikomiteaan. Kunkin komitean edustajat on kutsuttava toisen komitean kokouksiin.

6. Kun viitataan tähän artiklaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

*45 artikla*

*Uudelleentarkastelu*

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kuuden kuukauden kuluessa kustakin Pariisin sopimuksen 14 artiklan mukaisesti sovitusta maailmanlaajuisesta tilannekatsauksesta kertomuksen tämän asetuksen toiminnasta ja panoksesta energiaunionin hallintoon, sen panoksesta Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteisiin, vuoden 2030 ilmasto- ja energiatavoitteiden ja energiaunionin lisätavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneesta edistymisestä sekä siitä, ovatko tämän asetuksen suunnittelua, raportointia ja seurantaa koskevat säännökset muun unionin oikeuden tai UNFCCC:hen ja Pariisin sopimukseen liittyvien päätösten mukaiset. Komission kertomuksiin voidaan tarvittaessa liittää säädösehdotuksia.

*46 artikla*

*Direktiivin 94/22/EY muuttaminen*

Muutetaan direktiivi 94/22/EY seuraavasti:

1) Kumotaan 8 artiklan 2 kohta;

2) Kumotaan 9 artikla.

*47 artikla*

*Direktiivin 98/70/EY muuttaminen*

Muutetaan direktiivi 98/70/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 7 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan kolmannen alakohdan a alakohta seuraavasti:

"a) kunkin toimitetun polttoaine- tai energiatyypin kokonaismäärä; ja";

b) korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimittajat vähentävät toimitettujen polttoaineiden ja energian energiayksikköä kohti laskettuja elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä niin vaiheittain kuin se on mahdollista jopa 10 prosentilla 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä verrattuna neuvoston direktiivin (EU) 2015/652 liitteessä II vahvistettuun polttoaineiden vertailutasoon. Vähennys muodostuu seuraavasti:";

2) Korvataan 8 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Komissio varmistaa, että 3 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot ovat pikaisesti saatavilla asianmukaisella tavalla.".

*48 artikla*

*Direktiivin 2009/31/EY muuttaminen*

Muutetaan direktiivi 2009/31/EY seuraavasti:

1) Korvataan 27 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on annettava joka neljäs vuosi komissiolle kertomus tämän direktiivin soveltamisesta 25 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu rekisteri mukaan lukien. Ensimmäinen kertomus on toimitettava komissiolle 30 päivään kesäkuuta 2011 mennessä. Kertomuksen pohjana on käytettävä kyselylomaketta tai mallia, jonka komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädösten muodossa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Kyselylomake tai malli lähetetään jäsenvaltioille vähintään kuusi kuukautta ennen kertomuksen toimittamisen määräpäivää.";

2) Kumotaan 38 artiklan 1 kohta.

*49 artikla*

*Asetuksen (EY) N:o 663/2009 muuttaminen*

Muutetaan asetus (EY) N:o 663/2009 seuraavasti:

1) Kumotaan 27 artiklan 1 ja 3 kohta;

2) Kumotaan 28 artikla.

*50 artikla*

*Asetuksen (EY) N:o 715/2009 muuttaminen*

Kumotaan asetuksen (EY) N:o 715/2009 29 artikla.

*51 artikla*

*Direktiivin 2009/73/EY muuttaminen*

Muutetaan direktiivi 2009/73/EY seuraavasti:

1) Kumotaan 5 artikla;

2) Korvataan 52 artikla seuraavasti:

"*52 artikla*

*Kertomukset*

Komissio seuraa ja arvioi tämän direktiivin soveltamista ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen yleisestä edistymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/...*+ 35 artiklassa tarkoitetun energiaunionin tilaa koskevan katsauksen liitteenä.

---

* EUVL L […]".

---

+ Virallinen lehti: Lisätään otsikko, numero ja julkaisuviite menettelyn COD 2016/0375 (hallinto) asiakirjasta.

*52 artikla*

*Neuvoston direktiivin 2009/119/EY muuttaminen*

Korvataan direktiivin 2009/119/EY 6 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kunkin jäsenvaltion on kunkin vuoden maaliskuun 15 päivään mennessä toimitettava komissiolle yhteenveto 1 kohdassa tarkoitetusta varastorekisteristä, josta ilmenevät vähintään kyseiseen rekisteriin edellisen kalenterivuoden viimeisenä päivänä sisältyneiden varmuusvarastojen määrät ja luonne.".

*53 artikla*

*Direktiivin 2010/31/EU muuttaminen*

Muutetaan direktiivi 2010/31/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 2 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava pitkän aikavälin peruskorjausstrategia tukemaan sekä julkisten että yksityisten asuinrakennusten ja muiden kuin asuinrakennusten kansallisen kannan peruskorjaamista erittäin energiatehokkaaksi ja hiilivapaaksi saatetuksi rakennuskannaksi vuoteen 2050 mennessä helpottaen olemassa olevien rakennusten muuttamista kustannustehokkaasti lähes nollaenergiarakennuksiksi. Kuhunkin pitkän aikavälin peruskorjausstrategiaan on sisällyttävä";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"8. Kunkin jäsenvaltion pitkän aikavälin peruskorjausstrategia on toimitettava komissiolle osana Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/...*+ 3 artiklassa tarkoitettua lopullista yhdennettyä kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaa. Poiketen siitä, mitä mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, ensimmäinen tämän artiklan 1 kohdan mukainen pitkän aikavälin peruskorjausstrategia on toimitettava komissiolle viimeistään 10 päivänä maaliskuuta 2020.

_____

* EUVL L […]";

2) Poistetaan 5 kohdan 2 kohdan toisessa alakohdassa virke "Selvitykset voidaan sisällyttää direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin energiatehokkuutta koskeviin toimintasuunnitelmiin.";

+ Virallinen lehti: Lisätään otsikko, numero ja julkaisuviite menettelyn COD 2016/0375 (hallinto) asiakirjasta.

3) Korvataan 9 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"5. Komissio esittää joka neljäs vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle osana asetuksen (EU) 2018/...[+] 35 artiklassa tarkoitettua energiaunionin tilaa koskevaa katsaustaan kertomuksen jäsenvaltioiden edistymisestä lähes nollaenergiarakennusten lukumäärän kasvattamisessa. Komissio laatii raportoitujen tietojen perusteella tarvittaessa toimintasuunnitelman ja ehdottaa asetuksen (EU) 2018/...[+] 34 artiklan mukaisesti suosituksia ja toimenpiteitä tällaisten rakennusten lukumäärän kasvattamiseksi sekä edistää parhaita toimintatapoja olemassa olevien rakennusten kustannustehokkaaksi muuntamiseksi lähes nollaenergiarakennuksiksi.";

4) Kumotaan 10 artiklan 2 ja 3 kohta;

5) Korvataan 14 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"Tällainen raportti on toimitettava komissiolle osana jäsenvaltioiden asetuksen (EU) 2018/...[+] 3 artiklassa tarkoitettuja yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia.";

---

[+] Virallinen lehti: Lisätään otsikko ja numero menettelyn COD 2016/0375 (hallinto) asiakirjasta.

6) Korvataan 15 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"Tällainen raportti on toimitettava komissiolle osana jäsenvaltioiden asetuksen (EU) 2018/...[+] 3 artiklassa tarkoitettuja yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia.".

*54 artikla*

*Direktiiviin 2012/27/EU muuttaminen*

Muutetaan direktiivi 2012/27/EU seuraavasti:

1) Kumotaan 4 artikla;

2) Kumotaan 18 artiklan 1 kohdan e alakohta;

3) Muutetaan 24 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 1, 3, 4 ja 11 kohta;

b) kumotaan 2 kohta;

4) Poistetaan liite XIV.

[+] Virallinen lehti: Lisätään otsikko ja numero menettelyn COD 2016/0375 (hallinto) asiakirjasta.

*55 artikla*

*Direktiivin 2013/30/EU muuttaminen*

Korvataan direktiivin 2013/30/EU 25 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain osana Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/...*+ 26 artiklassa tarkoitettua vuotuista raportointia liitteessä IX olevassa 3 kohdassa täsmennetyt tiedot.

---

* EUVL L […]".

*56 artikla*

*Direktiivin (EU) 2015/652 muuttaminen*

Muutetaan direktiivi (EU) 2015/652 seuraavasti:

1) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä joulukuuta tämän direktiivin liitteessä III määritetyt edellisen kalenterivuoden tiedot, jotka liittyvät direktiivin 98/70/EY 7 a artiklan noudattamiseen.";

2) Kumotaan liitteessä I olevassa 2 osassa olevat 1 kohdan h alakohta sekä 2, 3, 4 ja 7 kohta.

---

+ Virallinen lehti: Lisätään otsikko, numero ja julkaisuviite menettelyn COD 2016/0375 (hallinto) asiakirjasta.

3) Muutetaan liite III seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on toimitettava 3 kohdassa mainitut tiedot. Tiedot on toimitettava kaikesta kyseisessä jäsenvaltiossa markkinoille saatetusta polttoaineesta ja energiasta. Jos fossiilisiin polttoaineisiin sekoitetaan useita biopolttoaineita, on ilmoitettava tiedot kustakin biopolttoaineesta.";

b) kumotaan 3 kohdan e ja f alakohta;

4) Muutetaan liite IV seuraavasti:

a) poistetaan seuraavat mallit, jotka koskevat ilmoitettavien tietojen toimittamista yhdenmukaisella tavalla:

– Alkuperä – yksittäiset toimittajat

– Alkuperä – toimittajien ryhmittymät

– Ostopaikka

b) poistetaan muotoa koskevien huomautusten 8 ja 9 kohta.

*57 artikla*

*Kumoaminen*

Kumotaan asetus (EU) N:o 525/2013 1 päivästä tammikuuta 2021 tämän asetuksen 58 artiklassa säädetyin siirtymäsäännöksin lukuun ottamatta asetuksen (EU) N:o 525/2013 26 artiklan 1 kohtaa, joka kumotaan ... päivästä ...kuuta ... [tämän asetuksen voimaantulopäivä]. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä XIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*58 artikla*

*Siirtymäsäännökset*

Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 57 artiklassa säädetään, asetuksen (EU) N:o 525/2013 7 artiklaa sekä 17 artiklan 1 kohdan a ja d alakohtaa sovelletaan edelleen kyseisissä artikloissa edellytettyjä tietoja sisältäviin raportteihin vuosina 2018, 2019 ja 2020.

Asetuksen (EU) N:o 525/2013 11 artiklan 3 kohtaa sovelletaan edelleen Kioton pöytäkirjan toisen velvoitekauden osalta.

Asetuksen (EU) N:o 525/2013 19 artiklaa sovelletaan edelleen kasvihuonekaasuinventaarion tietojen tarkastuksiin vuosina 2018, 2019 ja 2020.

Asetuksen (EU) N:o 525/2013 22 artiklaa sovelletaan edelleen kyseisessä artiklassa edellytetyn raportin toimittamiseen.

Johdonmukaisuuden ja oikeusvarmuuden vuoksi mikään tässä asetuksessa ei estä unionin asiaankuuluvan sähköä ja sähkökriiseihin varautumista koskevan alakohtaisen lainsäädännön mukaisten poikkeusten soveltamista.

*59 artikla*

*Voimaantulo*

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen 40 artiklaa, 53 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa, 54 artiklan 3 kohdan a alakohtaa, 54 artiklan 4 kohtaa ja 55 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2021.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty …

| | |
|---|---|
| *Euroopan parlamentin puolesta* | *Neuvoston puolesta* |
| *Puhemies* | *Puheenjohtaja* |

**LIITE I**

YHDENNETTYJEN KANSALLISTEN ENERGIA- JA ILMASTOSUUNNITELMIEN YLEISET PUITTEET

# 1 osa

Yleiset puitteet

| A JAKSO: KANSALLINEN SUUNNITELMA | |
|---|---|
| 1. | YHTEENVETO JA SUUNNITELMAN LAATIMINEN |
| | 1.1. Tiivistelmä<br>i. Suunnitelman poliittinen, taloudellinen, ympäristöllinen ja yhteiskunnallinen konteksti<br>ii. Energiaunionin viiteen ulottuvuuteen liittyvä strategia<br>iii. Yhteenvetotaulukko suunnitelman keskeisistä tavoitteista, politiikoista ja toimenpiteistä |
| | 1.2. Katsaus politiikan nykytilanteeseen<br>i. Kansallinen ja unionin energiajärjestelmä sekä kansallisen suunnitelman poliittinen konteksti<br>ii. Nykyiset energia- ja ilmastopolitiikat ja -toimenpiteet, jotka liittyvät energiaunionin viiteen ulottuvuuteen<br>iii. Avainkysymykset, joilla on rajatylittävää merkitystä<br>iv. Kansallisten energia- ja ilmastopolitiikkojen täytäntöönpanon hallinnollinen rakenne |

| | |
|---|---|
| 1.3. Kuulemiset sekä kansallisten ja unionin elinten osallistuminen ja näiden tulokset<br>i. Kansallisen parlamentin osallistuminen<br>ii. Paikallis- ja alueviranomaisten osallistuminen<br>iii. Sidosryhmien kuuleminen, työmarkkinaosapuolet mukaan lukien, sekä kansalaisyhteiskunnan ja suuren yleisön sitoutuminen<br>iv. Muiden jäsenvaltioiden kuuleminen<br>v. Monivaiheinen prosessi komission kanssa |
| 1.4. Alueellinen yhteistyö suunnitelman laadintavaiheessa<br>i. Seikat, jotka suunnitellaan yhdessä tai koordinoidusti muiden jäsenvaltioiden kanssa<br>ii. Selvitys siitä, miten alueellinen yhteistyö otetaan huomioon suunnitelmassa |
| 2. KANSALLISET TAVOITTEET JA PÄÄMÄÄRÄT |
| 2.1. Hiilestä irtautumisen ulottuvuus<br>2.1.1. Kasvihuonekaasupäästöt ja -poistumat[1]<br>i. 4 artiklan a alakohdan 1 alakohdassa esitetyt seikat<br>ii. Tapauksen mukaan muut kansalliset tavoitteet ja päämäärät, jotka ovat johdonmukaiset Pariisin sopimuksen ja pitkän aikavälin strategioiden kanssa. Tapauksen mukaan muut tavoitteet ja päämäärät, jos ne vaikuttavat unionin kokonaissitoumukseen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, mukaan lukien alakohtaiset päämäärät ja mukauttamistavoitteet, jos ne ovat saatavilla |

[1] Johdonmukaisuus 15 artiklassa tarkoitettujen pitkän aikavälin strategioiden kanssa varmistettava.

2.1.2. Uusiutuva energia

i. 4 artiklan a alakohdan 2 alakohdassa esitetyt seikat

ii. Arvioidut kehityskulut, jotka liittyvät uusiutuvien energialähteiden alakohtaisiin osuuksiin lopullisesta energiankulutuksesta sähkö-, lämmitys- ja jäähdytys- sekä liikennealoilla vuosina 2021–2030

iii. Arvioidut kehityskulut uusiutuvan energian teknologioille, joita jäsenvaltio aikoo käyttää saavuttaakseen yleiset ja alakohtaiset uusiutuvan energian kehityskulut vuosina 2021–2030, mukaan lukien odotettu energian kokonaisloppukulutus teknologiaa ja alaa kohden Mtoe:na sekä suunniteltu asennettu kokonaiskapasiteetti (eriteltynä uuden kapasiteetin ja päivitettyjen voimalaitosten mukaan) teknologiaa ja alaa kohden MW:na

iv. Bioenergian kysynnän arvioitu kehityskulku eriteltynä lämmitys-, sähkö- ja liikennealojen mukaan sekä biomassan saatavuuden arvioitu kehityskulku eriteltynä raaka-aineiden ja alkuperän mukaan (jaoteltuna kotimaiseen tuotantoon ja tuontiin). Metsäbiomassan osalta arvio sen lähteestä ja vaikutuksesta LULUCF-nieluun

v. Tapauksen mukaan muut kansalliset kehityskulut ja tavoitteet, myös pitkän aikavälin ja alakohtaiset (kuten uusiutuvan energian osuus kaukolämmityksessä, uusiutuvan energian käyttö rakennuksissa, kaupunkien, uusiutuvan energian yhteisöjen ja itse tuotettua uusiutuvaa energiaa käyttävien kuluttajien tuottama uusiutuva energia, jäteveden käsittelyssä syntyvästä lietteestä talteen otettu energia)

| |
|---|
| 2.2. Energiatehokkuus<br>i. 4 artiklan b alakohdassa esitetyt seikat<br>ii. Ohjeelliset välitavoitteet vuosille 2030, 2040 ja 2050, kansallisesti määritellyt mitattavissa olevat edistymisen indikaattorit, näyttöön perustuva arvio odotetuista säästöistä ja laajemmista hyödyistä ja niiden panos unionin energiatehokkuustavoitteisiin, jotka sisältyvät direktiivin 2010/31/EU 2 a artiklan mukaisissa sekä julkisten että yksityisten asuinrakennusten ja muiden kuin asuinrakennusten kansallisen rakennuskannan peruskorjaamista koskevissa pitkän aikavälin peruskorjausstrategioissa esitettyihin etenemissuunnitelmiin<br>iii. Tapauksen mukaan muut kansalliset tavoitteet, mukaan lukien pitkän aikavälin tavoitteet tai strategiat ja alakohtaiset tavoitteet, sekä kansalliset tavoitteet muun muassa liikenteen alan sekä lämmityksen ja jäähdytyksen energiatehokkuuden osalta |
| 2.3. Energiaturvallisuuden ulottuvuus<br>i. 4 artiklan c alakohdassa esitetyt seikat<br>ii. Kansalliset tavoitteet, jotka liittyvät energialähteiden ja kolmansista maista tulevien toimitusten monipuolistamiseen alueellisten ja kansallisten energiajärjestelmien häiriönsietokyvyn parantamiseksi<br>iii. Tapauksen mukaan kansalliset tavoitteet, jotka liittyvät riippuvuuden vähentämiseen kolmansista maista tuotavasta energiasta alueellisten ja kansallisten energiajärjestelmien häiriönsietokyvyn parantamiseksi<br>iv. Kansalliset tavoitteet, jotka liittyvät kansallisen energiajärjestelmän joustavuuden lisäämiseen, erityisesti ottamalla käyttöön kotimaisia energialähteitä ja hyödyntämällä kysyntäjoustoa ja energian varastointia |

2.4. Energian sisämarkkinoiden ulottuvuus

2.4.1. Sähköverkkojen yhteenliitäntä

i. Sähköverkkojen yhteenliitäntäaste, johon jäsenvaltio pyrkii vuonna 2030 ottaen huomioon tavoite, jonka mukaan sähköverkkojen yhteenliitäntäaste on vuonna 2030 vähintään 15 prosenttia, strategialla, jonka mukainen taso vuodesta 2021 eteenpäin määritellään tiiviissä yhteistyössä asiaankuuluvien jäsenvaltioiden kanssa ottaen huomioon vuodelle 2020 asetettu yhteenliitäntöjen 10 prosentin tavoite ja seuraavat tarvittavien toimien kiireellisyyden indikaattorit:

1) Tukkumarkkinoiden hintaero, joka ylittää 2 EUR/MWh:n ohjeellisen raja-arvon jäsenvaltioiden, alueiden tai tarjousalueiden välillä;

2) Rajayhdysjohtojen nimellinen siirtokyky, joka on alle 30 prosenttia huippukuormituksesta;

3) Rajayhdysjohtojen nimellinen siirtokyky, joka on alle 30 prosenttia asennetusta uusiutuvan energian tuotannosta.

Kullekin uudelle rajayhdysjohdolle on tehtävä sosioekonominen ja ympäristöön liittyvä kustannushyötyanalyysi, ja rajayhdysjohto on toteutettava ainoastaan, jos potentiaaliset hyödyt ovat suuremmat kuin kustannukset

2.4.2. Energian siirtoinfrastruktuuri

i. Tärkeimmät sähkön ja kaasun siirtoinfrastruktuuriin liittyvät hankkeet ja tarvittaessa nykyaikaistamishankkeet, jotka ovat tarpeen tavoitteiden ja päämäärien saavuttamiseksi energiaunionistrategian viiden ulottuvuuden osalta

ii. Tapauksen mukaan tärkeimmät suunnitellut infrastruktuurihankkeet, jotka ovat muita kuin yhteistä etua koskevat hankkeet[1]

[1] Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1364/2006/EY kumoamisesta sekä asetusten (EY) N:o 713/2009, (EY) N:o 714/2009 ja (EY) N:o 715/2009 muuttamisesta 17 päivänä huhtikuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 347/2013 mukaisesti (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 39).

2.4.3. Markkinoiden yhdentyminen

i. Kansalliset tavoitteet, jotka liittyvät energian sisämarkkinoiden muihin näkökohtiin, kuten järjestelmän joustavuuden parantamiseen, ja erityisesti kilpailun perusteella määräytyvien sähkön hintojen edistämiseen asiaankuuluvan alakohtaisen lainsäädännön mukaisesti, markkinoiden yhdentämiseen ja yhteenkytkemiseen, joilla on tarkoitus lisätä nykyisten rajayhdysjohtojen ja -putkien kaupankäyntikapasiteettia, älykkäitä verkkoja, aggregointia, kysyntäjoustoa, varastointia, hajautettua tuotantoa sekä ajojärjestyksen, ajojärjestyksen muuttamisen ja tuotannon rajoittamisen mekanismeja, ja reaaliaikaisiin hintasignaaleihin, mukaan lukien aikataulu tavoitteiden saavuttamiselle

ii. Tapauksen mukaan kansalliset tavoitteet, jotka liittyvät uusiutuvan energian, kysyntäjouston ja varastoinnin, mukaan lukien aggregointiin perustuva varastointi, syrjimättömään osallistumiseen kaikille energiamarkkinoille, mukaan lukien aikataulu tavoitteiden saavuttamiselle

iii. Tapauksen mukaan kansalliset tavoitteet, jotka liittyvät sen varmistamiseen, että kuluttajat osallistuvat energiajärjestelmään ja saavat hyödyn omasta tuotannosta ja uusista teknologioista, myös älykkäistä mittareista

iv. Kansalliset tavoitteet, jotka liittyvät sähköjärjestelmän riittävyyden varmistamiseen sekä energiajärjestelmän joustavuuteen uusiutuvan energian tuotannon osalta, mukaan lukien aikataulu tavoitteiden saavuttamiselle

v. Tapauksen mukaan kansalliset tavoitteet energian kuluttajien suojelemiseksi ja energian vähittäismarkkinoiden kilpailukyvyn parantamiseksi

2.4.4. Energiaköyhyys

Tapauksen mukaan energiaköyhyyteen liittyvät kansalliset tavoitteet, mukaan lukien aikataulu tavoitteiden saavuttamiselle

| | |
|---|---|
| 2.5. Tutkimuksen, innovoinnin ja kilpailukyvyn ulottuvuus<br>i. Energiaunioniin liittyvän julkisen ja saatavilla olevan yksityisen tutkimuksen ja innovoinnin kansalliset tavoitteet ja rahoitustavoitteet, mukaan lukien tarvittaessa aikataulu tavoitteiden saavuttamiselle<br>ii. Mahdolliset vuotta 2050 koskevat kansalliset tavoitteet, jotka liittyvät puhtaiden energiateknologioiden edistämiseen, ja tarvittaessa kansalliset tavoitteet, mukaan lukien vuoteen 2050 saakka ulottuvat pitkän aikavälin tavoitteet vähähiilisten teknologioiden käyttöönottamiseksi, myös energia- ja hiili-intensiivisten teollisuudenalojen hiilipäästöjen vähentämisteknologioita ja tapauksen mukaan tähän liittyvät hiilen kuljetusta ja varastointi-infrastruktuuria koskevat tavoitteet<br>iii. Tapauksen mukaan kilpailukykyä koskevat kansalliset tavoitteet |
| 3. POLITIIKAT JA TOIMENPITEET |
| 3.1. Hiilestä irtautumisen ulottuvuus<br>3.1.1. Kasvihuonekaasupäästöt ja -poistumat<br>i. Sellaiset 2.1.1 kohdassa tarkoitetut politiikat ja toimenpiteet asetuksessa (EU) 2018/842 säädetyn tavoitteen saavuttamiseksi ja politiikat ja toimenpiteet asetuksen (EU) 2018/841 noudattamiseksi, jotka kattavat kaikki keskeiset päästöjä aiheuttavat alat ja alat, joilla pyritään vahvistamaan poistumia, ottaen huomioon pitkän aikavälin visio ja tavoite siirtymisestä vähäpäästöiseen talouteen, jotta saavutettaisiin tasapaino päästöjen ja poistumien välillä Pariisin sopimuksen mukaisesti<br>ii. Tarvittaessa alueellinen yhteistyö tällä alalla<br>iii. Tapauksen mukaan tämän alan rahoitustoimenpiteet kansallisella tasolla, mukaan lukien unionin tuki ja unionin varojen käyttö, sanotun kuitenkaan rajoittamatta valtiontukisääntöjen soveltamista |

3.1.2. Uusiutuva energia

i. Politiikat ja toimenpiteet, joilla saavutetaan kansallinen panos 4 artiklan a alakohdan 2 alakohdassa tarkoitettuun vuodelle 2030 asetettuun unionin tason sitovaan tavoitteeseen, joka koskee uusiutuvaa energiaa ja kehityskulkuja, ja, tapauksen mukaan tai jos ne ovat saatavilla, tämän liitteen 2.1.2 kohdassa tarkoitetut seikat, mukaan lukien ala- ja teknologiakohtaiset toimenpiteet[1]

ii. Tarvittaessa erityiset toimenpiteet alueellista yhteistyötä varten sekä valinnaisesti arvio uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian ylituotannosta, joka voitaisiin siirtää toisille jäsenvaltioille 2.1.2 kohdassa tarkoitetun kansallisen panoksen ja kehityskulkujen saavuttamiseksi

iii. Taloudellista tukea koskevat erityiset toimenpiteet, mukaan lukien tapauksen mukaan unionin tuki ja unionin varojen käyttö, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian tuotannon ja käytön edistämiseksi sähkö-, lämmitys- ja jäähdytys- ja liikennealoilla

iv. Tapauksen mukaan uusiutuvista energialähteistä tuotetulle sähkölle annetun tuen arviointi, joka jäsenvaltioiden on tehtävä direktiivin (EU) 2018/...[+] 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti

v. Erityiset toimenpiteet yhden tai useamman yhteyspisteen käyttöönottamiseksi, hallinnollisten menettelyjen virtaviivaistamiseksi, tiedotuksen ja koulutuksen järjestämiseksi sekä sähkönhankintasopimusten käyttöönoton helpottamiseksi

---

[1] Jäsenvaltioiden on kyseisiä toimenpiteitä suunnitellessaan otettava huomioon nykyisten laitosten käyttöiän päättyminen ja voimalaitosten päivittämismahdollisuus.

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

Yhteenveto politiikoista ja toimenpiteistä mahdollisuuksia luovien puitteiden yhteydessä, jotka jäsenvaltioiden on otettava käyttöön direktiivin (EU) 2018/...[+] 21 artiklan 6 kohdan ja 22 artiklan 5 kohdan mukaisesti edistääkseen ja helpottaakseen itse tuotetun uusiutuvan energian kulutuksen ja uusiutuvan energian yhteisöjen kehittämistä

vi. Arvio tarpeesta rakentaa uutta infrastruktuuria uusiutuvista lähteistä saatavaa kaukolämmitystä ja -jäähdytystä varten

vii. Tapauksen mukaan erityiset toimenpiteet, joilla edistetään biomassasta peräisin olevan energian käyttöä, erityisesti uuden biomassan käyttöönottoa, ottaen huomioon:

– biomassan, myös kestävän biomassan, saatavuus: sekä kotimainen potentiaali että tuonti kolmansista maista

– muut biomassan käytöt muilla aloilla (maatalous ja metsäperusteiset alat) sekä biomassan tuotannon ja käytön kestävyyttä koskevat toimenpiteet

3.1.3. Muut ulottuvuuteen liittyvät seikat

i. Tapauksen mukaan EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvia aloja koskevat kansalliset politiikat ja toimenpiteet sekä arviointi täydentävyydestä ja vaikutuksista EU:n päästökauppajärjestelmään

ii. Tapauksen mukaan politiikat ja toimenpiteet muiden kansallisten tavoitteiden saavuttamiseksi

iii. Politiikat ja toimenpiteet vähäpäästöisen liikkuvuuden saavuttamiseksi (mukaan lukien liikenteen sähköistäminen)

iv. Tapauksen mukaan suunnitellut kansalliset politiikat, aikataulut ja toimenpiteet energiatukien lakkauttamiseksi asteittain erityisesti fossiilisilta polttoaineilta

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

3.2. Energiatehokkuus

Suunnitellut politiikat, toimenpiteet ja ohjelmat vuodelle 2030 vahvistettujen ohjeellisten kansallisten energiatehokkuuspanosten ja muiden 2.2 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, mukaan lukien suunnitellut toimenpiteet ja instrumentit (myös taloudellista laatua olevat) rakennusten energiatehokkuuden edistämiseksi erityisesti seuraavien osalta:

i. Direktiivin 2012/27/EU 7 a ja 7 b artiklan ja 20 artiklan 6 kohdan mukaiset ja tämän asetuksen liitteen III mukaisesti laadittavat energiatehokkuusvelvoitejärjestelmät ja vaihtoehtoiset politiikkatoimet

ii. Sekä julkisten että yksityisten asuinrakennusten ja muiden kuin asuinrakennusten kansallisen kannan peruskorjaamista tukeva pitkän aikavälin peruskorjausstrategia[1], mukaan lukien politiikat, toimenpiteet ja toimet, joilla edistetään kustannustehokasta pitkälle menevää perusparantamista, ja politiikat ja toimet, joiden kohteena ovat energiatehokkuudeltaan heikoimmat kansallisen rakennuskannan osat, direktiivin 2010/31/EU 2 a artiklan mukaisesti

iii. Kuvaus politiikasta ja toimenpiteistä energiapalvelujen edistämiseksi julkisella sektorilla ja toimenpiteet sellaisten sääntelyyn liittyvien ja muiden esteiden poistamiseksi, jotka estävät energiatehokkuutta koskevien sopimusten ja muita energiatehokkuuspalveluja koskevien mallien hyödyntämisen[2]

[1] Direktiivin 2010/31/EU 2 a artiklan mukaisesti.
[2] Direktiivin 2012/27/EU 18 artiklan mukaisesti.

| | |
|---|---|
| iv. | Muut suunnitellut politiikat, toimenpiteet ja ohjelmat vuodelle 2030 vahvistettujen ohjeellisten kansallisten energiatehokkuuspanosten ja muiden 2.2 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi (kuten toimenpiteet julkisten rakennusten esimerkkinä toimimisen ja julkisia hankintoja koskevien energiatehokkaiden toimenpiteiden edistämiseksi, toimenpiteet energiakatselmusten ja energianhallintajärjestelmien edistämiseksi[1], tiedottaminen kuluttajille ja koulutustoimenpiteet[2] sekä muut toimenpiteet energiatehokkuuden edistämiseksi[3]) |
| v. | Tapauksen mukaan kuvaus politiikoista ja toimenpiteistä, joilla pyritään edistämään paikallisten energiayhteisöjen roolia i, ii, iii ja iv alakohdassa tarkoitettujen politiikkojen ja toimenpiteiden täytäntöönpanon edistämisessä |
| vi. | Kuvaus toimenpiteistä sähkö- ja kaasuinfrastruktuurin energiatehokkuusmahdollisuuksien käyttämistä koskevien toimenpiteiden kehittämiseksi[4] |
| vii. | Tapauksen mukaan alueellinen yhteistyö tällä alalla |
| viii. | Tämän alan rahoitustoimenpiteet kansallisella tasolla, mukaan lukien unionin tuki ja unionin varojen käyttö |

[1] Direktiivin 2012/27/EU 8 artiklan mukaisesti.
[2] Direktiivin 2012/27/EU 12 ja 17 artiklan mukaisesti.
[3] Direktiivin 2012/27/EU 19 artiklan mukaisesti.
[4] Direktiivin 2012/27/EU 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

| | |
|---|---|
| 3.3. Energiaturvallisuuden ulottuvuus[1]<br>i. Politiikat ja toimenpiteet, jotka liittyvät 2.3 kohdassa esitettyihin seikkoihin[2]<br>ii. Alueellinen yhteistyö tällä alalla<br>iii. Tapauksen mukaan tämän alan rahoitustoimenpiteet kansallisella tasolla, mukaan lukien unionin tuki ja unionin varojen käyttö | |
| 3.4. Energian sisämarkkinoiden ulottuvuus[3]<br>3.4.1. Sähköinfrastruktuuri<br>i. Politiikat ja toimenpiteet 4 artiklan d alakohdassa säädetyn yhteenliitäntää koskevan tavoiteasteen saavuttamiseksi<br>ii. Alueellinen yhteistyö tällä alalla[4]<br>iii. Tapauksen mukaan tämän alan rahoitustoimenpiteet kansallisella tasolla, mukaan lukien unionin tuki ja unionin varojen käyttö<br>3.4.2. Energian siirtoinfrastruktuuri<br>i. Politiikat ja toimenpiteet, jotka liittyvät 2.4.2 kohdassa esitettyihin seikkoihin, mukaan lukien tapauksen mukaan erityiset toimenpiteet, joilla edistetään yhteistä etua koskevien hankkeiden ja muiden tärkeiden infrastruktuurihankkeiden toteutumista | |

[1] Politiikoissa ja toimenpiteissä on otettava huomioon energiatehokkuus etusijalle -periaate.

[2] On varmistettava johdonmukaisuus toimista kaasun toimitusvarmuuden turvaamiseksi ja asetuksen (EU) N:o 994/2010 kumoamisesta 25 päivänä lokakuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1938 (EUVL L 280, 28.10.2017, s. 1) mukaisten ennaltaehkäisy- ja hätäsuunnitelmien sekä [sähköalan riskeihin varautumisesta ja direktiivin 2005/89/EY kumoamisesta annetun, sellaisena kuin sitä ehdotetaan asiakirjalla COM(2016)0862] asetuksen (EU) 2018/... mukaisten riskeihin varautumista koskevien suunnitelmien kanssa.

[3] Politiikoissa ja toimenpiteissä on otettava huomioon energiatehokkuus etusijalle -periaate.

[4] Muut kuin asetuksen (EU) N:o 347/2013 nojalla perustetut yhteistä etua koskevien hankkeiden alueelliset ryhmät.

ii. Alueellinen yhteistyö tällä alalla[1]

iii. Tapauksen mukaan tämän alan rahoitustoimenpiteet kansallisella tasolla, mukaan lukien unionin tuki ja unionin varojen käyttö

3.4.3. Markkinoiden yhdentyminen

i. Politiikat ja toimenpiteet, jotka liittyvät 2.4.3 kohdassa esitettyihin seikkoihin

ii. Toimenpiteet energiajärjestelmän joustavuuden lisäämiseksi uusiutuvan energian tuotannon, kuten älykkäiden verkkojen, aggregoinnin, kysyntäjouston, varastoinnin, hajautetun tuotannon, ajojärjestyksen, ajojärjestyksen muuttamisen ja tuotannon rajoittamisen mekanismien sekä reaaliaikaisten hintasignaalien, osalta, mukaan lukien päivänsisäisten markkinoiden yhteenkytkentöjen ja rajatylittävien tasehallintamarkkinoiden käyttöönotto

iii. Tapauksen mukaan toimenpiteet, joilla varmistetaan uusiutuvan energian sekä kysyntäjouston ja varastoinnin, mukaan lukien aggregointiin perustuva varastointi, syrjimätön osallistuminen kaikille energiamarkkinoille

iv. Politiikat ja toimenpiteet kuluttajien, erityisesti heikossa asemassa olevien ja tapauksen mukaan energiaköyhien kuluttajien, suojelemiseksi sekä energian vähittäismarkkinoiden kilpailukyvyn ja kilpailullisuuden parantamiseksi

v. Kuvaus toimenpiteistä, joilla mahdollistetaan kysyntäjousto ja kehitetään sitä, mukaan lukien dynaamista hinnoittelua tukevia hintoja koskevat toimenpiteet[2]

3.4.4. Energiaköyhyys

i. Tapauksen mukaan politiikat ja toimenpiteet 2.4.4 kohdassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi

---

[1] Muut kuin asetuksen (EU) N:o 347/2013 nojalla perustetut yhteistä etua koskevien hankkeiden alueelliset ryhmät.

[2] Direktiivin 2012/27/EU 15 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

| | |
|---|---|
| 3.5. | Tutkimuksen, innovoinnin ja kilpailukyvyn ulottuvuus |
| | i. Politiikat ja toimenpiteet, jotka liittyvät 2.5 kohdassa esitettyihin seikkoihin |
| | ii. Tapauksen mukaan tämän alan yhteistyö muiden jäsenvaltioiden kanssa, mukaan lukien tarvittaessa tiedot siitä, miten SET-suunnitelman tavoitteet ja politiikat siirretään kansalliseen kontekstiin |
| | iii. Tapauksen mukaan tämän alan rahoitustoimenpiteet kansallisella tasolla, mukaan lukien unionin tuki ja unionin varojen käyttö |

| B JAKSO: ANALYYTTINEN PERUSTA[1] | |
|---|---|
| 4. | NYKYISTEN POLITIIKKOJEN JA TOIMENPITEIDEN NYKYTILANNE SEKÄ NIIHIN PERUSTUVAT ENNUSTEET[2,3] |
| | 4.1. Tärkeimpien energiajärjestelmään ja kasvihuonekaasupäästöjen kehitykseen vaikuttavien ulkoisten tekijöiden kehitysennuste |
| | i. Makroekonomiset ennusteet (BKT ja väestönkasvu) |
| | ii. Sektorikohtaiset muutokset, joiden odotetaan vaikuttavan energiajärjestelmään ja kasvihuonekaasupäästöihin |
| | iii. Maailmanlaajuiset energiasuuntaukset, kansainväliset fossiilisten polttoaineiden hinnat, hiilen hinta EU:n päästökauppajärjestelmässä |
| | iv. Teknologiakustannusten kehitys |

[1] Ks. 2 osassa yksityiskohtainen luettelo parametreistä ja muuttujista, jotka on raportoitava suunnitelman B jaksossa.

[2] Nykytilanne tarkoittaa kansallisen suunnitelman jättämispäivän (tai viimeisimmän saatavilla olevan päivämäärän) tilannetta. Nykyisillä politiikoilla ja toimenpiteillä tarkoitetaan täytäntöönpantuja ja hyväksyttyjä politiikkoja ja toimenpiteitä. Hyväksytyillä politiikoilla ja toimenpiteillä tarkoitetaan politiikkoja ja toimenpiteitä, joiden osalta on tehty kansallisen suunnitelman jättämispäivään mennessä virallinen hallituksen päätös ja joiden täytäntöönpanon jatkamiseen on selkeästi sitouduttu. Täytäntöönpannuilla politiikoilla ja toimenpiteillä tarkoitetaan politiikkoja ja toimenpiteitä, joihin sovelletaan yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman tai yhdennettyä kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaa koskevan edistymisraportin jättämispäivänä yhtä tai useampaa seuraavista: sellaisenaan sovellettava eurooppalainen lainsäädäntö tai kansallinen lainsäädäntö on voimassa, yksi tai useampia vapaaehtoisia sopimuksia on tehty, määrärahoja on myönnetty, henkilöresursseja on otettu käyttöön.

[3] Ulkoiset tekijät voidaan valita vuotta 2016 koskevassa EU:n viiteskenaariossa tai muissa myöhemmissä, samoilla muuttujilla laadituissa politiikkaskenaarioissa tehtyjen olettamusten perusteella. Lisäksi EU:n viiteskenaariossa saadut jäsenvaltiokohtaiset tulokset sekä myöhemmissä politiikkaskenaarioissa saadut tulokset voivat olla hyödyllinen tiedonlähde myös silloin, kun laaditaan nykyisiin politiikkoihin ja toimenpiteisiin perustuvia kansallisia ennusteita ja vaikutustenarviointeja.

| |
|---|
| 4.2. Hiilestä irtautumisen ulottuvuus<br>4.2.1. Kasvihuonekaasupäästöt ja -poistumat<br>i. Kasvihuonekaasujen nykyisten päästöjen ja poistumien kehityssuunta EU:n päästökauppajärjestelmässä, taakanjaossa sekä LULUCF-aloilla ja eri energiasektoreilla<br>ii. Alakohtaisen kehityksen ennusteet nykyisten kansallisten ja unionin politiikkojen ja toimenpiteiden perusteella vähintään vuoteen 2040 (vuosi 2030 mukaan lukien)<br>4.2.2. Uusiutuva energia<br>i. Uusiutuvan energian nykyinen osuus energian kokonaisloppukulutuksesta eri aloilla (lämmitys ja jäähdytys, sähkö ja liikenne) sekä teknologiaa kohden kullakin näistä aloista<br>ii. Ohjeelliset kehitysennusteet nykyisten politiikkojen perusteella vuoteen 2030 (ja näkymät vuoteen 2040 asti) |
| 4.3. Energiatehokkuus<br>i. Primääri- ja loppuenergian nykyinen kulutus taloudessa ja sektoria kohden (mukaan lukien teollisuus, kotitaloudet, palveluala ja liikenne)<br>ii. Tehokkaan yhteistuotannon ja tehokkaan kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen nykyiset hyödyntämismahdollisuudet[1]<br>iii. 1.2 kohdan ii alakohdassa kuvattuihin nykyisiin energiatehokkuuspolitiikkoihin, -toimenpiteisiin ja -ohjelmiin pohjautuvat ennusteet primääri- ja loppuenergian kulutuksen osalta kullakin alalla vähintään vuoteen 2040 (vuosi 2030 mukaan lukien)[2]<br>iv. Kansallisiin laskelmiin perustuvat energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaaliset tasot direktiivin 2010/31/EU 5 artiklan mukaisesti |

[1] Direktiivin 2012/27/EU 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

[2] Tätä nykyiseen kehitykseen perustuvaa vertailuennustetta on käytettävä 2.3 kohdassa kuvatun, vuoden 2030 primääri- ja loppuenergian kulutusta koskevan tavoitteen ja muuntokertoimien perusteena.

| | |
|---|---|
| 4.4. Energiaturvallisuuden ulottuvuus<br>i. Nykyinen energialähteiden yhdistelmä, kotimaiset energialähteet ja tuontiriippuvuus, asiaan liittyvät riskit mukaan lukien<br>ii. Kehitysennusteet nykyisten politiikkojen ja toimenpiteiden perusteella vähintään vuoteen 2040 (vuosi 2030 mukaan lukien) |
| 4.5. Energian sisämarkkinoiden ulottuvuus<br>4.5.1. Sähköverkkojen yhteenliitäntä<br>i. Sähköverkkojen nykyinen yhteenliitäntäaste ja tärkeimmät rajayhdysjohdot[1]<br>ii. Rajayhdysjohtojen laajentamisvaatimusten ennusteet (vuosi 2030 mukaan lukien)[2]<br>4.5.2. Energian siirtoinfrastruktuuri<br>i. Sähkön ja kaasun nykyisen siirtoinfrastruktuurin pääominaisuudet[3]<br>ii. Verkon laajentamisvaatimusten ennusteet vähintään vuoteen 2040 (vuosi 2030 mukaan lukien)[4]<br>4.5.3. Sähkö- ja kaasumarkkinat, energian hinnat<br>i. Sähkö- ja kaasumarkkinoiden nykytilanne, mukaan lukien energian hinnat<br>ii. Kehitysennusteet nykyisten politiikkojen ja toimenpiteiden perusteella vähintään vuoteen 2040 (vuosi 2030 mukaan lukien) |

[1] Viitaten siirtoverkonhaltijoiden nykyistä siirtoinfrastruktuuria koskeviin yhteenvetoihin.

[2] Viitaten siirtoverkonhaltijoiden kansallisiin verkonkehittämissuunnitelmiin ja alueellisiin investointisuunnitelmiin.

[3] Viitaten siirtoverkonhaltijoiden nykyistä siirtoinfrastruktuuria koskeviin yhteenvetoihin.

[4] Viitaten siirtoverkonhaltijoiden kansallisiin verkonkehittämissuunnitelmiin ja alueellisiin investointisuunnitelmiin.

| | |
|---|---|
| | 4.6. Tutkimuksen, innovoinnin ja kilpailukyvyn ulottuvuus<br>i. Vähähiilisten teknologioiden alan nykytilanne ja, siltä osin kuin mahdollista, asema kansainvälisillä markkinoilla (kyseinen analyysi on tehtävä unionin tai maailmanlaajuisella tasolla)<br>ii. Vähähiilisiin teknologioihin käytettävien julkisten ja saatavilla olevien yksityisten tutkimus- ja innovointimäärärahojen nykytilanne sekä patenttien ja tutkijoiden nykyinen lukumäärä<br>iii. Nykyisten hintatekijöiden, joista hinnan kolme tärkeintä osatekijää (energia, verkko, verot/maksut) muodostuu, erittely<br>iv. Kuvaus energiatuista, myös fossiilisten polttoaineiden osalta |
| 5. | SUUNNITELTUJEN POLITIIKKOJEN JA TOIMENPITEIDEN VAIKUTUSTEN ARVIOINTI[1] |
| | 5.1. 3 jaksossa kuvattujen suunniteltujen politiikkojen ja toimenpiteiden vaikutukset energiajärjestelmään ja kasvihuonekaasupäästöihin ja -poistumiin, vertailu ennusteisiin, joissa on otettu huomioon nykyiset politiikat ja toimenpiteet (kuten 4 jaksossa kuvataan)<br>i. Suunniteltuihin politiikkoihin ja toimenpiteisiin liittyvät ennusteet, jotka koskevat energiajärjestelmän ja kasvihuonekaasupäästöjen ja -poistumien kehitystä sekä tarvittaessa ilman laatua pilaavia päästöjä direktiivin (EU) 2016/2284 mukaisesti, vähintään kymmenen vuoden ajalle suunnitelman kattaman ajanjakson päättymisen jälkeen (myös viimeiselle seuraavan kansallisen suunnitelman kattamalle vuodelle), mukaan lukien asiaan liittyvät unionin politiikat ja toimenpiteet |

[1] Suunnitelluilla politiikoilla ja toimenpiteillä tarkoitetaan keskustelun kohteena olevia vaihtoehtoja, joilla on realistinen mahdollisuus tulla hyväksytyiksi ja toteutetuiksi kansallisen suunnitelman jättämispäivän jälkeen. Sen vuoksi 5.1 kohdan i alakohdan mukaisiin ennusteisiin on sisällytettävä myös suunnitellut politiikat ja toimenpiteet eikä vain täytäntöönpannut ja hyväksytyt politiikat ja toimenpiteet (ennusteet, joissa on otettu huomioon nykyiset politiikat ja toimenpiteet).

| | |
|---|---|
| | ii. Arviointi poliittisista vuorovaikutuksista (tietyn politiikan ulottuvuuden nykyisten ja suunniteltujen politiikkojen ja toimenpiteiden sekä eri ulottuvuuksien nykyisten ja suunniteltujen politiikkojen ja toimenpiteiden välillä) vähintään suunnitelman kattaman ajanjakson viimeiseen vuoteen asti erityisesti, jotta saadaan vankka käsitys energiatehokkuus-/energiansäästöpolitiikan vaikutuksista energiajärjestelmän mitoittamiseen ja voidaan pienentää riskiä energiahuoltoon tehtävien investointien kariutumisesta |
| | iii. Arvio nykyisten politiikkojen ja toimenpiteiden ja suunniteltujen politiikkojen ja toimenpiteiden sekä näiden politiikkojen ja toimenpiteiden ja unionin ilmasto- ja energiapolitiikan toimenpiteiden vuorovaikutuksesta |
| 5.2. | 3 jaksossa kuvattujen suunniteltujen politiikkojen ja toimenpiteiden makroekonomiset ja, siinä määrin kuin se on toteutettavissa, terveyteen, ympäristöön, työllisyyteen, koulutukseen ja osaamiseen liittyvät sekä sosiaaliset vaikutukset, mukaan lukien (kustannusten ja hyötyjen sekä kustannustehokkuuden näkökulmasta tarkasteltuna) oikeudenmukaista siirtymää koskevat näkökohdat, vähintään suunnitelman kattaman ajanjakson viimeiseen vuoteen asti, mukaan lukien vertailu ennusteisiin, joissa on otettu huomioon nykyiset politiikat ja toimenpiteet |

| | |
|---|---|
| 5.3. | Katsaus investointitarpeisiin<br>i. Nykyiset investointivirrat ja suunniteltuihin politiikkoihin ja toimenpiteisiin liittyvät tulevia investointeja koskevat oletukset<br>ii. Ala- tai markkinakohtaiset riskitekijät tai esteet kansallisessa tai alueellisessa yhteydessä<br>iii. Analyysi julkisesta lisärahoitustuesta tai resursseista, joilla korjataan ii alakohdassa todetut puutteet |
| 5.4. | 3 jaksossa kuvattujen suunniteltujen politiikkojen ja toimenpiteiden vaikutukset muihin jäsenvaltioihin ja alueelliseen yhteistyöhön vähintään suunnitelman kattaman ajanjakson viimeiseen vuoteen asti, mukaan lukien vertailu ennusteisiin, joissa on otettu huomioon nykyiset politiikat ja toimenpiteet<br>i. Energiajärjestelmän vaikutukset naapurijäsenvaltioissa ja muissa alueen jäsenvaltiossa siinä määrin kuin ne on mahdollista määritellä<br>ii. Vaikutukset energian hintoihin, laitoksiin ja energiamarkkinoiden yhdentymiseen<br>iii. Tarvittaessa vaikutukset alueelliseen yhteistyöhön |

# 2 osa

Luettelo parametreistä ja muuttujista,
jotka on raportoitava kansallisen suunnitelman B jaksossa[1234]

Seuraavat parametrit, muuttujat, energiataseet ja indikaattorit on raportoitava kansallisten suunnitelmien B jaksossa "Analyyttinen perusta", jos käytössä:

1. Yleiset parametrit ja muuttujat

    1) Väkiluku [miljoonaa]

    2) BKT [miljoonaa euroa]

    3) Alakohtainen bruttoarvonlisäys (ml. tärkeimmät teollisuus-, rakennus-, palvelu- ja maatalousalat) [miljoonaa euroa]

    4) Kotitalouksien määrä [tuhatta]

---

1 Vuodet 2021–2030 kattava suunnitelma: Kunkin luettelossa olevan parametrin/muuttujan osalta suuntaukset vuosina 2005–2040 (tarvittaessa vuosina 2005–2050), myös vuodelta 2030 viiden vuoden välein, on raportoitava sekä 4 että 5 jaksossa. On mainittava parametri, joka perustuu ulkoisiin seikkoihin perustuvien oletusten ja mallista saatavien tietojen välillä tehtävään vertailuun.

2 Raportoitujen tietojen ja ennusteiden olisi mahdollisimman pitkälti perustuttava Eurostatin tietoihin ja menetelmiin, joita käytetään raportoitaessa Euroopan tilastoista asiaankuuluvan alakohtaisen lainsäädännön nojalla, ja oltava johdonmukaiset niiden kanssa, sillä Euroopan tilastot ovat Euroopan tilastoista annetun asetuksen (EY) N:o 223/2009 mukaisessa raportoinnissa ja seurannassa käytettävän tilastotiedon tärkein lähde.

3 Huomautus: Kaikki ennusteet on laadittava kiinteiden hintojen perusteella (perusvuotena pidetään vuoden 2016 hintoja).

4 Komissio antaa tärkeimpiä ennustusparametrejä koskevia suosituksia ainakin öljyn, kaasun ja hiilen tuontihintojen ja EU:n päästökauppajärjestelmän hiilen hintojen osalta.

5) Kotitalouksien koko [asukkaita/kotitalous]

6) Kotitalouksien käytettävissä olevat tulot [euroa]

7) Matkustajakilometrien lukumäärä: kaikki liikennemuodot eriteltyinä maantieliikenteeseen (henkilöautot ja linja-autot erikseen, jos mahdollista), rautatieliikenteeseen, lentoliikenteeseen ja kotimaan vesiliikenteeseen (tarvittaessa) [miljoonaa matkustajakilometriä]

8) Tavaraliikenteen tonnikilometrit: kaikki liikennemuodot, ei kuitenkaan kansainvälinen meriliikenne, eriteltyinä maantie-, rautatie- ja lentoliikenteeseen sekä kotimaan vesiliikenteeseen (sisävesiväylät ja kansallinen meriliikenne) [miljoonaa tonnikilometriä]

9) Polttoaineena käytettävän öljyn, kaasun ja hiilen kansainväliset tuontihinnat [EUR/GJ tai euroa/toe] – komission suositusten perusteella

10) Hiilen hinta EU:n päästökauppajärjestelmässä [EUR/EUA] komission suositusten perusteella

11) Euron ja Yhdysvaltain dollarin valuuttakurssia (tapauksen mukaan) koskevat oletukset [euro/valuutta ja USD/valuutta]

12) Lämmitystarveluku

13) Jäähdytystarveluku

14) Teknologiakustannuksia koskevat oletukset, joita käytetään tärkeimpiä asiaankuuluvia teknologioita mallinnettaessa

2. Energiataseet ja indikaattorit

2.1. Energian toimitus

1) Kotimainen tuotanto polttoainetyypin mukaan (kaikki energiatuotteet, joita tuotetaan merkittäviä määriä [ktoe]

2) Nettotuonti polttoainetyypin mukaan (mukaan lukien sähkö ja eriteltynä EU:n sisäisen ja ulkoisen nettotuonnin mukaan) [ktoe]

3) Tuontiriippuvuus kolmansista maista [%]

4) Tärkeimmät tuontilähteet (maat) tärkeimmille energiankantajille (mukaan lukien kaasu ja sähkö)

5) Kotimainen bruttokulutus polttoainetyypin mukaan (mukaan lukien kiinteät, kaikki energiatuotteet: hiili, raakaöljy, öljytuotteet, maakaasu, ydinenergia, sähkö, lämpöenergia, uusiutuvat energialähteet, jäte) [ktoe]

2.2. Sähkö ja lämpö

1) Sähkön kokonaistuotanto [GWh]

2) Sähkön kokonaistuotanto polttoaineen mukaan (kaikki energiatuotteet) [GWh]

3) Lämmön ja sähkön yhteistuotannon osuus sähkön ja lämmön kokonaistuotannosta [%]

4) Sähköntuotantokapasiteetti lähteittäin, mukaan lukien käytöstä poistetut laitokset ja uudet investoinnit [MW]

5) Lämpövoimaloiden lämmöntuotanto

6) Yhteistuotantolaitosten lämmöntuotanto, teollisuuden hukkalämpö mukaan lukien

7) Kaasun ja sähkön rajatylittävät yhteenliittämiskapasiteetit [sähkön määritelmä meneillään olevien keskustelujen tulosten mukaisesti 15 prosentin yhteenliitäntätavoitteen perusteella] ja niiden ennakoidut käyttöasteet

2.3. Muuntosektori

1) Lämpövoimaloiden polttoainepanos (mukaan lukien kiinteät, öljy, kaasu) [ktoe]

2) Polttoainepanos muihin muuntoprosesseihin [ktoe]

2.4. Energiankulutus

1) Primääri- ja loppuenergian kulutus [ktoe]

2) Loppuenergian kulutus aloittain (mukaan lukien teollisuus, kotitaloudet, palvelusektori, maatalous ja liikenne (erikseen matkustaja- ja tavaraliikenne, jos tiedot saatavilla)) [ktoe]

3) Energian loppukulutus polttoaineen mukaan (kaikki energiatuotteet) [ktoe]

4) Muun kuin energian loppukulutus [ktoe]

5) Koko talouden primäärienergian intensiteetti (primäärienergian kulutus/BKT) [toe/euroa]

6) Loppuenergian intensiteetti sektoreittain (mukaan lukien teollisuus, kotitaloudet, palvelusektori ja liikenne (erikseen matkustaja- ja tavaraliikenne, jos tiedot saatavilla))

2.5. Hinnat

1) Sähkön hinnat käyttösektorityypin mukaan (kotitaloudet, teollisuus, palvelusektori)

2) Polttoaineiden kansalliset vähittäishinnat (veroineen, lähteittäin ja aloittain) [euroa/ktoe]

2.6. Investoinnit

Investointikulut energian muuntamisen, toimituksen, siirron ja jakelun aloihin

2.7. Uusiutuvat energialähteet

1) Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kokonaisloppukulutus ja uusiutuvan energian osuus energian kokonaisloppukulutuksesta ja ilmaistuna aloittain (sähkö, lämmitys ja jäähdytys, liikenne) ja teknologioittain

2) Sähkön ja lämmön tuotanto uusiutuvista energialähteistä rakennuksissa. Tämän on sisällettävä saatavilla olevat eritellyt tiedot tuotetusta, kulutetusta ja verkkoon syötetystä energiasta, joka on saatu aurinkosähköjärjestelmistä, aurinkolämpöjärjestelmistä, biomassasta, lämpöpumpuista, maalämpöjärjestelmistä ja muista hajautetuista uusiutuvan energian järjestelmistä

3) Tapauksen mukaan muut kansalliset kehityskulut, myös pitkän aikavälin ja alakohtaiset (kuten ravintokasveista tuotettujen ja kehittyneiden biopolttoaineiden osuus, uusiutuvan energian osuus kaukolämmityksessä sekä kaupunkien ja uusiutuvan energian yhteisöjen tuottama uusiutuva energia).

3. Kasvihuonekaasupäästöihin ja -poistumiin liittyvät indikaattorit

1) Kasvihuonekaasupäästöt politiikan alan mukaan (EU:n päästökauppajärjestelmä, taakanjako ja LULUCF)

2) Kasvihuonekaasupäästöt IPCC-alan ja kaasun mukaan (tarvittaessa eroteltuina EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvien ja taakanjaon piiriin kuuluvien alojen mukaan) [$tCO_2eq$]

3) Koko talouden hiili-intensiteetti [$tCO_2eq$/BKT]

4) Hiilidioksidipäästöihin liittyvät indikaattorit

a) Kotimaisen sähkön ja lämmön tuotannon kasvihuonekaasuintensiteetti [$tCO_2eq$/MWh]

b) Loppuenergian kulutuksen kasvihuonekaasuintensiteetti aloittain [$tCO_2eq$/toe]

5) Muihin kuin hiilidioksidipäästöihin liittyvät parametrit

a) Kotieläimet: Lypsykarja [1 000 eläintä], muu kuin lypsykarja [1 000 eläintä], lampaat [1 000 eläintä], siat [1 000 eläintä], siipikarja [1 000 eläintä]

b) Keinolannoitteiden käytöstä aiheutuva typpikuormitus [kt typpeä]

c) Lannan käytöstä aiheutuva typpikuormitus [kt typpeä]

d) Typpeä sitovien viljelykasvien sitoma typpi [kt typpeä]

e) Maaperään palautettuihin satojätteisiin sisältyvä typpi [kt typpeä]

f) Viljellyn eloperäisen maaperän pinta-ala [hehtaaria]

g) Kiinteän yhdyskuntajätteen tuotanto

h) Kaatopaikoille vietävä kiinteä yhdyskuntajäte

i) Talteenotetun $CH_4$:n osuus kaikesta kaatopaikkojen tuottamasta $CH_4$:stä [%]

# LIITE II

KANSALLISET PANOKSET
UUSIUTUVISTA LÄHTEISTÄ PERÄISIN OLEVAN ENERGIAN OSUUTEEN ENERGIAN KOKONAISLOPPUKULUTUKSESTA VUONNA 2030

1. Seuraava ohjeellinen laskentakaava vastaa 5 artiklan 1 kohdan e alakohdan i–v alakohdassa säädettyjä objektiivisia kriteerejä, joista kukin ilmaistaan prosenttiyksikköinä:

   a) vuotta 2020 koskeva jäsenvaltion kansallinen sitova tavoite, joka on säädetty direktiivin (EU) 2018/...[+] liitteessä I olevan taulukon kolmannessa sarakkeessa

   b) kiinteä osuus ("$C_{Flat}$")

   c) asukaskohtaiseen BKT:hen perustuva osuus ("$C_{GDP}$")

   d) potentiaaliin perustuva osuus ("$C_{Potential}$")

   e) jäsenvaltion yhteenliitäntäastetta ilmentävä osuus ("$C_{Interco}$").

2. $C_{Flat}$ on sama kullekin jäsenvaltiolle. Kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlasketut $C_{Flat}$-panokset muodostavat 30 prosenttia unionin vuosia 2030 ja 2020 koskevien tavoitteiden välisestä erosta.

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

3. $C_{GDP}$ jaetaan jäsenvaltioiden kesken käyttäen perustana unionin keskiarvosta vuosina 2013–2017 laskettavaa Eurostatin asukaskohtaista BKT-indeksiä ostovoimana mitattuna siten, että kunkin yksittäisen jäsenvaltion indeksin yläraja on 150 prosenttia unionin keskiarvosta. Kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlasketut $C_{GDP}$-osuudet muodostavat 30 prosenttia unionin vuosia 2030 ja 2020 koskevien tavoitteiden välisestä erosta.

4. $C_{Potential}$ jaetaan jäsenvaltioiden kesken käyttäen perustana eroa, joka vallitsee jäsenvaltion vuoden 2030 RES-osuuden, sellaisena kuin se on esitetty PRIMES-skenaariossa, ja sen vuotta 2020 koskevan sitovan kansallisen tavoitteen välillä. Kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlasketut $C_{Potential}$-osuudet muodostavat 30 prosenttia unionin vuosia 2030 ja 2020 koskevien tavoitteiden välisestä erosta.

5. $C_{Interco}$ jaetaan jäsenvaltioiden kesken käyttäen perustana unionin vuoden 2017 keskiarvosta laskettavaa sähköverkkojen yhteenliitäntäastetta kuvaavaa indeksiä, joka saadaan suhteuttamalla nettosiirtokapasiteetti tuotannon kokonaiskapasiteettiin, siten, että kunkin yksittäisen jäsenvaltion yhteenliitäntäastetta kuvaavan indeksin yläraja on 150 prosenttia unionin keskiarvosta. Kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlasketut $C_{Interco}$-osuudet muodostavat 10 prosenttia unionin vuosia 2030 ja 2020 koskevien tavoitteiden välisestä erosta.

# LIITE III

ILMOITUS JÄSENVALTIOIDEN TOIMENPITEISTÄ JA MENETELMISTÄ DIREKTIIVIN 2012/27/EU 7 ARTIKLAN TÄYTÄNTÖÖNPANEMISEKSI

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi direktiivin 2012/27/EU liitteessä V olevan 5 kohdan nojalla ehdottamansa yksityiskohtaiset menetelmät, jotka koskevat mainitun direktiivin 7 a ja 7 b artiklassa sekä 20 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien ja vaihtoehtoisten politiikkatoimien toimintaa.

1. Energiansäästövaatimuksen tasoa, joka on saavutettava koko 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisen kauden aikana, koskeva laskelma, josta käy ilmi, miten seuraavat seikat otetaan huomioon:

   a) loppuenergian vuotuinen kulutus ennen 1 päivää tammikuuta 2019 viimeisimmän kolmen vuoden kauden keskiarvona [ktoe];

   b) direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen energian loppukäyttöä koskevien säästöjen kumulatiivinen kokonaismäärä, joka on saavutettava [ktoe];

   c) energian loppukulutuksen laskennassa käytetyt tiedot ja näiden tietojen lähteet, mukaan lukien perustelut vaihtoehtoisten tilastolähteiden käyttämiselle ja tuloksena saatujen määrien mahdollisille eroille (jos käytetään muita lähteitä kuin Eurostatia).

2. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät käyttää mitä tahansa direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan 2 kohdan mukaisista mahdollisuuksista, on myös ilmoitettava energiansäästövaatimuksen tasoa, joka on saavutettava koko 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisen kauden aikana, koskeva laskelmansa, josta käy ilmi, miten seuraavat seikat otetaan myös huomioon:

a) niiden oma vuotuinen säästöaste;

b) niiden oma laskennan perustilanne ja liikenteessä käytetty energia kokonaan tai osittain, jota ei ole otettu huomioon laskelmassa [ktoe];

c) energiansäästöjen laskettu kumulatiivinen määrä koko 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisen kauden aikana (ennen direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan 4 kohdan b–g alakohdassa tarkoitettujen vaihtoehtojen soveltamista) [ktoe];

d) direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan 4 kohdan b–g alakohdassa tarkoitettujen vaihtoehtojen soveltaminen:

i) direktiivin 2003/87/EY liitteessä I luetelluissa teollisuuden toiminnoissa käytetyn energian loppukulutus [ktoe], joka on jätetty ottamatta huomioon laskennassa direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti;

ii) energian muuntamisessa, jakelussa ja siirrossa, mukaan lukien tehokas kaukolämpö- ja -jäähdytysinfrastruktuuri, direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisesti saavutettujen energiansäästöjen määrä [ktoe];

iii) energiansäästöjen määrä [ktoe], joka on tulosta 31 päivästä joulukuuta 2008 alkaen toteutetuista yksittäisistä toimista, joilla on edelleen vaikutusta vuonna 2020 ja sen jälkeen, direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan 4 kohdan d alakohdan mukaisesti;

iv) politiikkatoimista johtuvien energiansäästöjen määrä [ktoe], jos voidaan osoittaa, että kyseisillä politiikkatoimilla saadaan aikaan 1 päivästä tammikuuta 2018 31 päivään joulukuuta 2020 toteutettavia yksittäisiä toimia, joilla saadaan aikaan säästöjä 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen, direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan 4 kohdan e alakohdan mukaisesti;

v) energian määrä [ktoe], joka on tuotettu rakennuksissa tai niiden yhteydessä omaa käyttöä varten ja joka on tulosta uusiutuvan energian teknologian uusia asennuksia edistävistä politiikkatoimista direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan 4 kohdan f alakohdan mukaisesti;

vi) sellaisten energiansäästöjen määrä [ktoe], jotka ylittävät vaaditut kumulatiiviset energiansäästöt 1 päivästä tammikuuta 2014 31 päivään joulukuuta 2020 välisellä ajalla ja jonka jäsenvaltiot laskevat mukaan 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisen ajan energiansäästöihin direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan 4 kohdan g alakohdan mukaisesti;

e) energiansäästöjen kumulatiivinen kokonaismäärä (direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan 4 kohdan b–g alakohdassa tarkoitettujen vaihtoehtojen soveltamisen jälkeen).

3. Politiikkatoimet direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säästövaatimuksen saavuttamiseksi

3.1. Direktiivin 2012/27/EU 7 a artiklassa tarkoitetut energiatehokkuusvelvoitejärjestelmät:

a) energiatehokkuusvelvoitejärjestelmän kuvaus;

b) odotettu säästöjen kumulatiivinen ja vuotuinen määrä sekä velvoitekauden/velvoitekausien kesto;

c) velvoitetut osapuolet ja näiden vastuualueet;

d) kohdealat;

e) toimenpiteeseen sisältyvät tukikelpoiset toimet;

f) tiedot direktiivin 2012/27/EU seuraavien säännösten soveltamisesta:

i) tapauksen mukaan erityiset toimet, niiden säästöjen osuus, jotka on tarkoitus saavuttaa energiaköyhyydestä kärsivissä kotitalouksissa 7 artiklan 11 kohdan mukaisesti;

ii) energiapalvelujen tarjoajien tai muiden kolmansien osapuolten saavuttamat energiansäästöt 7 a artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti;

iii) "tallettaminen ja lainaaminen" 7 a artiklan 6 kohdan mukaisesti;

g) tarvittaessa tiedot energiansäästökaupasta.

3.2. Direktiivin 2012/27/EU 7 b artiklassa ja 20 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut vaihtoehtoiset toimenpiteet (verotusta lukuun ottamatta):

a) politiikkatoimen tyyppi;

b) politiikkatoimen lyhyt kuvaus, mukaan lukien kunkin ilmoitetun politiikkatoimen pääpiirteet;

c) kunkin toimenpiteen osalta odotettu säästöjen kumulatiivinen ja vuotuinen kokonaismäärä ja/tai välivaiheisiin liittyvien energiansäästöjen määrä;

d) täytäntöönpanevat viranomaiset, osallistuvat tai toimeksi saaneet osapuolet sekä niiden vastuualueet politiikkatoim(i)en täytäntöönpanossa;

e) kohdealat;

f) toimenpiteeseen sisältyvät tukikelpoiset toimet;

g) tapauksen mukaan energiaköyhyyttä koskevat erityiset politiikkatoimet tai yksittäiset toimet.

3.3. Verotustoimenpiteitä koskevat tiedot:

a) lyhyt kuvaus verotustoimenpiteestä;

b) verotustoimenpiteen kesto;

c) täytäntöönpaneva viranomainen;

d) odotettu säästöjen kumulatiivinen ja vuotuinen määrä toimenpiteittäin;

e) kohdealat ja veronmaksajaryhmä;

f) laskentamenetelmä, myös käytetyt hintajoustot ja miten ne on määritetty**,** direktiivin 2012/27/EU liitteessä V olevan 4 kohdan mukaisesti.

4. Direktiivin 2012/27/EU 7 a ja 7 b artiklan sekä 20 artiklan 6 kohdan nojalla ilmoitettujen toimenpiteiden laskentamenetelmä (verotustoimenpiteitä lukuun ottamatta):

   a) direktiivin 2012/27/EU liitteessä V olevassa 1 kohdassa tarkoitetut käytetyt mittausmenetelmät;

   b) menetelmä energiasäästöjen ilmaisemiseksi (primääri- tai loppuenergian säästöt);

   c) toimenpiteiden elinkaari, se, missä tahdissa säästöt pienenevät ajan mittaan, ja säästöjen elinkaaren huomioon ottamiseksi käytetty lähestymistapa;

   d) lyhyt kuvaus laskentamenetelmästä, myös siitä, miten säästöjen lisäisyys ja olennaisuus varmistetaan ja mitä menetelmiä ja viitearvoja käytetään oletettuja ja laskennallisia säästöjä varten;

   e) tiedot siitä, miten toimenpiteiden ja yksittäisten toimien mahdolliset päällekkäisyydet estetään, jotta vältetään energiansäästöjen laskeminen kahteen kertaan;

   f) tarvittaessa sääolosuhteiden erot ja käytetty käsittelytapa.

5. Seuranta ja todentaminen

   a) lyhyt kuvaus seuranta- ja todentamisjärjestelmästä sekä todentamisprosessista;

b) täytäntöönpaneva viranomainen ja sen tärkeimmät vastuualueet seuranta- ja todentamisjärjestelmässä energiatehokkuusvelvoitejärjestelmän tai vaihtoehtoisten toimenpiteiden osalta;

c) seurannan ja todentamisen riippumattomuus velvoitetuista, osallistuvista tai toimeksi saaneista osapuolista;

d) energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden tilastollisesti merkittävä osuus sekä edustavan otoksen määrittelyssä ja valinnassa käytettävät osuus ja kriteerit;

e) velvoitettujen osapuolten raportointivelvollisuudet (kunkin velvoitetun osapuolen tai velvoitetun osapuolen kunkin alaryhmän saavuttamat säästöt sekä järjestelmällä saavutetut kokonaissäästöt);

f) energiatehokkuusvelvoitejärjestelmässä ja vaihtoehtoisissa toimenpiteissä saavutettujen energiasäästöjen julkaiseminen (vuosittain);

g) tiedot säännösten noudattamatta jättämisen tapauksessa sovellettavia seuraamuksia koskevasta jäsenvaltion lainsäädännöstä;

h) tiedot politiikkatoimista, joita sovelletaan, jos edistyminen ei ole tyydyttävää.

# LIITE IV

PITKÄN AIKAVÄLIN STRATEGIOIDEN YLEISET PUITTEET

1. YHTEENVETO JA STRATEGIOIDEN LAADINTAPROSESSI

   1.1. Tiivistelmä

   1.2. Oikeudellinen ja poliittinen konteksti

   1.3. Julkiset kuulemiset

2. SISÄLTÖ

   2.1. KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖJEN KOKONAISVÄHENNYKSET JA NIELUJEN AIKAANSAAMIEN POISTUMIEN TEHOSTAMINEN

      2.1.1. Ennustetut päästövähennykset ja poistumien tehostaminen vuoteen 2050 mennessä

      2.1.2. Kansallinen tavoite vuodelle 2030 ja, jos saatavilla, tämän jälkeiselle ajalle sekä ohjeelliset välitavoitteet vuosille 2040 ja 2050

      2.1.3. Sopeutumista koskevat politiikat ja toimenpiteet

   2.2. UUSIUTUVA ENERGIA

      2.2.1 Siinä määrin kuin se on toteutettavissa, uusiutuvan energian arvioitu todennäköinen osuus energian loppukulutuksesta vuoteen 2050 mennessä

2.3. ENERGIATEHOKKUUS

2.3.1. Siinä määrin kuin se on toteutettavissa, arvioitu todennäköinen energiankulutus vuoteen 2050 mennessä

2.4. ALAKOHTAINEN ASIAAN LIITTYVÄ SISÄLTÖ

2.4.1. Energiajärjestelmä

2.4.1.1. Tulevien päästöjen suunniteltu tai todennäköinen kehityskulku tai vaihteluväli

2.4.1.2. Yleinen kuvaus pääasiallisista energiatehokkuutta lisäävistä tekijöistä, kysyntäjoustosta ja energiankulutuksesta ja niiden kehityksestä vuodesta 2021 lähtien ja sen jälkeen

2.4.2. Teollisuus

2.4.2.1. Odotetut päästövähennykset aloittain ja energiakysyntä

2.4.2.2. Yleiskatsaus hiilestä irtautumista koskevista politiikoista, nykyisistä suunnitelmista ja toimenpiteistä liitteessä I olevan 1 osan A jakson 2.1 kohdassa kuvatulla tavalla

2.4.3. Liikenne

2.4.3.1. Odotetut päästöt ja energianlähteet kutakin liikennetyyppiä kohti (esimerkiksi henkilöautot ja pakettiautot, raskas maantieliikenne, laivaliikenne, ilmailu, rautatieliikenne)

2.4.3.2. Vaihtoehdot hiilestä irtautumiseksi

2.4.4. Maatalous sekä maankäyttö, maankäytön muutos ja metsätalous (LULUCF)

2.4.4.1. Siinä määrin kuin se on toteutettavissa, odotettavissa olevat päästöt lähteittäin ja yksittäisten kasvihuonekaasujen mukaan jaoteltuina

2.4.4.2. Suunnitellut vaihtoehdot päästöjen vähentämiseksi

2.4.4.3. Yhtymäkohdat maataloutta ja maaseudun kehittämistä koskeviin politiikkoihin

3. RAHOITUS

3.1. Tarvittavia investointeja koskevat arviot

3.2. Tutkimus-, kehittämis- ja innovointipolitiikat ja -toimenpiteet

4. SOSIOEKONOMISTEN VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

5. LIITTEET (tarvittaessa)

5.1. Yksityiskohdat mallintamisesta (mukaan lukien oletukset ja/tai analyysit, indikaattorit jne.)

**LIITE V**

KASVIHUONEKAASUINVENTAARIOIDEN TIEDOT

# 1 osa

Tämän asetuksen 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin raportteihin sisällytettävät tiedot:

a) ihmisen toiminnasta aiheutuvat tämän liitteen 2 osassa luetellut kasvihuonekaasupäästöt sekä asetuksen (EU) 2018/842 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kasvihuonekaasujen ihmisen toiminnasta aiheutuvat päästöt vuodelta X-2;

b) ihmisten toiminnasta aiheutuvia hiilimonoksidi- (CO), rikkidioksidi- (SO2), typen oksidien (NOx) ja haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä koskevat tiedot, jotka ovat johdonmukaiset direktiivin (EU) 2016/2284 8 artiklan mukaisesti jo vuodelta X-2 raportoitujen tietojen kanssa;

c) ihmisen toiminnan aiheuttamat LULUCF-sektorilta peräisin olevat kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvät päästöt ja nielujen aikaansaamat hiilidioksidin poistumat vuodelta X-2 tämän liitteen 3 osassa esitettyjä menetelmiä noudattaen. Näiden tietojen on oltava merkityksellisiä myös asetuksen (EU) 2018/841 14 artiklan mukaisen vaatimustenmukaisuuskertomuksen kannalta;

d) a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tietojen mahdolliset muutokset asiaankuuluvan vertailuvuoden tai -kauden ja vuoden X-3 välillä sekä kyseisten muutosten syyt;

e) tämän liitteen 4 osassa esitetyt indikaattoreita koskevat tiedot vuodelta X-2;

f) yhteenveto tiedoista, jotka koskevat asetuksen (EU) 2018/842 5 artiklan ja asetuksen (EU) 2018/841 12 ja 13 artiklan nojalla tehtyjä siirtoja vuodelta X-1;

g) tiedot toimista, jotka on toteutettu inventaarioarvioiden parantamiseksi, erityisesti niillä inventaarion kattamilla aloilla, joihin on asiantuntijatarkastusten jälkeen tehty muutoksia tai sovellettu suosituksia;

h) laitosten toiminnanharjoittajien direktiivin 2003/87/EY mukaisesti raportoimien todennettujen päästöjen tosiasiallinen tai ennustettu osoittaminen kansallisen kasvihuonekaasuinventaarion lähdeluokkiin sekä näiden todennettujen päästöjen suhde raportoituihin kasvihuonekaasujen kokonaispäästöihin näissä lähdeluokissa vuodelta X-2;

i) tarvittaessa tarkastusten tulokset vuodelta X-2 koskien kasvihuonekaasuinventaarioissa raportoitujen päästöjen ja direktiivin 2003/87/EY mukaisesti raportoitujen todennettujen päästöjen välistä johdonmukaisuutta;

j) tarvittaessa tarkastusten tulokset vuodelta X-2 koskien kasvihuonekaasuinventaarioita laadittaessa päästöjen arvioimiseen käytettyjen tietojen johdonmukaisuutta seuraavien kanssa:

   i) tiedot, joita on käytetty ilman epäpuhtauksia koskevien inventaarioiden laatimiseen direktiivin (EU) 2016/2284 mukaisesti;

ii) asetuksen (EU) N:o 517/2014 19 artiklan 1 kohdan ja liitteen VII mukaisesti raportoidut tiedot;

iii) asetuksen (EY) N:o 1099/2008 4 artiklan ja liitteen B mukaisesti raportoidut energiatiedot;

k) kuvaus kansalliseen inventaariojärjestelmään tehdyistä mahdollisista muutoksista;

l) kuvaus kansalliseen rekisteriin tehdyistä mahdollisista muutoksista;

m) tiedot laadunvarmistus- ja laadunvalvontasuunnitelmista, yleinen arvio epävarmuudesta, yleinen arvio kattavuudesta sekä muut mahdolliset kansallisen kasvihuonekaasuinventaarioraportin osat, joita tarvitaan unionin kasvihuonekaasuinventaarioraportin laatimiseen;

n) tiedot jäsenvaltion aikeista käyttää asetuksen (EU) 2018/842 5 artiklan 4 ja 5 kohdassa ja 7 artiklan 1 kohdassa säädettyjä joustomahdollisuuksia sekä mainitun asetuksen 5 artiklan 6 kohdan mukaisesta tulojen käytöstä.

Jäsenvaltio voi pyytää, että komissio myöntää sille poikkeuksen ensimmäisen kohdan c alakohdasta soveltaakseen muuta kuin tämän liitteen 3 osassa esitettyä menetelmää, jos vaadittua menetelmän parannusta ei voida saavuttaa ajoissa parannusten huomioon ottamiseksi kauden 2021–2030 kasvihuonekaasuinventaarioissa tai jos menetelmän parantamisesta aiheutuvat kustannukset olisivat suhteettoman suuret verrattuna niihin etuihin, jotka saataisiin tällaisen menetelmän soveltamisesta päästöjen ja poistumien tilinpidon parantamiseksi, koska asianomaisten hiilivarastojen päästöt ja poistumat ovat merkitykseltään vähäisiä. Jäsenvaltion, joka haluaa käyttää tätä poikkeusta, on toimitettava komissiolle 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä perusteltu pyyntö, jossa esitetään, mihin mennessä menetelmän parantaminen voitaisiin toteuttaa, ehdotettu vaihtoehtoinen menetelmä tai molemmat sekä arvio mahdollisista vaikutuksista tilinpidon täsmällisyyteen. Komissio voi pyytää toimittamaan lisätietoja erityisen kohtuullisen määräajan puitteissa. Jos komissio pitää pyyntöä perusteltuna, se myöntää poikkeuksen. Jos komissio hylkää pyynnön, se perustelee päätöksensä.

# 2 osa

Katettavat kasvihuonekaasut ovat:

Hiilidioksidi ($CO_2$)

Metaani ($CH_4$)

Typpioksiduuli ($N_2O$)

Rikkiheksafluoridi ($SF_6$)

Typpitrifluoridi ($NF_3$)

Fluorihiilivedyt (HFC-yhdisteet):

— HFC-23 $CHF_3$
— HFC-32 $CH_2F_2$
— HFC-41 $CH_3F$
— HFC-125 $CHF_2CF_3$
— HFC-134 $CHF_2CHF_2$
— HFC-134a $CH_2FCF_3$
— HFC-143 $CH_2FCHF_2$
— HFC-143a $CH_3CF_3$
— HFC-152 $CH_2FCH_2F$
— HFC-152a $CH_3CHF_2$
— HFC-161 $CH_3CH_2F$
— HFC-227ea $CF_3CHFCF_3$
— HFC-236cb $CF_3CF_2CH_2F$
— HFC-236ea $CF_3CHFCHF_2$
— HFC-236fa $CF_3CH_2CF_3$
— HFC-245fa $CHF_2CH_2CF_3$
— HFC-245ca $CH_2FCF_2CHF_2$
— HFC-365mfc $CH_3CF_2CH_2CF_3$
— HFC-43-10mee $CF_3CHFCHFCF_2CF_3$ tai ($C_5H_2F_{10}$)

Perfluorihiilivedyt (PFC-yhdisteet):

— PFC-14, Perfluorimetaani, $CF_4$
— PFC-116, Perfluorietaani, $C_2F_6$
— PFC-218, Perfluoripropaani, $C_3F_8$
— PFC-318, Perfluorisyklobutaani, c-$C_4F_8$
— Perfluorisyklopropaani c-$C_3F_6$
— PFC-3-1-10, Perfluoributaani, $C_4F_{10}$
— PFC-4-1-12, Perfluoripentaani, $C_5F_{12}$
— PFC-5-1-14, Perfluoriheksaani, $C_6F_{14}$
— PFC-9-1-18, $C_{10}F_{18}$

# 3 osa – Seuranta- ja raportointimenetelmät LULUCF-alalla

Maantieteellisesti täsmälliset maan käyttötarkoituksen muuttamista koskevat tiedot kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioita koskevien IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden mukaisesti.

1. tason menetelmä kansallisten kasvihuonekaasumäärien laskemista koskevien IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden mukaisesti.

Kun kyseessä ovat sellaisen hiilivaraston päästöt ja poistumat, jonka päästöjen tai poistumien osuus on vähintään 25–30 prosenttia lähde- tai nieluluokassa, joka on asetettu etusijalle jäsenvaltion kansallisessa inventaariojärjestelmässä, koska sitä koskevalla arviolla on merkittävä vaikutus valtion kasvihuonekaasujen kokonaisinventaarioon päästöjen ja poistumien absoluuttisen tason, päästöjen ja poistumien suuntauksen tai maankäyttöluokissa päästöjen ja poistumien epävarmuuden osalta, vähintään 2. tason menetelmä kansallisten kasvihuonekaasumäärien laskemista koskevien IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden mukaisesti.

Jäsenvaltioita kannustetaan soveltamaan 3. tason menetelmää kansallisten kasvihuonekaasumäärien laskemista koskevien IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden mukaisesti.

# 4 osa – Inventaarioihin liittyvät indikaattorit

| Indikaattorin nimi | Indikaattori |
|---|---|
| TRANSFORMATION B0 | Kaupallisen energiantuotannon ja omavaraisten tuottajien energiantuotannon hiilidioksidiominaispäästöt, t/TJ |
| | Kaupallisen energiantuotannon ja omavaraisten tuottajien energiantuotannon hiilidioksidipäästöt, kt jaettuna kaupallisten lämpövoimalaitosten ja omavaraisten tuottajien lämpövoimalaitosten kaikkien tuotteiden tuotoksella, PJ |
| TRANSFORMATION E0 | Omavaraisten tuottajien energiantuotannon hiilidioksidiominaispäästöt, t/TJ |
| | Omavaraisten tuottajien energiantuotannon hiilidioksidipäästöt, kt jaettuna omavaraisten tuottajien lämpövoimalaitosten kaikkien tuotteiden tuotoksella, PJ |
| INDUSTRY A1.1 | Rauta- ja terästeollisuuden kokonaishiilidioksidi-intensiteetti, t/milj. euroa |
| | Rauta- ja terästeollisuuden kokonaishiilidioksidipäästöt, kt jaettuna rauta- ja terästeollisuuden bruttoarvonlisäyksellä |
| INDUSTRY A1.2 | Kemianteollisuuden energiaperäinen hiilidioksidi-intensiteetti, t/milj. euroa |
| | Kemianteollisuuden energiaperäiset hiilidioksidipäästöt, kt jaettuna kemianteollisuuden bruttoarvonlisäyksellä |
| INDUSTRY A1.3 | Lasi-, keramiikka- ja rakennusmateriaaliteollisuuden energiaperäinen hiilidioksidi-intensiteetti, t/milj. euroa |
| | Lasi-, keramiikka- ja rakennusmateriaaliteollisuuden energiaperäiset hiilidioksidipäästöt, kt jaettuna lasi-, keramiikka- ja rakennusmateriaaliteollisuuden bruttoarvonlisäyksellä |

| Indikaattorin nimi | Indikaattori |
|---|---|
| INDUSTRY A1.4 | Elintarvike-, juoma- ja tupakkateollisuuden energiaperäinen hiilidioksidi-intensiteetti, t/milj. euroa |
| | Elintarvike-, juoma- ja tupakkateollisuuden energiaperäiset hiilidioksidipäästöt, kt jaettuna elintarvike-, juoma- ja tupakkateollisuuden bruttoarvonlisäyksellä, milj. euroa (EC95) |
| INDUSTRY A1.5 | Paperi- ja painoteollisuuden energiaperäinen hiilidioksidi-intensiteetti, t/milj. euroa |
| | Paperi- ja painoteollisuuden energiaperäiset hiilidioksidipäästöt, kt – paperi- ja painoteollisuuden bruttoarvonlisäys, milj. euroa (EC95) |
| HOUSEHOLDS A0 | Huoneiden ja vastaavien tilojen lämmityksestä aiheutuvat kotitalouksien hiilidioksidiominaispäästöt, t/$m^2$ |
| | Huoneiden ja vastaavien tilojen lämmityksestä aiheutuvat kotitalouksien hiilidioksidipäästöt jaettuina pysyvästi asuttujen asuntojen pinta-alalla, milj. $m^2$ |
| SERVICES B0 | Huoneiden ja vastaavien tilojen lämmityksestä aiheutuvat kaupallisen ja institutionaalisen sektorin hiilidioksidiominaispäästöt, kg/$m^2$ |
| | Huoneiden ja vastaavien tilojen lämmityksestä aiheutuvat kaupallisen ja institutionaalisen sektorin hiilidioksidipäästöt, kt jaettuna palvelujen tarjoamiseen käytettävien rakennusten pinta-alalla, milj. $m^2$ |
| TRANSPORT B0 | Henkilöautojen dieselperäiset hiilidioksidiominaispäästöt, g/100 km |
| TRANSPORT B0 | Henkilöautojen bensiiniperäiset hiilidioksidiominaispäästöt, g/100 km |

# LIITE VI

TIEDOT POLITIIKOISTA JA TOIMENPITEISTÄ KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖJEN ALALLA

Tämän asetuksen 18 artiklassa tarkoitettuihin raportteihin sisällytettävät tiedot:

a) kuvaus kansallisesta järjestelmästä, jolla raportoidaan 39 artiklan 1 kohdan mukaisesti politiikoista ja toimenpiteistä tai toimenpidekokonaisuuksista sekä ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nielujen aikaansaamia poistumia koskevista ennusteista tiedot kyseiseen järjestelmään mahdollisesti tehdyistä muutoksista, jos kuvaus on jo toimitettu;

b) päivitykset, jotka koskevat 15 artiklassa tarkoitettuja pitkän aikavälin strategioita sekä edistymistä näiden strategioiden toteuttamisessa;

c) tiedot kansallisista politiikoista ja toimenpiteistä tai toimenpidekokonaisuuksista ja sellaisten unionin politiikkojen ja toimenpiteiden tai toimenpidekokonaisuuksien toteuttamisesta, joilla rajoitetaan tai vähennetään kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä tai parannetaan nielujen aikaansaamia poistumia, esitettyinä sektorikohtaisesti ja järjestettyinä liitteessä V olevassa 2 osassa lueteltujen kaasujen tai kaasuryhmien (HFC- ja PFC-yhdisteet) mukaan. Näissä tiedoissa on viitattava sovellettaviin ja asiaankuuluviin kansallisiin tai unionin politiikkoihin, ja niiden on sisällettävä

   i) politiikan tai toimenpiteen tavoite sekä lyhyt kuvaus politiikasta tai toimenpiteestä;

ii) politiikkavälineen tyyppi;

iii) politiikan tai toimenpiteen tai toimenpidekokonaisuuden toteuttamisvaihe;

iv) indikaattorit, joita käytetään seuraamaan ja arvioimaan edistymistä ajan mittaan;

v) saatavilla olevat määrälliset arviot, jotka koskevat vaikutuksia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviin päästöihin ja nielujen aikaansaamiin poistumiin eriteltyinä seuraavasti:

– yksittäisten politiikkojen ja toimenpiteiden tai politiikka- ja toimenpidekokonaisuuksien ilmastonmuutosta hillitsevien vaikutusten ennakkoarviointien tulokset. Arviot on tehtävä raportointivuotta välittömästi seuraavista neljästä vuodesta, joiden viimeinen luku on 0 tai 5, erottaen toisistaan direktiivin 2003/87/EY, asetuksen (EU) 2018/842 ja asetuksen (EU) 2018/841 soveltamisalaan kuuluvat kasvihuonekaasupäästöt;

– ilmastonmuutoksen hillintää koskevien yksittäisten politiikkojen ja toimenpiteiden tai politiikka- ja toimenpidekokonaisuuksien vaikutusten jälkiarviointien tulokset, jos ne ovat saatavilla, erottaen toisistaan direktiivin 2003/87/EY, asetuksen (EU) 2018/842 ja asetuksen (EU) 2018/841 soveltamisalaan kuuluvat kasvihuonekaasupäästöt;

vi) saatavilla olevat arviot politiikkojen ja toimenpiteiden ennakoiduista kustannuksista ja hyödyistä sekä politiikkojen ja toimenpiteiden toteutuneista kustannuksista ja hyödyistä;

vii) kaikki nykyiset viittaukset kansallisten politiikkojen ja toimenpiteiden kustannuksista ja vaikutuksista tehtyihin arviointeihin, tietoihin niiden unionin politiikkojen ja toimenpiteiden täytäntöönpanosta, joilla rajoitetaan tai vähennetään kasvihuonekaasujen lähteistä johtuvia päästöjä tai vahvistetaan nielujen aikaansaamia poistumia, sekä viittaukset näitä arviointeja tukeviin teknisiin raportteihin;

viii) arvio siitä, miten politiikalla tai toimenpiteellä edistetään 15 artiklassa tarkoitetun pitkän aikavälin strategian saavuttamista;

d) tiedot suunnitelluista kansallisista lisäpolitiikoista ja -toimenpiteistä tai toimenpidekokonaisuuksista, jotka on suunnattu rajoittamaan kasvihuonekaasupäästöjä enemmän kuin asetuksen (EU) 2018/842 ja asetuksen (EU) 2018/841 mukaiset sitoumukset edellyttävät;

e) tiedot, jotka koskevat c alakohdan nojalla raportoitujen eri politiikkojen ja toimenpiteiden tai toimenpidekokonaisuuksien välisiä yhteyksiä ja sitä, miten tällaisilla politiikoilla ja toimenpiteillä tai toimenpidekokonaisuuksilla edistetään eri ennusteskenaarioiden toteutumista.

# LIITE VII

TIEDOT ENNUSTEISTA KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖJEN ALALLA

Tämän asetuksen 18 artiklassa tarkoitettuihin raportteihin sisällytettävät tiedot:

a) saatavilla olevat ennusteet, joissa ei oteta huomioon toimenpiteitä, ennusteet, joissa on otettu huomioon toimenpiteet, sekä saatavilla olevat ennusteet, joissa on otettu huomioon lisätoimenpiteet;

b) ennusteet kaikista kasvihuonekaasuista sekä erilliset arviot ennakoiduista kasvihuonekaasupäästöistä direktiivin 2003/87/EY ja asetuksen (EU) 2018/842 soveltamisalaan kuuluvien päästölähteiden osalta sekä ennakoidut kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvät päästöt ja nielujen aikaansaamat poistumat asetuksen (EU) 2018/841 nojalla;

c) 18 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla määriteltyjen politiikkojen ja toimenpiteiden vaikutukset. Jos tällaiset politiikat ja toimenpiteet eivät sisälly ennusteisiin, tämä on ilmoitettava selkeästi ja perusteltava;

d) ennusteille tehdyn herkkyysanalyysin tulokset sekä käytettyjä malleja ja parametrejä koskevat tiedot;

e) kaikki asiaankuuluvat viittaukset arviointeihin ja teknisiin raportteihin, jotka ovat pohjana 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuille ennusteille.

**LIITE VIII**

KANSALLISIA SOPEUTUMISTOIMIA,
KEHITYSMAILLE ANNETTAVAA
TALOUDELLISTA JA TEKNISTÄ TUKEA
SEKÄ HUUTOKAUPPATULOJA KOSKEVAT TIEDOT

# 1 osa

# Sopeutumistoimia koskeva raportointi

Tämän asetuksen 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin raportteihin sisällytettävät tiedot:

a) sopeutumisen päätavoitteet, päämäärät ja institutionaalinen kehys;

b) ilmastonmuutosta koskevat ennusteet, mukaan lukien sään ääri-ilmiöt, ilmastonmuutoksen vaikutukset, ilmastonmuutokseen liittyvän haavoittuvuuden ja riskien arviointi sekä keskeiset ilmastouhkat;

c) sopeutumiskyky;

d) sopeutumista koskevat suunnitelmat ja strategiat;

e) seuranta- ja arviointikehys;

f) täytäntöönpanossa saavutettu edistyminen, mukaan lukien hyvät käytännöt ja muutokset hallintoon.

# 2 osa

# Raportointi kehitysmaille annetusta tuesta

Tämän asetuksen 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin raportteihin sisällytettävät tiedot:

a) tiedot kehitysmaille varatusta ja annetusta taloudellisesta tuesta vuodelle X-1, mukaan lukien

   i) määrälliset tiedot jäsenvaltion julkisista ja mobilisoimista määrärahoista. Rahoitusvirtoja koskevien tietojen on perustuttava OECD:n kehitysapukomitean käyttöönottamiin "Rion tunnusmerkkeihin", jotka koskevat ilmastonmuutoksen hillitsemiseen liittyvää tukea ja ilmastonmuutokseen sopeutumiseen liittyvää tukea, ja muihin seurantajärjestelmiin;

   ii) menetelmiä koskevat laadulliset tiedot, joissa selitetään määrällisten tietojen laskentamenetelmä, mukaan lukien selitys datan kvantifiointimenetelmästä, ja tarvittaessa muut tiedot lukujen määrittämisessä käytetyistä määritelmistä ja menetelmistä erityisesti mobilisoiduista rahoitusvirroista raportoitujen tietojen osalta;

iii) saatavilla olevat tiedot jäsenvaltioiden toimista, jotka koskevat kehitysmaihin liittyviä julkisin varoin rahoitettuja teknologian siirtohankkeita ja toimintavalmiuksien kehittämishankkeita UNFCCC:n nojalla, mukaan lukien tiedot siitä, onko siirrettyä teknologiaa tai toimintavalmiuksien kehittämishanketta käytetty ilmastonmuutoksen hillitsemiseen vai sopeutumiseen ilmastonmuutoksen vaikutuksiin, vastaanottajamaasta, mahdollisuuksien mukaan annetun tuen määrästä sekä siirretyn teknologian tai toimintavalmiuksien kehittämishankkeen tyypistä;

b) saatavilla olevat tiedot vuodelta X ja sitä seuraavilta vuosilta suunnitellusta tuesta, mukaan lukien tiedot suunnitelluista toimista, jotka koskevat kehitysmaihin liittyviä julkisin varoin rahoitettavia teknologian siirtohankkeita tai toimintavalmiuksien kehittämishankkeita UNFCCC:n nojalla, ja tiedot siirrettävistä teknologioista ja toimintavalmiuksien kehittämishankkeista, mukaan lukien tiedot siitä, onko siirretty teknologia tai toimintavalmiuksien kehittämishanke tarkoitettu ilmastonmuutoksen hillitsemiseen vai sopeutumiseen ilmastonmuutoksen vaikutuksiin, vastaanottajamaasta, mahdollisuuksien mukaan annettavan tuen määrästä sekä siirretyn teknologian tai toimintavalmiuksien kehittämishankkeen tyypistä.

# 3 osa

# Raportointi huutokauppatuloista

Tämän asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin raportteihin sisällytettävät tiedot:

a) tiedot jäsenvaltion direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 1 kohdan mukaisesta päästöoikeuksien huutokaupasta saamien tulojen käytöstä vuonna X-1, myös tiedot tuloista, jotka on käytetty yhteen tai useampaan mainitun direktiivin 10 artiklan 3 kohdassa täsmennetyistä tarkoituksista, tai näiden tulojen rahallisesta arvosta, ja mainitun artiklan nojalla toteutetuista toimista;

b) tiedot jäsenvaltion direktiivin 2003/87/EY 3 d artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesta ilmailun päästöoikeuksien huutokaupasta saamien kaikkien tulojen jäsenvaltion vahvistamasta käytöstä; nämä tiedot on toimitettava mainitun direktiivin 3 d artiklan 4 kohdan mukaisesti;

Huutokauppatulot, joita ei ole käytetty siinä vaiheessa, kun jäsenvaltio toimittaa komissiolle 19 artiklan 2 kohdan mukaisen raportin, on ilmoitettava määrällisinä ja raportoitava seuraavien vuosien raporteissa.

**LIITE IX**

LISÄRAPORTOINTIVELVOLLISUUDET

# 1 osa

# Lisäraportointivelvollisuudet uusiutuvan energian alalla

Jollei toisin säädetä, 20 artiklan c alakohdan nojalla on raportoitava seuraavat lisätiedot:

a) uusiutuvista lähteistä tuotetun sähkön, kaasun sekä lämmityksen ja jäähdytyksen alkuperätakuujärjestelmän toiminta, alkuperätakuiden myöntämisen ja peruuttamisen tasot ja niistä johtuva uusiutuvan energian vuotuinen kansallinen kulutus sekä toimenpiteet järjestelmän luotettavuuden varmistamiseksi ja sen suojaamiseksi väärinkäytöksiltä;

b) liikenteen alalla kulutettujen biopolttoaineiden, biokaasun, muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien liikenteen polttoaineiden, kierrätettyjen hiiliperäisten polttoaineiden ja uusiutuvan sähkön määrät ja tarvittaessa niihin liittyvä kasvihuonekaasujen vähennysten toteutuminen; raportoinnissa on erotettava toisistaan erityyppisistä ravinto- ja rehukasveista ja kustakin direktiivin (EU) 2018/...[+] liitteessä IX luetellusta raaka-ainetyypistä tuotetut polttoaineet;

c) energiakäyttöön tarvittavien biomassavarojen saatavuuden, alkuperän ja käytön kehittyminen;

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

d) biomassan ja muiden uusiutuvista lähteistä peräisin olevien energiamuotojen käytön lisääntymiseen liittyvät muutokset perushyödykkeiden hinnoissa ja maankäytössä jäsenvaltiossa;

e) arvio uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian ylituotannosta, joka voitaisiin siirtää toisille jäsenvaltioille, jotta ne täyttäisivät direktiivin (EU) 2018/...[+] 3 artiklan 3 kohdan vaatimukset ja saavuttaisivat tämän asetuksen 4 artiklan a alakohdan 2 alakohdassa tarkoitetut kansalliset panokset ja kehityskulut;

f) tapauksen mukaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian arvioitu kysyntä, joka on määrä tyydyttää muulla kuin kotimaisella tuotannolla vuoteen 2030 asti, mukaan lukien tuotu biomassaraaka-aine;

g) direktiivin (EU) 2018/...[+] liitteessä IX luetelluista raaka-aineista valmistettujen biopolttoaineiden tekninen kehittäminen ja käyttöönotto;

h) biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden tuotannon tai käytön arvioitu vaikutus biologiseen monimuotoisuuteen, vesivaroihin, veden saatavuuteen ja laatuun sekä maaperän ja ilman laatuun jäsenvaltiossa, jos tiedot ovat saatavilla;

i) biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden alkuperäketjussa havaitut petostapaukset;

j) tiedot siitä, miten biologisesti hajoavien jätteiden osuus energiantuotantoon käytettävistä jätteistä on arvioitu ja mihin toimenpiteisiin on ryhdytty tällaisten arvioiden parantamiseksi ja tarkistamiseksi;

---

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

k) sähkön ja lämmön tuotanto uusiutuvista energialähteistä rakennuksissa, mukaan lukien eritellyt tiedot tuotetusta, kulutetusta ja verkkoon syötetystä energiasta, joka on saatu aurinkosähköjärjestelmistä, aurinkolämpöjärjestelmistä, biomassasta, lämpöpumpuista, maalämpöjärjestelmistä ja muista hajautetuista uusiutuvan energian järjestelmistä;

l) tapauksen mukaan uusiutuvan energian osuus kaukolämmityksessä sekä kaupunkien ja uusiutuvan energian yhteisöjen tuottama uusiutuva energia;

m) kiinteän biomassan primääritarjonta (1 000 $m^3$, paitsi 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettu tonneina)

1) energian tuotantoon käytettävä metsäbiomassa (kotimainen tuotanto ja tuonti)

a) metsästä saatava primääribiomassa, joka käytetään suoraan energiantuotantoon

i) oksat ja latvukset, jos tiedot ovat saatavilla (raportointi vapaaehtoista)

ii) tapauksen mukaan kannot (raportointi vapaaehtoista)

iii) raakapuu (erikseen teollisuuden raakapuu ja polttopuu)

b) tapauksen mukaan puunjalostusteollisuuden sivutuotteet, jotka käytetään suoraan energiaksi

i) tapauksen mukaan puunkuori

ii) hake, sahanpuru ja muu puutähde

iii) tapauksen mukaan mustalipeä ja raaka mäntyöljy

c) kierrätyspuu, joka käytetään suoraan energiantuotantoon, jos tiedot ovat saatavilla

d) muusta raaka-aineesta kuin 1 kohdan a, b tai c alakohdan nojalla kirjatuista raaka-aineista tuotettu jalostettu puupolttoaine

i) tapauksen mukaan puuhiili

ii) puupelletit ja -briketit

2) energian tuotantoon käytettävä maatalouden biomassa (kotimainen tuotanto, tuonti ja vienti), jos tiedot ovat saatavilla

a) energiakasvit sähkön tai lämmön tuotantoon (mukaan lukien lyhytkiertoinen energiapuu)

b) viljelykasvien tähteet sähkön tai lämmön tuotantoon

3) orgaanisesta jätteestä saatu biomassa energian tuotantoon (kotimainen tuotanto, tuonti ja vienti), jos tiedot ovat saatavilla

a) teollisuusjätteen orgaaninen jae

b) kotitalousjätteen orgaaninen jae

c) jätelietteet

n) kiinteään biomassaan liittyvä energian loppukulutus (energiantuotantoon käytettävä kiinteän biomassan määrä seuraavilla aloilla):

1) energiasektori

a) sähköntuotanto

b) yhdistetty lämmön- ja sähköntuotanto

c) lämmöntuotanto

2) teollisuussektori, sisäinen kulutus (kulutettu ja itsetuotettu sähkö, yhdistetty lämmön- ja sähköntuotanto sekä lämmöntuotanto)

3) kotitalouksien suora loppukulutus

4) muu

# 2 osa

# Lisäraportointivelvollisuudet energiatehokkuuden alalla

Energiatehokkuuden alalla 21 artiklan c alakohdan nojalla on raportoitava seuraavat lisätiedot:

a) vuosina X-2 ja X-1 (X on vuosi, jona raportti on laadittava) toteutetut merkittävimmät lainsäädäntötoimenpiteet ja muut toimenpiteet, rahoitustoimenpiteet ja ohjelmat sellaisten 4 artiklan b alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, joilla edistetään energiapalvelumarkkinoita ja parannetaan rakennusten energiatehokkuutta, toimenpiteet kaasu- ja sähköinfrastruktuurin sekä lämmityksen ja jäähdytyksen energiatehokkuuspotentiaalin hyödyntämiseksi sekä tiedotuksen ja pätevyyden parantamiseksi sekä muut toimenpiteet energiatehokkuuden edistämiseksi;

b) direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan nojalla toteutettujen energiansäästöjen kumulatiivinen määrä vuosina X-3 ja X-2;

c) direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan 11 kohdassa tarkoitetuilla energiaköyhyyden lievittämiseen tähtäävillä politiikkatoimenpiteillä saavutettujen säästöjen määrä;

d) tapauksen mukaan direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisesti saavutettujen säästöjen määrä;

e) kullakin alalla saavutettu edistyminen ja syyt, joiden vuoksi energiankulutus pysyi vuosina X-3 ja X-2 ennallaan tai kasvoi loppuenergian käyttösektoreilla;

f) jäsenvaltioiden keskushallinnon omistamien ja käyttämien sellaisten rakennusten kokonaispinta-ala, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 250 $m^2$ ja jotka eivät vuosien X-2 ja X-1 tammikuun 1 päivänä täytä direktiivin 2012/27/EU 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja energiatehokkuusvaatimuksia;

g) direktiivin 2012/27/EU 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltioiden keskushallinnon omistamien ja käyttämien lämmitettyjen ja/tai jäähdytettyjen rakennusten kokonaispinta-ala, joka on kunnostettu vuosina X-3 ja X-2, tai direktiivin 2012/27/EU 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu niiden keskushallinnon omistamien ja käyttämien asianomaisten rakennusten energiansäästöjen määrä;

h) vuosina X-3 ja X-2 tehtyjen energiakatselmusten lukumäärä. Lisäksi sellaisten jäsenvaltion alueella sijaitsevien suurten yritysten arvioitu kokonaismäärä, joihin sovelletaan direktiivin 2012/27/EU 8 artiklan 4 kohtaa, sekä niissä vuosina X-3 ja X-2 tehtyjen energiakatselmusten lukumäärä;

i) sähköön sovellettu kansallinen primäärienergiatekijä ja perustelut, jos tämä eroaa direktiivin 2012/27/EU liitteessä IV olevassa alaviitteessä 3 tarkoitetusta oletuskertoimesta;

j) direktiivin 2010/31/EU 9 artiklassa määriteltyjen uusien ja kunnostettujen lähes nollaenergiarakennusten lukumäärä ja pinta-ala vuosina X-2 ja X-1, tarvittaessa tilastollisen otannan perusteella;

k) linkki verkkosivustolle, jolla direktiivin 2012/27/EU 18 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu energiapalvelujen tarjoajien luettelo tai liittymä on saatavilla.

# LIITE X

UNIONIN BIOENERGIAN KÄYTÖN KESTÄVYYTTÄ KOSKEVA RAPORTTI

Biomassasta saatavaa energiaa koskevan EU:n raportin bioenergian käytön kestävyydestä, jonka komissio antaa joka toinen vuosi yhdessä energiaunionin tilaa koskevan katsauksen kanssa 35 artiklan 2 kohdan d alakohdan nojalla, on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

a) eri biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden suhteelliset ympäristöhyödyt ja -kustannukset, unionin tuontipolitiikan vaikutukset niihin, toimitusvarmuuteen liittyvät näkökohdat sekä tavat saavuttaa tasapaino kotimaisen tuotannon ja tuonnin välillä;

b) biomassan tuotannon ja käytön vaikutus kestävyyteen unionissa ja kolmansissa maissa ottaen huomioon vaikutukset biologiseen monimuotoisuuteen;

c) tiedot ja analyysi nykyisestä ja suunnitellusta kestävän biomassan saatavuudesta ja kysynnästä, mukaan lukien biomassan kysynnän lisääntymisen vaikutus biomassaa käyttäviin aloihin;

d) direktiivin (EU) 2018/...[+] liitteessä IX luetelluista raaka-aineista valmistettujen biopolttoaineiden tekninen kehittäminen ja käyttöönotto sekä arviointi raaka-aineiden saatavuudesta ja luonnonvaroista käytävästä kilpailusta, ottaen huomioon kiertotalouden sekä direktiivissä 2008/98/EY vahvistetun jätehierarkian periaatteet;

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

e) tiedot ja analyysi saatavilla olevista tieteellisistä tutkimustuloksista, jotka koskevat epäsuoria maankäytön muutoksia kaikissa tuotantoketjuissa, sekä arvio siitä, voidaanko epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvien päästöjen arvioiden perustana olevassa analyysissä määriteltyä epävarmuutta vähentää ja voidaanko unionin politiikkojen, kuten ympäristö-, ilmasto- ja maatalouspolitiikkojen, mahdolliset vaikutukset ottaa huomioon;

f) tiedot sellaisten kolmansien maiden ja jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat huomattava unionissa kulutettujen biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden lähde, kansallisista toimenpiteistä, joita on toteutettu direktiivin (EU) 2018/...[+] 29 artiklan 2–7 ja 10 kohdassa maaperän, veden ja ilman suojelua varten säädettyjen kestävyyskriteerien ja kasvihuonekaasujen vähennyksiä koskevien kriteerien noudattamiseksi; ja

g) kootut tiedot direktiivin (EU) 2018/...[+] 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta tietokannasta.

Komissio käyttää biomassan käytöstä saatavia kasvihuonekaasupäästövähennyksiä koskevassa raportoinnissaan jäsenvaltioiden tämän asetuksen liitteessä IX olevan 1 osan b alakohdan mukaisesti ilmoittamia määriä, mukaan lukien direktiivin (EU) 2018/...[+] liitteessä VIII vahvistetut epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvien arvioitujen päästöjen alustavat keskiarvot ja herkkyysanalyysillä määritetty vaihteluväli. Komissio julkistaa tiedot epäsuorasta maankäytön muutoksesta aiheutuvien arvioitujen päästöjen alustavista keskiarvoista ja herkkyysanalyysillä määritetystä vaihteluvälistä. Lisäksi komissio esittää näkemyksensä siitä, muuttuuko suoria päästövähennyksiä koskeva arvio ja miten, jos sivutuotteet otettaisiin huomioon korvausmenetelmän avulla.

---

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

# LIITE XI

VAPAAEHTOISET JÄRJESTELMÄT, JOISTA KOMISSIO ON TEHNYT PÄÄTÖKSEN DIREKTIIVIN (EU) 2018/...[+] 30 ARTIKLAN 4 KOHDAN MUKAISESTI

Raportin vapaaehtoisista järjestelmistä, joista komissio on tehnyt päätöksen direktiivin (EU) 2018/...[+] 30 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jonka komissio antaa joka toinen vuosi yhdessä energiaunionin tilaa koskevan katsauksen kanssa tämän asetuksen 35 artiklan 2 kohdan e alakohdan nojalla, on sisällettävä vähintään komission arvioinnin seuraavista:

a) tarkastusten riippumattomuus, menettely ja tiheys sekä suhteessa siihen, mitä näistä seikoista mainittiin järjestelmää koskevassa aineistossa komission antaman asianomaista järjestelmää koskevan hyväksynnän yhteydessä, että suhteessa toimialan parhaisiin käytäntöihin;

b) vaatimustenvastaisuuksien tunnistamiseen ja käsittelemiseen käytettyjen menetelmien saatavuus, kokemukset niiden käytöstä ja niiden käytön avoimuus erityisesti, kun on kyse järjestelmän jäsenten vakavien väärinkäytösten tai väitettyjen vakavien väärinkäytösten käsittelemisestä;

c) avoimuus erityisesti järjestelmän käytettävyydessä, raaka-aineiden alkuperämaiden ja -alueiden osalta käytettäville kielille tehtyjen käännösten saatavuus, sertifioidut toimijat ja asiaankuuluvat sertifikaatit sisältävän luettelon sekä tarkastuskertomusten saatavuus;

[+] Virallinen lehti: Lisätään numero menettelyn COD 2016/0382 (uusiutuva energia) asiakirjasta.

d) sidosryhmien osallistuminen, etenkin alkuperäis- ja paikallisyhteisöjen kuuleminen ennen päätöksentekoa järjestelmän laadinnan ja arvioinnin sekä tarkastusten aikana sekä niiden antamaan palautteeseen vastaaminen;

e) järjestelmän yleinen luotettavuus erityisesti tarkastajien ja asianomaisten järjestelmäelinten akkreditointia, hyväksyntää ja riippumattomuutta koskevien sääntöjen osalta;

f) järjestelmän markkinakartoitukset, sertifioitujen raaka-aineiden ja biopolttoaineiden määrät alkuperämaittain ja tyypeittäin, osallistujien lukumäärä, jos tiedot ovat saatavilla;

g) järjestelmän, joka pitää lukua todisteista järjestelmän jäsenelleen tai jäsenilleen vahvistamasta kestävyyskriteerienmukaisuudesta, täytäntöönpanon helppous ja tehokkuus, koska järjestelmällä on tarkoitus torjua petollista toimintaa, erityisesti epäiltyjen petosten ja muiden väärinkäytösten havaitsemiseksi ja käsittelemiseksi sekä niiden edellyttämien jatkotoimien toteuttamiseksi, ja tarvittaessa havaittujen petosten ja väärinkäytösten lukumäärä;

h) elinten käytettävissä olevat vaihtoehdot sertifiointielinten tunnustamista ja seurantaa koskevan luvan saamiseksi;

i) sertifiointielinten tunnustamista tai akkreditointia koskevat kriteerit;

j) säännöt, joiden mukaisesti sertifiointielinten seuranta on määrä suorittaa;

k) tavat parhaiden käytäntöjen edistämisen helpottamiseksi tai parantamiseksi.

# LIITE XII

KANSALLISET INVENTAARIOJÄRJESTELMÄT

Tämän asetuksen 37 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin sisältyvät seuraavat:

a) direktiivin 2003/87/EY mukaisesti toiminnoista ja laitoksista raportoidut tiedot ja menetelmät, kun raportoinnin tarkoituksena on laatia kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioita, jotta voidaan varmistaa raportoitujen kasvihuonekaasupäästöjen johdonmukaisuus EU:n päästökauppajärjestelmän mukaisesti ja kansallisissa kasvihuonekaasuinventaarioissa;

b) tiedot, jotka on kerätty asetuksen (EU) N:o 517/2014 20 artiklan nojalla perustettujen, asiaankuuluvilla sektoreilla käytettyjä fluorattuja kaasuja koskevien raportointijärjestelmien avulla kansallisten kasvihuonekaasuinventaarioiden laatimista varten;

c) tiedot päästöistä, pohjana olevista tiedoista ja menetelmistä, jotka laitoskokonaisuudet ovat raportoineet asetuksen (EY) N:o 166/2006 mukaisesti kansallisten kasvihuonekaasuinventaarioiden laatimista varten;

d) asetuksen (EY) N:o 1099/2008 mukaisesti raportoidut tiedot;

e) tiedot, jotka kerätään unionin ja jäsenvaltioiden nykyisten, maa-alojen maantieteellistä seurantaa koskevien ohjelmien ja kartoitusten yhteydessä, mukaan lukien LUCAS (maankäytön ja maapeitteen tilastollinen pinta-alatutkimus) ja Copernicus-ohjelma

**LIITE XIII**

Vastaavuustaulukko

| Asetus (EU) N:o 525/2013 | Tämä asetus |
|---|---|
| 1 artikla | 1 artiklan 1 kohta |
| 2 artikla | — |
| 3 artikla | — |
| 4 artikla | 15 artikla |
| 5 artikla | 37 artiklan 1 kohta; 37 artiklan 2 kohta; 37 artiklan 6 kohta; liite XII |
| 6 artikla | 37 artiklan 3 kohta; 37 artiklan 7 kohta |
| 7 artikla | 26 artiklan 3 kohta; 26 artiklan 4 kohta; 26 artiklan 6 kohta; 26 artiklan 7 kohta; liite V |
| 8 artikla | 26 artikla 2 kohta; 26 artiklan 7 kohta |
| 9 artikla | 37 artiklan 4 kohta; 37 artiklan 5 kohta |
| 10 artikla | 40 artikla |
| 11 artikla | — |
| 12 artikla | 39 artikla |
| 13 artikla | 18 artiklan 1 kohdan a alakohta; 18 artiklan 3 kohta; 18 artiklan 4 kohta; liite VI |
| 14 artikla | 18 artiklan 1 kohdan b alakohta; 18 artiklan 2 kohta; 18 artiklan 3 kohta; 18 artiklan 4 kohta; liite VII |
| 15 artikla | 19 artiklan 1 kohta; liitteessä VIII oleva 1 osa |

| Asetus (EU) N:o 525/2013 | Tämä asetus |
|---|---|
| 16 artikla | 19 artiklan 3 kohta; liitteessä VIII oleva 2 osa |
| 17 artikla | 19 artiklan 2 kohta; 19 artiklan 4 kohta; 19 artiklan 5 kohta; liitteessä VIII oleva 3 osa |
| 18 artikla | 17 artiklan 2 kohdan toinen alakohta |
| 19 artikla | — |
| 20 artikla | — |
| 21 artikla | 29 artiklan 1 kohdan c alakohta; 29 artiklan 5 kohta; 29 artiklan 7 kohta |
| 22 artikla | — |
| 23 artikla | 41 artiklan 1 kohdan d alakohta; 41 artiklan 1 kohdan e alakohta; 41 artiklan 1 kohdan f alakohta; 41 artiklan 1 kohdan g alakohta; 41 artiklan 1 kohdan h alakohta; |
| 24 artikla | 42 artikla |
| 25 artikla | — |
| 26 artikla | 44 artiklan 1 kohdan a alakohta, 44 artiklan 2 kohta, 44 artiklan 3 kohta, 44 artiklan 6 kohta |
| 27 artikla | — |
| 28 artikla | 57 artikla |
| 29 artikla | — |